

T.C.
BAYINDIRLIK ve İSKÂN BAKANLIĞI
AFET İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DEPREM ARAŞTIRMA DAİRESİ

**DEPREM
ARAŞTIRMA
"BÜLTENİ"**

26

Deprem Araştırma Bülteni (DAB)

Bulletin of Earthquake Research
(Bull. Earthq. Res.)

Temmuz [July] / 1979
Cilt [Volume]: 7

Sayı [Issue]: 26

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı [Ministry of Public Works and Settlement]
Afet İşleri Genel Müdürlüğü [General Directorate of Disaster Affairs]
Deprem Dairesi Başkanlığı [Directorate of Earthquake Research]

İÇİNDEKİLER [INDEX]

Sayfa [Page]

ARAŞTIRMA [RESEARCH]

İstanbul İçin Deprem Riski Analizi [Earthquake Risk Analysis for Istanbul]

Semih TEZCAN, Yalçın ACAR, Ahmet ÇIVİ 5-34

ARAŞTIRMA [RESEARCH]

Çerçeve Sistemlerin Yatay Yükler Altında İncelenmesi [Investigation of Frame Systems Under Horizontal Loads]

Ruhi AYDIN 35-70

ARAŞTIRMA [RESEARCH]

Batı Anadolu'da Bazı Yerleşim Alanlarında Beklenen Deprem

Şiddetlerinin Saptanması [Determination of Expected Earthquake Intensities in Some Settlement Areas in Western Anatolia]

Demir KOLÇAK, Y. KARAYEL 71-86

DİĞER [OTHER]

Deprem Dalgasının Faz Karakteristikleri ve Uygulamasına İlişkin İnceleme [Analysis of Phase Characteristics and Application of Seismic Wave]

Muzaffer İPEK 87-97

**DEPREM
ARASTIRMA
ENSTITÜSÜ
BÜLTENİ**

26

**DEPREM
ARASTIRMA
ENSTITUSU
BÜLTENİ**

26

**DEPREM ARAŞTIRMA
ENSTİTÜSÜ BÜLTENİ**

Üç Ayda Bir Yayınlanan
Bilim ve Meslek Dergisi

Sahibi

İmar ve İskan Bakanlığı adına
Oktay Ergünay
Deprem Araştırma Enstitüsü Başkanı

Yazılı İşleri Müdürü

Aysel Özil
Deprem Araştırma Enstitüsü
Yayın ve Dökümantasyon Müdürü

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi
Deprem Araştırma Enstitüsü
Başkanlığı Yüksel Caddesi No. : 7/B

Yenisehir/ANKARA

Telefon : 18 66 29 — 17 69 55

Baylan Matbaası 30 24 87 — 30 24 93

İlanlar pazarlığa tabidir.

Deprem Araştırma Enstitüsü Bülteni

YIL : 7

SAYI : 26

TEMMUZ 1979

BU SAYIDA

İstanbul İçin Deprem Riski Analizi ..... **Semih TEZCAN**

Yalçın ACAR

Ahmet GİVİ

Cergeve Sistemlerin Yatay Yükler Altında
İncelenmesi ..... **Ruhi AYDIN**

Batı Anadoluda Bazı Yerlesim Alanlarında
Beklenen Deprem Şiddetlerinin Saptanması .....
Demir KOLÇAK

Y. KARAYEL

Deprem Dalgalarının Faz Karakteristikleri
ve Uygulanmasına İlişkin İnceleme .....
Muzaffer İPEK

İSTANBUL İÇİN DEPREM RİSKİ ANALİZİ

Semih Teşcan¹, Yalçın Acar² ve Ahmet Çivi³

ÖZET

Istanbul il sınırları içinde yapısal hasara meydan verebilecek şiddetli bir depremin epikantrının sadece kuzey Anadolu fay hattı üzerinde yer alabileceği varsayılmıştır. Bu fay hattının İstanbul'a komşu olan 600 km'lik bir parçası üzerinde 1869 ve 1968 yılları arasındaki doksan dokuz sene içinde meydana gelen en şiddetli depremler göz önüne alınmış ve Gumbel'in yıllık ekstrem değerler metodu kullanılarak, 50 yıllık ekonomik ömrü olan normal bir yapı için %15 yıllık risk ile beklenen en şiddetli depremin manyitüdü ve ayrıca İstanbul ili içinde kaya zeminlerde beklenen zemin ivmesinin maksimum değeri tahmin edilmiştir. Maksimum manyitüd ve maksimum zemin ivmesi tahminleri önemli yapılar ve nükleer santral gibi çok önemli yapılar için de yapılmıştır.

GİRİŞ

TOPLANMASI GEREKEN BİLGİLER

Herhangi bir bölgede gelecekteki şiddetli bir depremin manyitüdü, yer hareketinin ivmesi, süresi ve frekans içeriği gibi özelliklerini ihtimaller analizi yaparak tahmin edebilmek için başlıca beş hususta bilgi sahibi olmalıdır: 1) Bölgenin ve civarının sismotektonik yapısı

¹ Deprem Mühendisliği Araştırma Enstitüsü Direktörü, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul

² Doktora öğrencisi, İnşaat Mühendisliği Bölümü, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul

³ Kompüter Merkezi Müdür Yardımcısı, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul

ve özellikle deprem kaynağını olabilecek sismotektonik yörelerin tayini, 2) bölgeyi etkisi altına alabilecek depremlerin noktasal, çizgisel veya alansal nitelikte olabilen kaynaklardan hangisine ait olduğunun belirlenmesi, 3) her sismotektonik yörenin sismik aktivitesinin tarihçesinin belirlenmesi, 4) noktasal, çizgisel veya alansal kaynaklardan orijinlenecek bir depremin episentrdeki yer ivmesinin yapının bulunduğu alana gelinceye kadar yapacağı yolculuk esnasında kaybedeceği (attenuation) değerin saptanması, 5) yapı ve civarının jeolojik karakteri, zemin özelliklerinin tayini ve yapının altındaki taban kayada oluşacağı tahmin edilen bir yer haretinin yumuşak zemin tabakalarından geçenbüyükmesi nedeni ile, yapı temeli hızasında serbest yüzeyde meydana gelebilecek yer haretinin özelliklerinin saptanması.

Sismotektonik yöre (seismotectonic province) tabiri, jeolojik formasyon ve jeolojik yapı itibarı ile nisbeten değişiklik arzettiği bir karaktere sahip bir bölge için kullanılmaktadır.⁽¹⁾ Sismotektonik yörelerin belirlenmesi ile, deprem kaynaklarının noktasal, çizgisel veya alansal olarak saptanması arasında büyük bir ilişki vardır. Çünkü, bazı sismotektonik yöreler adeta noktası gibi belirli bir yöreye baziları bir fay hattı boyunca uzunca bir çizgiye, diğerleri ise genişce bir alana tekabül ederler. İncelemeye konu olan yapının bulunduğu yeri etkisi altında bulundurabilecek depremler bazen bu üç çeşit kaynağın her üçünden, herhangi ikisinden veya sadece birinden kaynaklanabilir.

İSTANBUL İLİ İÇİN YAPILAN KABULLER

SİSMOTEKTONİK YÖRE

İstanbul ilini etkisi altına alabilecek şiddetli bir depremin kaynağının sadece çizgisel olduğu kabul edilmiştir. Bu çizgi kuzey Anadolu fay hattının Marmara denizi ortasından geçen uzantısıdır. Çizgisel kaynak dışında, Romanya'daki Karpatlar bölgesi noktasal bir kaynak olarak ayrıca, Ege bölgesi depremleri de alansal bir kaynak olarak İstanbul'u etkisi altına alabilir. Ancak, Karpatlar veya Ege bölgesinde meydana gelebilecek en şiddetli ($M=8$) bir depremin bile İstanbul'daki yer ivmesi çok küçük olur. Karpatlar'dan

kaynaklanacak orta sığlıktaki bir depremin doğuracağı çok küçük ivmeli (takriben $0.02g$) fakat büyük peryotlu (takriben $T=1.5$ ila $T=2$ san.) deprem dalgalarının yüksek binalarda yapacağı etkileri ayrıca göz önüne almak gereklidir. Bunun dışında, İstanbul ilinin deprem riski analizine sadece kuzey Anadolu fay hattının çizgisel kaynağından orijinlenecek depremleri dahil etmek yeterlidir.

İstanbul için Sismotektonik Yöre olarak (seismotectonic province) Şekil 1'de gösterilen, 40.5°N - 41.0°N enlemleri ile, 25.0°E - 32.0°E boylamları arasında kalan ve takriben $55\text{km} \times 500\text{ km}$ boyutlarında olan ince uzun bir şerit seçilmiştir.

SİSMİK TARİHÇE

Kuzey Anadolu fay hattı boyunca meydana gelen depremler Türkiye'ye ait deprem kataloglarında mevcuttur (2, 3, 4). İstanbul ilinin risk analizi için 1869 - 1968 yılları arasında kalan ve yukarıda adı geçen dar bir şerit içinde meydana gelen doksan dokuz senelik bir sismik tarihi peryot göz önüne alınmıştır (Tablo 1).

GUMBEL-YILLIK EKSTREM DEĞERLER METODU

Deprem katalogları eski devirlere ait genellikle en şiddetli depremleri ihtiva ederler. Hattâ, eski devirlere ait çoğu şiddetli depremler kataloglara girmemiş olabilir. Türkiye'de meydana gelen ve katalogda verilen depremlerin sayıları çeşitli tarihsel devirler için şöyledir:

<u>YILLAR</u>	<u>ADET</u>
1371 - 1470	9
1471 - 1570	14
1571 - 1670	26
1671 - 1770	55
1771 - 1870	145
1871 - 1970	2784

Bu örnekden de görüleceği üzere, katalogdaki deprem bilgileri eski devirlere doğru gidildikçe yetersiz ve eksik kalmaktadır. Halbuki, Türkiye'nin sismitesi yüzyıllar boyunca sabit kalmıştır. Yer kabuğunun hareketlerinden ileri gelen depremlerin ortaya çıkardığı enerjinin miktarı bir yüzyıldan diğerine önemli ölçüde değişmez. Katalog'daki deprem adedinde, eski devirlere gidildikçe bir azalma olması

TABLO 1. İSTANBUL İÇİN SİSMİK TARİHÇE (1869 - 1968)

TARİH	I_o	ENLEM NO	BOYLAŞ E^o	h km	M
31 5 1869	7.0	40.60	28.00		5.76*
3 1 1870	6.0	40.50	28.50		5.17*
13 1 1871	6.0	40.60	28.90		5.17*
17 1 1872	6.0	40.80	29.00		5.17*
9 11 1873	7.0	40.50	25.60		5.76*
3 1 1874	6.0	40.80	28.40		5.17*
23 11 1875	6.0	40.70	28.00		5.17*
13 10 1877	8.0	40.60	27.40		6.35*
19 4 1878	8.0	40.80	29.00		6.35*
4 10 1881	6.0	41.00	26.70		5.17*
0 9 1887	6.0	40.80	29.10		5.17*
28 1 1893	7.0	40.50	25.60		5.76*
10 7 1894	9.0	40.60	28.70		6.94*
0 0 1897	6.0	40.60	30.50		5.17*
0 2 1900	5.0	40.89	26.54		4.58*
0 6 1902	5.0	40.98	27.50		4.58*
9 8 1912	10.0	40.50	27.00	60	7.75
0 9 1924	6.0	40.90	29.20		5.17*
0 12 1926	6.0	40.77	29.90		5.17*
0 1 1927	6.0	40.90	31.00		5.17*
3 5 1928	7.0	40.65	26.80		5.76*
4 1 1935	9.0	40.50	27.50		6.25
20 6 1943	9.0	40.80	30.40		6.25
5 4 1944	8.0	40.60	30.90		6.35*
24 10 1954	-	40.50	28.00		5.25
26 5 1957	9.5	40.67	30.86		7.11
2 4 1959	7.0	40.50	29.18		5.76*
28 3 1961	5.0	40.50	30.50		4.70
18 9 1963	8.0	40.50	29.10		5.91
11 4 1964	-	40.50	25.00	33	5.10
23 8 1965	-	40.50	26.20	33	5.10
30 12 1966	-	40.70	30.70	31	4.20
22 7 1967	10.0	40.70	30.80	4	7.20

I_o = Episandrda deprem şiddetini

h = Odak derinliği

M = Richter manyitüdü

(*) M = $0.59 I_o + 1.63$ bağıntısı ile hesaplanmıştır.

sismik aktivitenin değiştiğine değil, katalog bilgilerinin eksik olduğunu bir işaret sayılmalıdır.

Hem katalog'daki bilgilerin eksikliğini gidermek hem de bir yıl içinde meydana gelen depremlerden en şiddetli olanından geri kalanların sonuçlara etkisini ortadan kaldırmak amacıyla, sadece yıllık en şiddetli depremin manyitüdünü esas alan bir ihtimaller hesabı geliştirilmiştir.

Gumbel (5) tarafından geliştirilen ekstrem değerler metoduna göre, yıllık maksimum şiddetli deprem manyitüplerinin dağılımı

$$G(M) = e^{-\alpha} e^{-\beta M} \quad (1)$$

bağıntısı ile verilir. Burada, M = deprem manyitüdü, α, β = regresyon katsayıları, $G(M)$ = bir yılda manyitüdü M 'den büyük depremlerin aşılmama olasılığıdır.

Gutenberg-Richter (6) tarafından aynı amaçla deprem manyitüdü M 'yi, bir yıldaki tüm depremlerin adedi N 'ye bağlı olarak

$$\log N = a - bM \quad (2)$$

formülü verilmiştir. Burada, a, b = regresyon katsayıları, N = manyitüdü M veya daha büyük olan depremlerin bir yıldaki sayısıdır. Bu iki bağıntı arasında aşağıdaki matematiksel ilişkiler mevcuttur:

$$\alpha = 10^a \quad (3)$$

$$\beta = \frac{b}{\log e} \quad (4)$$

$$a = \log \alpha \quad (5)$$

$$b = \beta \log e \quad (6)$$

$$N = \alpha e^{-\beta M} = -\ln G \quad (7)$$

Hesaplar birer yıl içindeki maksimum deprem yerine, kendilerini T_r yılda tekrarlıyan depremler için yapılsaydı, $T_r = 1$ yıl yerine, T_r yıl konulmalı idi. Sismik aktivitenin zaman içinde üniform yayılma varsayımdan hareket ederek, manyitüdü M veya daha büyük depremlerin sayısı N için

$$N = T_r \alpha e^{-\beta M} \quad (8)$$

$$N = -\ln G = -\ln (e^{-\alpha T_r e^{-\beta M}}) \quad (9)$$

yazılır. Regresyon katsayılarını bulmak için, önce her yilda meydana gelen en şiddetli deprem manyitüdü saptanır. Daha sonra, Gumbel dağıtım sayılarını bulmak için depremler en küçük manyitüdden başlamak üzere gittikçe büyüyen sıraya dizilerek, herbirinin karşısına tekerrür sayıları, frekansları ve kümülatif Gumbel dağılımları yazılır. En küçük kareler metodu⁽⁸⁾ kullanılarak logN değerleri ile M manyitüdlerini temsil eden doğru parçasının

$$\log N = a - bM \quad (2)$$

denklemine ait a ve b regresyon katsayıları hesaplanır. Manyitüdler x-ekseninde, logN değerleri y-ekseninde alınırsa, bu koordinatların gösterdiği data noktalarından geçen en yakın doğru parçasının

$$y = a - mx$$

$$\log N = a - bM$$

denklemlerindeki a ve b katsayıları en küçük kareler metodu ile tayin edilir.

GÜMBEL METODUNUN İSTANBUL İLİNE UYGULANMASI

İstanbul sismotektonik yoresi ve son doksan dokuz yıllık süre için maksimum yıllık deprem manyitüdleri Tablo 2'de gösterilmiştir. Tablo 1'de yanlarında yıldız işaretleri bulunan manyitüdler aletsel veriler bulunmadığından

$$M = 0.59 I_0 + 1.63 \quad (10)$$

empirik formülünden hesaplanmıştır.

İstanbul için yıllık maksimum manyitüdler ile, yukarıda açıklandığı şekilde hesaplanan Gumbel dağıtım sayıları ve logN değerleri Tablo 3'de gösterilmiştir. Bu tablodan görüleceği üzere onbeş

farklı manyitüd değeri için onbes noktadan geçen doğru parçasının denklemi, en küçük kareler metoduna göre tayin edilmiştir. Data noktaları ile, geçirilen doğru parçası Şekil 2'de gösterilmiştir. Regresyon katsayıları için $a = 2.26$, $b = 0.546$ ve regresyon uyumluluk parametersi $r = 94\%$ olarak hesaplanmıştır. Guabel regresyon katsayıları için, yukarıda verilen ifadeler yardımına ile

$$a = 10^a = 10^{2.26} = 182$$

$$\beta = b/\log e = 1.26$$

elde edilir. O halde, İstanbul ili için deprem manyitüdlerinin dağılımları

$$G = e^{-ae^{-\beta M}} = e^{-182e^{-1.26M}}$$

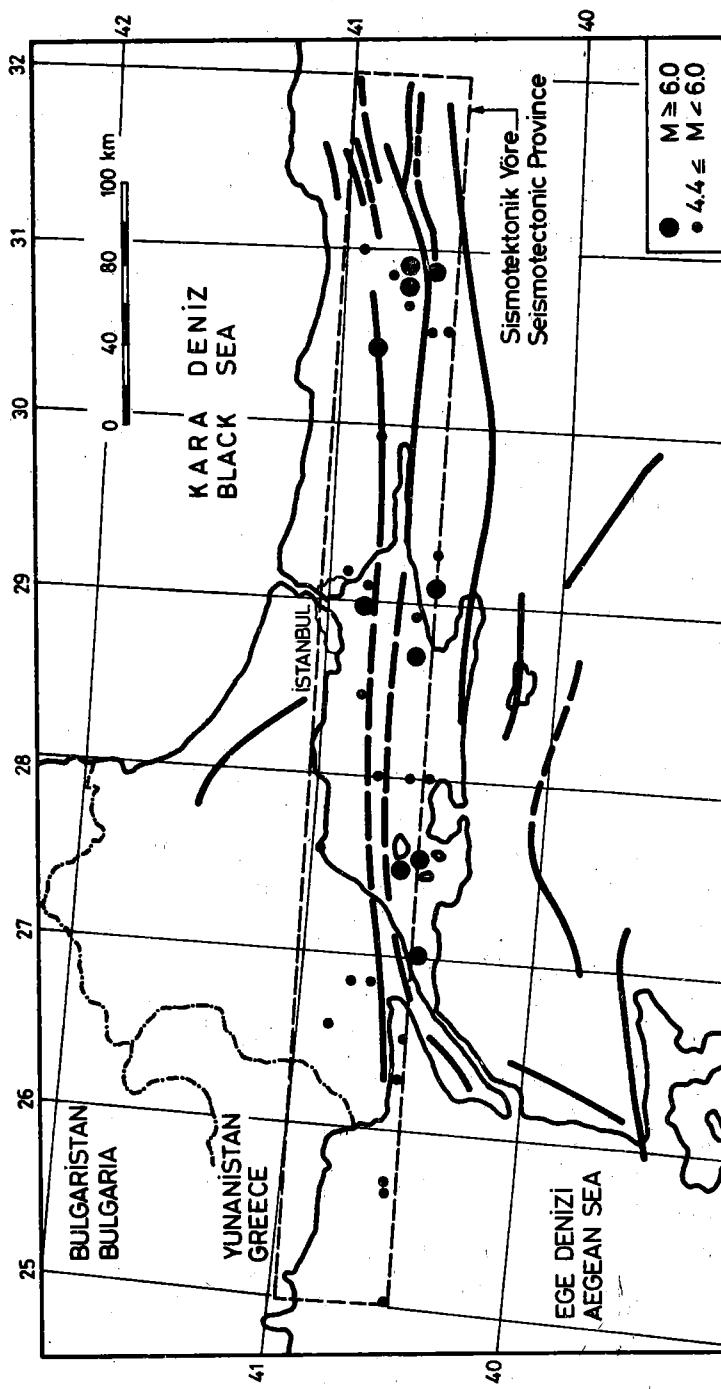
$$\log N = 2.26 - 0.546M$$

bağıntısına tabidir. Bu dağılımlar, bir yıllık baz süre içindedir.

TABLO 2 - YILLIK MAKİSÜM MANYİTÜDLER

YIL	M _{max}	YIL	M _{max}	YIL	M _{max}
1869	5.76	1893	5.76	1943	6.25
1870	5.17	1894	6.94	1944	6.35
1871	5.17	1897	5.17	1954	5.25
1872	5.17	1900	4.58	1957	7.11
1873	5.76	1902	4.58	1959	5.76
1874	5.17	1912	7.75	1961	4.70
1875	5.17	1924	5.17	1963	5.91
1877	6.35	1926	5.17	1964	5.10
1878	6.35	1927	5.17	1965	5.10
1881	5.17	1928	5.76	1966	4.20
1887	5.17	1935	6.25	1967	7.20

Not: Deprem bulunmayan yıllar için M_{min} = 4.40 kabul edilmiştir.

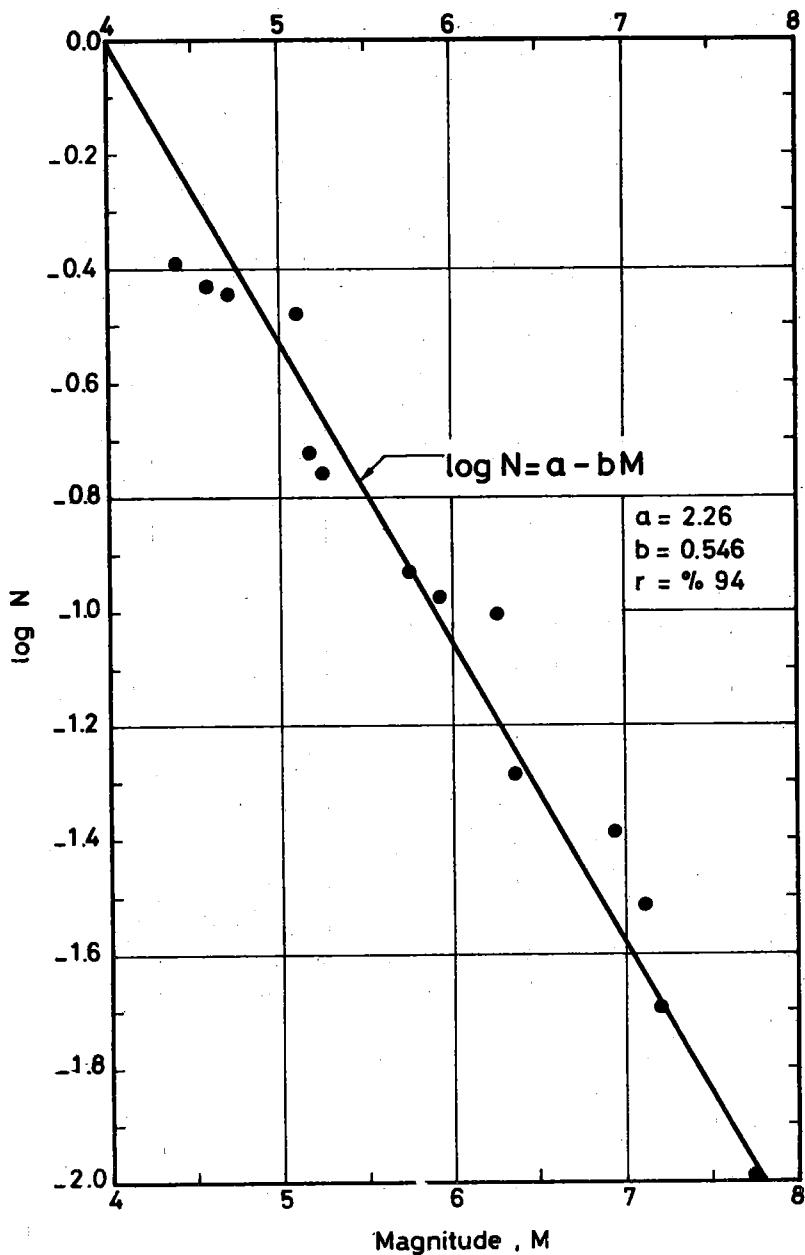
SEKİL I - İSTANBUL İÇİN SİSMOTEKTONİK YÖRE VE EPISANTR HARİTASI

**TABLO 3 - İSTANBUL İÇİN GUMBEL YILLIK MAKSİMUM
DAĞILIMI HESAPLARI (1869 - 1968)**

M	j	$f = \frac{j}{n+1}$	G(M)	N = -Ln G	log N
4.20	1	0.01	0.01	4.6052	+0.663
4.40	66	0.66	0.67	0.4005	-0.397
4.58	2	0.02	0.69	0.3710	-0.430
4.70	1	0.01	0.70	0.3567	-0.447
5.10	2	0.02	0.72	0.3285	-0.484
5.17	11	0.11	0.83	0.1863	-0.729
5.25	1	0.01	0.84	0.1743	-0.758
5.76	5	0.05	0.89	0.1165	-0.933
5.91	1	0.01	0.90	0.1054	-0.977
6.25	2	0.02	0.92	0.0834	-1.078
6.35	3	0.03	0.95	0.0513	-1.289
6.94	1	0.01	0.96	0.0408	-1.389
7.11	1	0.01	0.97	0.0304	-1.516
7.20	1	0.01	0.98	0.0202	-1.694
7.75	1	0.01	0.99	0.0100	-1.997

Not: $a = 2.26$, $b = 0.546$, $r = 94$

$$\log N = a - bM = 2.26 - 0.546M$$

ŞEKİL 2- MANYİTÜD-LOG N BAĞINTISI

YER İVMESİNİN UZAKLIKLA DEĞİŞİMİ

Yer ivmesinin mesafe ile nasıl azaldığını saptayabilmek için Tablo 4'de gösterildiği gibi literatürde çeşitli ampirik formüller verilmiştir. Bu ampirik formüller birbirlerinden çok farklı sonuçlar verir. Genellikle, Amerika Birleşik Devletleri, Japonya ve Meksika depremleri için önerilmiş olan bu ampirik ivme-mesafe formüllerinin, Türkiye depremlerine de geçerli olabileceğini iddia etmek güçtür.

Ayrıca, zemin şartlarını ve zemin büyültmesini içine katan ampirik formüller gereğinden fazla muhafazakârdır. İvme-zaman bağıntısının tayininde en gerçekçi davranış, deprem dalgalarının önce kaya içinde yayılması esnasında uğrayacağı kayıpları araştırmak, daha sonra yapı altındaki taban kayadan serbest zemin yüzüne kadar geçen yumuşak zemin ortamında dalgaların varsa büyültme analizini saptamaktır.

Deprém dalgalarının kaya içindeki ivme-mesafe ilişkileri Kaliforniya, A.B.D. eyaletindeki depremler için gerçek sismik kayıtlara dayanılarak Gutenberg-Richter⁽⁵⁾ ve özellikle Schnabel, Seed⁽⁷⁾ tarafından tayin edilmiş ve bu çalışmalarla ait normalize edilmiş eğriler Şekil 3 ve 4'de verilmiştir.

Kaya içinde ivmenin uzaklıkla değişimi bu eğrilerle bulunduktan sonra, yapı altında taban kayadaki ivmenin zemin yüzüne çıkışına kadar uğrayacağı değişiklik dalga denklemleri kullanılarak zemin büyültme analizleri yardımı ile ayrıca tayin edilmelidir⁽⁹⁾.

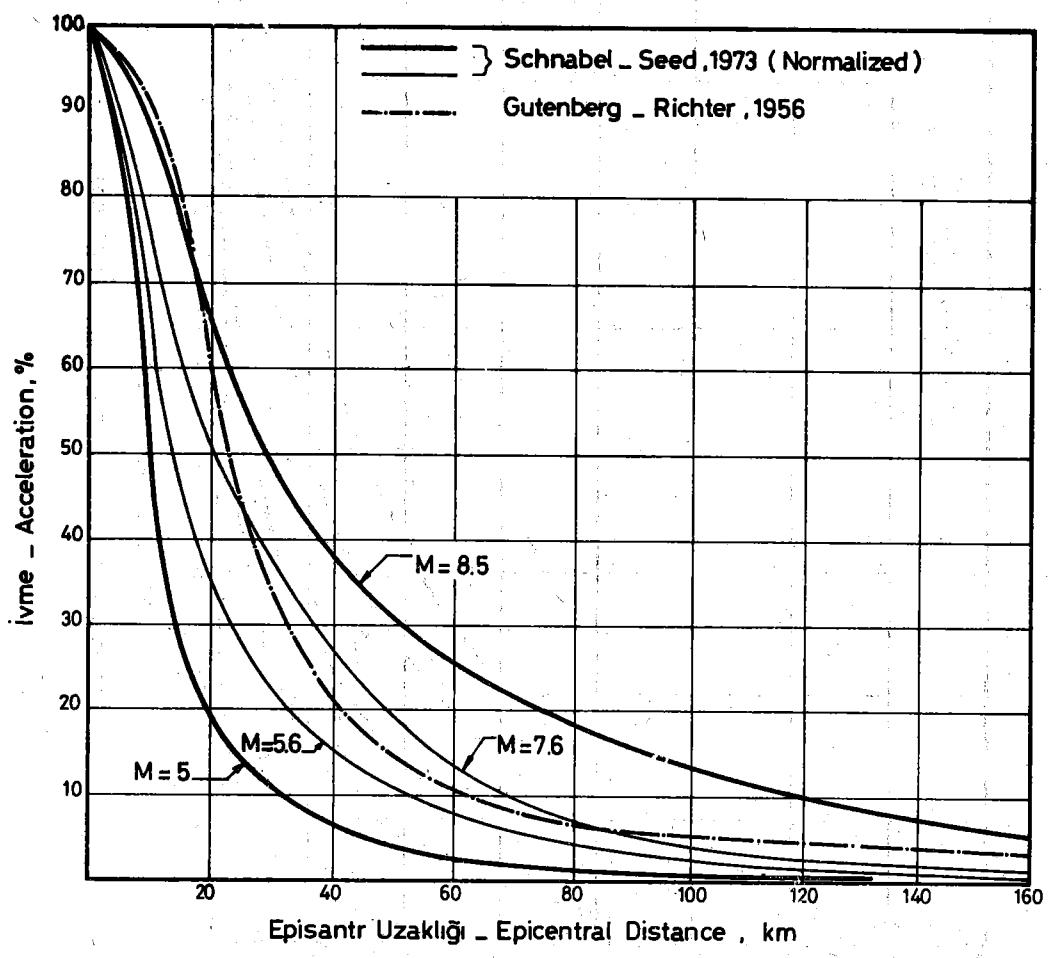
Bu çalışmada, ivmenin sadece kaya içindeki azalışı göz önüne alınmış, ivmenin yumuşak zemin içindeki değişimini incelemeye yarayan dalga analizine yer verilmemiştir. Çünkü, dalga analizi yolu

TABLO 4- MAKSUMUM ZEMİN İVMESİNİN UZAKLIKLA DEĞİŞİMİ İÇİN AMPİTRİK FORMÜLLER

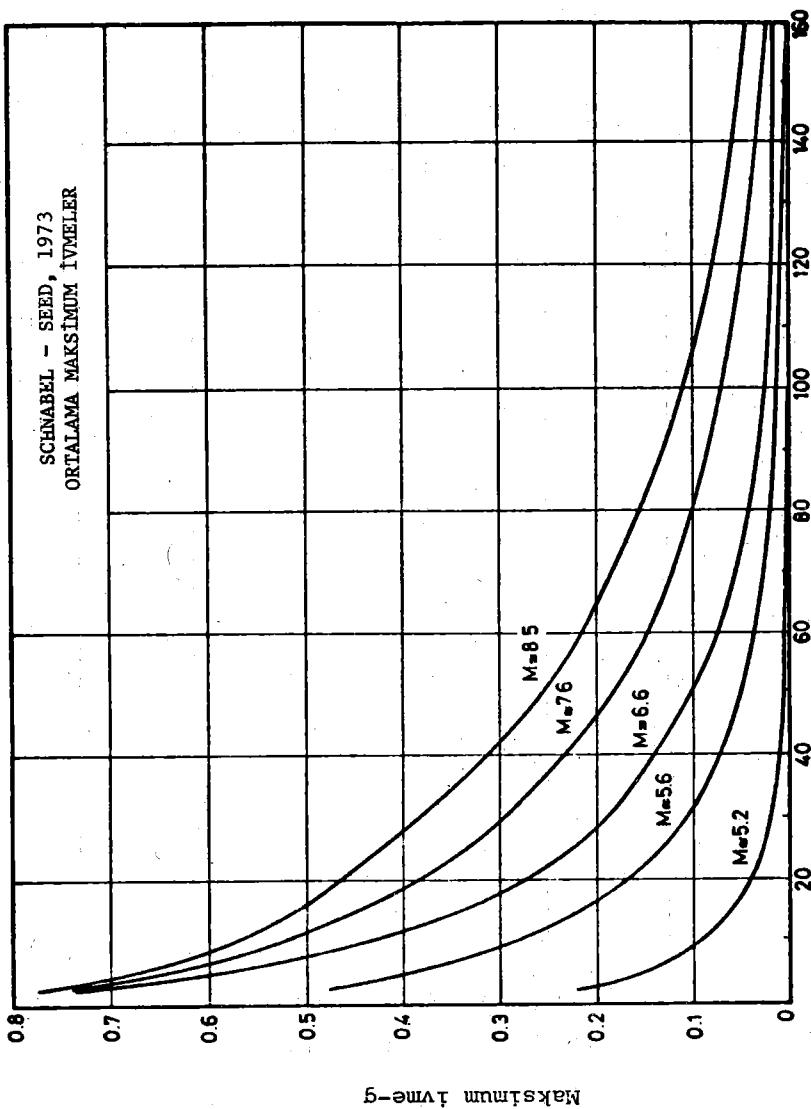
NO.	AMPİTRİK FORMÜLLER 1	NOT	YAZAR	ÖRNEK 2
1	$\log a_0 = -2.1 + 0.81M - 0.027N^2$	Uzaklık ile değişim Şekil 3'de verilmiştir.	Gutenberg, 1956	$a_0 = 177$ $a = 96$
2	$\log a_0 = -b + 0.81M - 0.027N^2$ $b = -1.59 + 2.47 \log(\rho v_s) - 0.411 \log^2(\rho v_s)$ $a = a_0 / (1 + (D/h)^2)$	$b = 2.0$ kaya $b = 1.2$ yumuşak zemin $\rho = \gamma/g$ $\gamma = \text{ton/m}^3$ $v_s = \text{m/sn.}$	Blume, 1956	$a_0 = 218$ $a = 79$ ($b = 2$)
3	$\log a = \log(S/\sqrt{T}) + 0.61M - P \log R + Q$ $P = 1.66 + 3.6/R ; Q = 0.167 - 1.83/R$	$T = \text{Zemin hakim periyodu}$	Kanai, 1966	$a = 816$ $T = 0.30$
4	$\log v = 0.61M - P \log R - 0.631 - 1.83/R$ $a = 20v$	Nükleer Santraller için tavaşıye edilmiştir.	Kanai, 1966	$v = 14$ $a = 285$
5	$a = 6.77 e^{1.64M} (1.1e^{1.1M} + D^2)$	-	Milne-Davenport, 1969	$a = 231$
6	$a = 1230 e^{0.8M} / (R + 25)^2$	-	Esteva, 1970	$a = 164$
7	$a = 1080 e^{0.5M} / (R + 25)^{1.32}$	-	Donovan, 1973	$a = 235$
8	$a = 4.68 \times 10^{-5} (h + 7.2 \times 10^{M-5})P$ $\ln P = 0.26 (D/h)^{1.5}$	Udine, İtalya'da verilen bir tebliğden	Krishna, 1977	$a = 419$

(1) $D = \text{Epsilontr mesafesi, km } (< 10\text{km})$
 $R = \text{Hiposantır mesafesi, km}$
 $h = \text{Odak derinliği, km}$
 $a = \text{Maksimum ivme, cm/sn}^2$
 $v = \text{Maksimum hız, cm/sn}^2$

(2) $D = 20 \text{ km}$
 $R = 20 \text{ km}$
 $h = 15 \text{ km}$
 $M = 7$

SEKİL 3- KAYADA İVME-MESAFLERİ

ŞEKLİ 4 - KAYADA İVME-MESAFE EĞRİLERİ
FAY HATTINA OLAN UZAKLIK , KM

ile zemin büyültmesinin tayin edilmesi bu makalenin konusu dışındadır ve ayrıca İstanbul'da zemin durumu genellikle taban kaya tərifine girer ve kayma dalgası hızı 700 m/saniye'nin üstündedir. Kayma dalgası hızının 700 m/saniye'den daha düşük olduğu zeminlerde, ayrıca bir zemin büyültme analizi yapılması gereklidir.

İSTANBUL İÇİN ÇEŞİTLİ İHTİMALLERİN HESABI

1. Yıllık maksimum manyitüdlerin ortalaması

$$\bar{M} = M_{\min} + \frac{1}{\beta} = 4.20 + \frac{1}{1.26} = 4.99 \quad (11)$$

2. En sık vuku bulan yıllık manyitüd

$$\bar{M}_{\max} = \frac{\ln \alpha}{\beta} = \frac{\ln 182}{1.26} = 4.13 \quad (12)$$

dür. Bu değere "modal maksimum" denir. Bu manyitüdün tekrarlama peryodu bir yıldır. Modal maksimum manyitüdün değerini bir yıllık baz süre içindeki deprem sayısını veren

$$\log N = 2.26 - 0.546 M$$

denkleminde $N = 1$ koymak sureti ile de bulabiliriz:

$$\bar{M}_{\max} = \frac{a}{b} = \frac{2.26}{0.546} = 4.13$$

3. İncelemeye konu olan sismik tarihçe $T_r = 99$ yıl içinde meydana gelebilecek maksimum manyitüd, daha başka bir deyimle, tekrarlama peryodu $T_r = 99$ yıl olan manyitüd

$$\log N = a - bM + \log T_r \quad (13)$$

bağıntısında $N = 1$ konularak

$$M_{\max} = \frac{a + \log T_r}{b} = \frac{4.26}{0.546} = 7.79$$

olarak bulunur. Gutenberg-Richter ihtimaler hesabı, 99 yıl-

lilik bir süre içinde meydana gelebilecek maksimum depremin man-yitüdünü $M = 7.79$ olarak vermektedir. Gerçekten 1869-1968 yılları arasında, incelemeye konu olan bölgede meydana gelen en büyük manyitüd kataloğa göre, 9 Ağustos 1912 tarihli ve $M = 7.75$ manyitüdü Mürefte-Şarköy depremidir. Görülüyor ki, ihtimaller hesabı ile gerçek olay arasında çok büyük bir yaklaşım ve uyuşum mevcuttur.

- Yapı ekonomik ömrü bir yıl kabul edilirse, herhangi bir M veya daha büyük manyitüdü bir depremin herhangi bir yıl içinde meydana gelebilme ihtimaline, o manyitüde ait "Yıllık Risk" denir ve R ile gösterilir. Dolayısı ile, R değeri, seçilen M manyitünde veya daha büyük bir depremin bir yıl içinde aşılabilme ihtimalidir. Yıllık risk, Gumbel dağılımının 1'den olan farkıdır ve

$$R = 1 - G = 1 - e^{-\alpha e^{-\beta M}} \quad (14)$$

formülünden bulunur. Yıllık riskin tersi depremin tekrarlama peryodu olan

$$T_r = \frac{1}{R} \quad (15)$$

değerini verir. Yıllık riskin değeri R bilinmediğinde, o riske tekabül eden manyitüdün değeri

$$M = \frac{1}{\beta} \ln \left[\frac{\alpha}{- \ln(1-R)} \right] \quad (16)$$

İfadelerinden bulunabilir. Örneğin, yıllık riski $R = 71$ olan manyitüdün değeri $M = 7.78$ ve bu manyitüdün tekrarlama peryodu $T_r = 1/0.01 = 100$ yıldır. Yıllık riski $R = 763$ olan manyitüdün değeri $M = 4.13$ ve tekrarlama peryodu $T_r = 1.59$ yıldır. Yıllık risk ve manyitüd değerleri Şekil 5'de grafik olarak gösterilmiştir.

Normal binalarda ve önemsiz yapılarda, yıllık risk $R = 0.10$ ile $R = 0.15$ alınır. Amerika Birleşik Devletlerindeki uygulamada $R = 0.10$ alınmaktadır⁽¹⁰⁾. Ancak, $R = 0.10$ olarak yapılan deprem hesaplarının, yönetmeliklerde öngörülen yatay yük'lere göre daha muh-

fazakâr olduğu anlaşılmıştır. Deprem yönetmelikleri ile uyuşum sağlayabilmek amacı ile normal yapılarda yıllık risk miktarının bu tebliğ ile $R = 0.15$ alınması önerilmektedir.

Elektrik Santralları, postane, hastane, okul, yanın binası, su deposu, baraj ve benzeri kamu yaşantısı ile ilgili önemli yapılarda yıllık riskin $R = 0.05$, nükleer santral gibi radyasyon ihtimali bulunan çok önemli yapılarda ise yıllık riskin $R = 0.005$ alınması önerilmektedir. İstanbul ilinde, inşa edilecek normal yapılar ($R = \%10$), önemli yapılar ($R = \%5$) ve nükleer santrallar ($R = \%0.5$) için deprem manyitüdünün değerleri Denklem 16'dan sırası ile, $M = 5.92$, $M = 6.49$ ve $M = 8.33$ olarak hesaplanır.

Tekrarlama peryodu T_r yıl olan bir depremin T_r yıl içindeki sayısı $N = 1$ olacağından

$$N = \alpha T_r e^{-\beta M} \quad (17)$$

ifadesinde $N = 1$ konursa

$$\alpha T_r = e^{\beta M} \quad (18)$$

$$M_{\max} = \frac{\ln \alpha T_r}{\beta} \quad (19)$$

yazılır. Aynı şekilde, ekonomik ömrü T_d yıl olan bir yapının ömrü süresince meydana gelebilecek M manyitüdü veya daha büyük depremlerin meydana gelme ihtimalini veren

$$R = 1 - e^{-\alpha T_d} e^{-\beta M} \quad (20)$$

bağıntısında, $e^{\beta M} = \alpha T_r$ konursa, yıllık risk değeri ile, yapının ekonomik ömrü ve maksimum depremin tekrarlanma peryodu arasındaki

$$R = 1 - e^{-T_d/T_r} \quad (21)$$

Kaya yüzeyde ivmeler
Accelerations in Rock Surface , % g

Schnabel - Seed , 1973 $\Delta = 20 \text{ km}$

$M = 4.13$

$R = 1\% / \text{year}$

$T_d = 50$

Gutenberg-Richter, 1956 $\Delta = 20 \text{ km}$

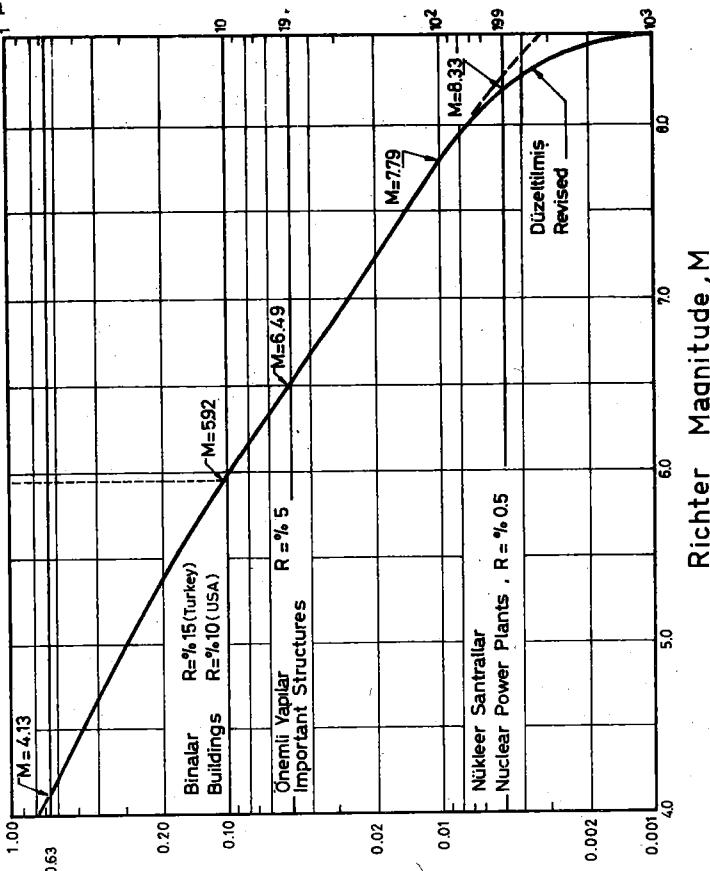
$M = 4.13$

$R = 1\% / \text{year}$

$T_d = 50$

Tekrarlama period , Return period , 1/R

Yıllık risk olaşılığı
Annual Risk of exceedence , R

SEKIL 5- MANYİT(D)-RISK İLİŞKİLERİ

bağıntısı bulunur. Burada, $1/T_r$ yerine yıllık risk R_1 konulursa, T_d yıl ekonomik ömür için R_d riski

$$R_d = 1 - e^{-T_d R_1} \quad (22)$$

olarak yazılır. Aynı ifadeyi, e sayısını serise açmak ve R_1 'in ikinci ve yüksek dereceden terimlerini ihmal etmek suretiyle aşağıdaki şekilde yazmak kabildir:

$$e^x = 1 + x + \frac{x^2}{2!} + \dots \quad (23)$$

$$R_d = 1 - (1 - R_1)^{T_d} \quad (24)$$

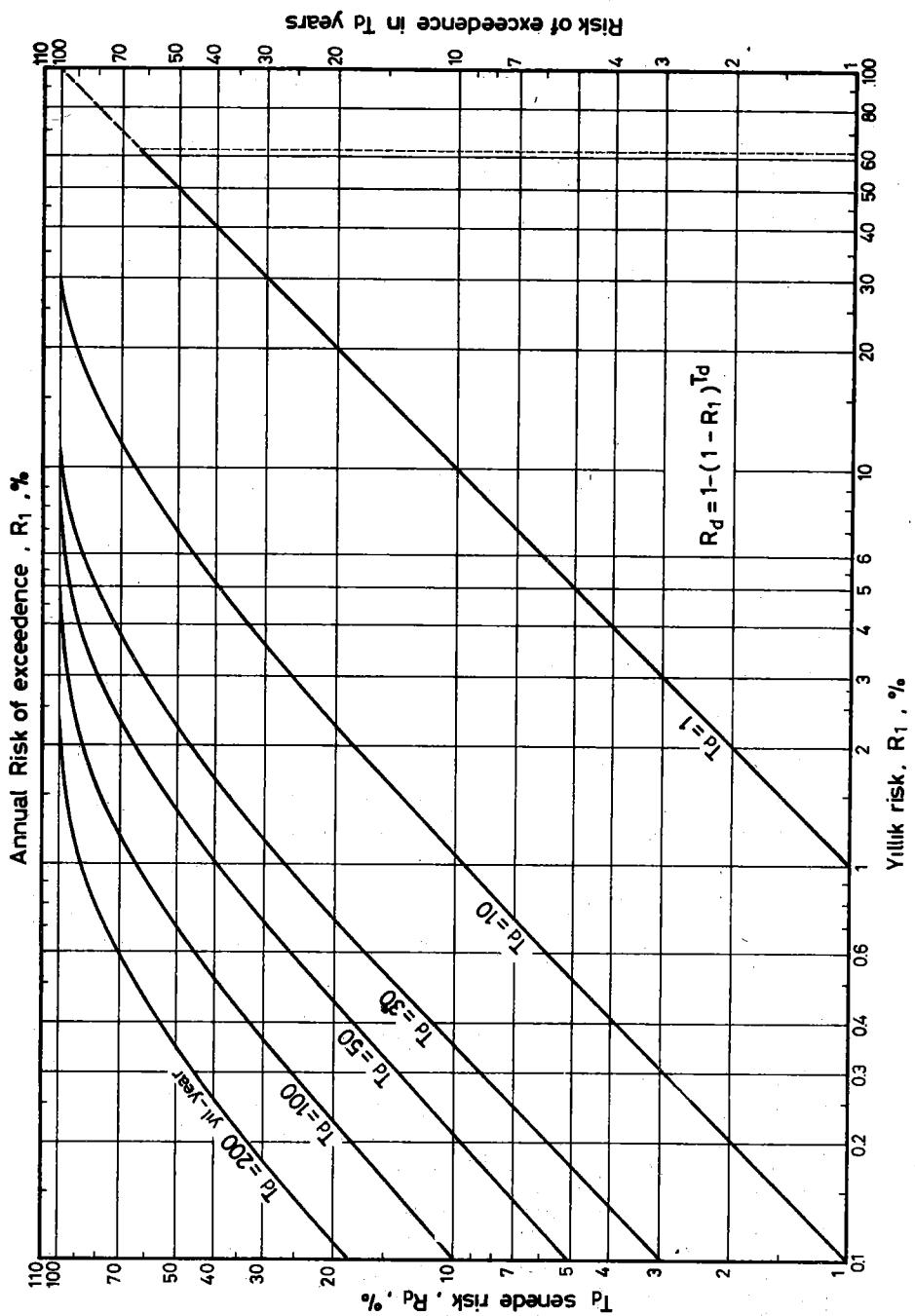
Örneğin, herhangi bir manyitüdün bir yıl içinde aşılma olasılığı olarak tarif edilen yıllık risk $R_1 = 0.005$ ise, $T_d = 50$ yıllık yapı ömrü süresince, aynı manyitüdün en az bir defa aşılma olasılığı, Denklem 24' yardımı ile,

$$R_d = 1 - (1 - 0.005)^{50} = 0.2217$$

$R_d = 22\%$ bulunur. Normal binalarda, yıllık risk $R_1 = 15\%$ alıñırsa, $T_d = 50$ yıllık yapı ekonomik ömrü süresince, $M = 5.57$ manyitüdü bir depremin en az bir kere aşılma olasılığı $R_d = 399$ dur. Bir depremin herhangi bir yıl içinde en az bir kere aşılma olasılığı ile aynı depremin $T_d = 30, 50$ ve 100 yıllık birer süre içinde en az birer kere aşılma olasılıkları Denklem 24'den hesaplanmış ve Tablo 5'de özetlenmiş ve ayrıca Şekil 6'da grafik olarak gösterilmiştir.

TABLO 5- YAPI ÖMRÜ SÜRESİNDE RİSK DEĞERLERİ

1 YIL	30 YIL	50 YIL	100 YIL
0.001	0.029	0.048	0.095
0.005	0.140	0.221	0.394
0.010	0.260	0.395	0.634
0.050	0.785	0.923	0.994
0.100	0.958	0.999	1.000
0.150	0.992	0.999	1.000
0.300	0.999	1.000	1.000
0.632	1.000	1.000	1.000
1.000	1.000	1.000	1.000

SEKİL 6- YILLIK VE UZUN SURELİ RİSK İLİŞKİSİ

Yapı ekonomik ömrü T_d biliniyorken, maksimum tekrarlama peryodu T_r , Denklem 21'den

$$T_r = \frac{-T_d}{\ln(1-R_1)} \quad (25)$$

olarak elde edilir. Yıllık riski $R_1 = 0.005$ olan bir depremin $T_d = 50$ yıllık yapı ömrüne tekabül eden tekrarlama peryodu, Denklem 25'den, $T_r = 9975$ yıl hesaplanır.

Çeşitli, yıllık risk değerleri için hesaplanan deprem manyitüdleri ile, bu manyitüdlerin seçilen çeşitli yapı ekonomik ömrüleri için tekabül ettikleri tekrarlama peryotları Tablo 6'da gösterilmiştir. Bu tablodan görüleceği üzere, ekonomik ömrü $T_d = 50$ yıl olan bir yapının maruz kalabileceği deprem manyitüdünün $M = 5.57$ veya daha fazla olması ihtimali $R = \%15$ dir ve bu depremin kendisini tekrarlama peryodu $T_r = 308$ yılıdır. İstanbul ili içinde bir nükleer santral inşa edilecek olsa, bu santralin $T_d = 50$ yıllık ekonomik ömrü süresinde, maruz kalabileceği en büyük depremin $M = 8.33$ manyitüdünün aşılma olasılığı $R = \%0.5$ ve böyle bir depremin tekrarlama peryodu $T_r = 9975$ yıldır.

6. İstanbul ilini etkisi altına alabilecek sismotektonik yörenin, İstanbul ili yerleşme alanlarına ait ağırlık merkezine olan uzaklığı ortalamada $\Delta = 20\text{km}$ olarak kabul edilebilir (Şekil 1). Kaya zeminlerde ve episantrdan uzaklığı 20km olan bir yerde, çeşitli manyitüdü depremlerin ortalaması maksimum ivmelerinin ne olacağı Schnabel ve Seed, 1973⁽⁷⁾ tarafından eğriler halinde verilmiştir. Ayrıca, episantr bölgesinde, depremin maksimum yer ivmesi a_0 için Gutenberg-Richter, 1956⁽⁶⁾ tarafından

$$\log a_0 = -2.1 + 0.81 M - 0.027M^2$$

empirik formülü verilmiştir. Her iki cins bilgiye dayanılarak bulunan maksimum ivmelerin değerleri Şekil 5'in üst ekseninde gösterilmiştir. Bu ivmeler, kaya bir zemin (kayma dalgası hızı 700 m/saniye 'den büyük olan bir zemin) için geçerlidir. Yumuşak zeminler için usulüne göre zemin ivme büyütme ana-

**TABLO 6- İSTANBUL İÇİN RİSK, MANYİTÜD VE YAPI ÖMRÜ DEĞERLERİ
(1869 - 1968)**

YAPI CİNSİ	R %	M -	$T_r = \text{Deprem Tekrarlama Peryodu}$			
			T_d			
			1 YIL	30 YIL	50 YIL	100 YIL
KULLANILMAZ	63.2	4.13	1.0	30	50	100
	30	4.95	2.8	84	140	280
	20	5.32	4.5	134	224	448
NORMAL YAPILAR ⁽¹⁾	15	<u>5.57</u>	6.1	185	<u>308</u>	615
NORMAL YAPILAR ⁽²⁾	10	<u>5.92</u>	9.5	285	<u>475</u>	950
ÖNEMLİ YAPILAR	5	<u>6.49</u>	19.5	585	<u>975</u>	1950
	2	7.23	49.5	1485	2475	4950
	1	7.78	99.5	2985	<u>4975</u>	9950
NÜKLEER SANTRALLAR	0.5	<u>8.33</u>	199.5	5985	<u>9975</u>	19950

(1) Türkiye için önerilen

(2) A.B.D. için kabul edilmiş olan

R = Yıllık risk

M = Richter manyitüdü

T_d = Yapı ekonomik ömrü

lizleri yapılarak taban kayada kabul edilecek bir ivmenin zemin yüzeyine ne miktarda yansıyacağı saptanmalıdır. (11,12) İstanbul ilinde inşa edilecek yapılar için kabul edilecek deprem manyitüdleri ve maksimum yer ivmeleri topluca Tablo 7'de özetlenmiştir. Taban kayadaki ivmeler, fizikte dalga yansımıya prensibine göre, serbest yüzeydeki ivmelerin yarısı olarak alınmıştır.

TABLO 7 - İSTANBUL İLİ İÇİN DEPREM RİSK ANALİZİ SONUÇLARI

YAPI CİNSLERİ	YILLIK RİSK (%)	MANİYİT ÜD	YER İYİMESİ	ÜNERİLEN MAKSİMUM İYİME			
				Schnabel Seed, 1973	Gutenberg Richter, 1956	Kaya Yüzeyde	Taban Kayada
NORMAL YAPILAR	%15	5.57	0.17g	0.04g	0.17g	0.08g	Dalga Analizi
(A.B.D. kabüllerine göre)	%10	5.92	0.23g	0.06g	0.23g	0.11g	Dalga Analizi
ÖNEMLİ YAPILAR	% 5	6.49	0.26g	0.11g	0.26g	0.13g	Dalga Analizi
NÜKLEER SANTRALER	%0.5	8.33	0.46g	0.57g	0.45g	0.23g	Dalga Analizi

(1) R = M veya daha büyük maniyitüdü bir depremin yapı ekonomik ömrü içinde yer alma ihtiyacılı

İVME DAVRANIŞ SPEKTRUMU

A. KATAYAMA METODU İLE:

İstanbul bölgesinde yıllık deprem riski, diğer bir deyimle ivmenin bir yıl içinde aşılma olasılığı, %15 olan bir depremin kaya zemin yüzeyindeki en büyük ivmesi $0.17g$ olarak tahmin edilmiştir. Manyitüde bilinen bir depremin ivme davranış spektrum eğirisini için Katayama ve arkadaşları⁽¹³⁾ tarafından

$$S_a = \alpha f_m f_\Delta f_s \quad (26)$$

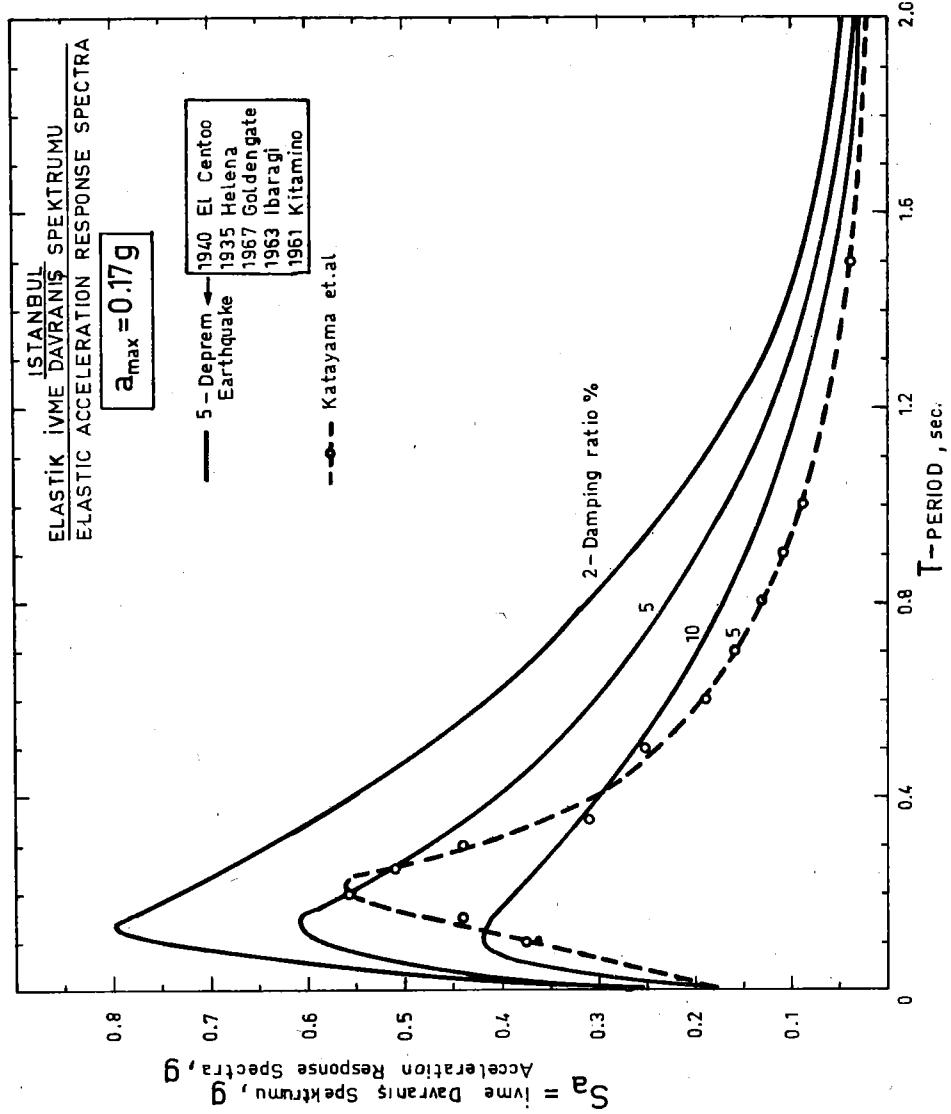
bağıntısı verilmektedir. Burada, S_a = ivme davranış spektrumu, α = ortalama değerlerin aşılma olasılığına bağlı katsayı, f_m = manyitüde bağlı bir faktör, f_Δ = deprem odağına uzaklık faktörü, f_s = zemin cinsi faktöründür. Bu faktörler, her titreşim peryodu ve %5 sönüüm yüzdesi için tablolar halinde verilmiştir. Tablo- ların hesaplanması, çeşitli manyitüdlerde olan ve çeşitli ze- min şartlarında kaydedilen 277 adet deprem kaydının spektrum eğ- rileri gözönüne alınmıştır. İstatistik değerlerin %15 aşılma olasılığı için (normal yapınlarda yıllık deprem riski %15 alındığı için, tutarlılık sağlamak amacı ile, burada da aynı aşılma ola- sılığı kabul edilmiştir). Katayama tabloları $\alpha = 2,12$ vermekte- dir. Kaya zemin cinsi için f_s faktörü, odak uzaklıği $\Delta = 6$ ile 19 km için f_Δ faktörü ve manyitüd aralığı $M = 5.4$ ile 6.0 için f_m faktörleri, çeşitli titreşim peryodları için Katayama tabloların- dan okunmuş ve ivme spektrumu Denklem 26'dan hesaplanarak grafik halinde Şekil 7'de gösterilmiştir.

B. BENZEŞİM YOLU İLE:

Kaya gibi çok sert zeminlerde kaydedilen depremlere ait spektrumlar yardımcı ile, İstanbul'da kaya zemin üzerinde beklenecek şiddetli bir depremin spektrumunu tahmin etmek kabildir. Bu amaçla, Kaliforniya'daki 1940 El Centro, 1935 Helena ve 1957 Golden-gate depremleri ile Japonya'daki 1963 Iboragi ve 1961 Kitamino depremlerinin ivme spektrumlarının zarf eğrisine tekabül ettiği için, bu metodla bulunan ivme davranış spektrumu, yukarıda Katayama metodu ile bulunan ivme davranış spektrumununa nazaran daha muhafazakârdır. Bu nedenle, normal yapılarda Katayama metodu ile bulunan ivme davranış spektrumunu kullanmak daha gerçekçi bir tutum olacaktır. Ancak, önemli olan bir husus bu spektrumların elastik davranış için geçerli olduklarıdır. Elasto-plastik davranış halı için bu spektrumdan bulunan değerleri düktilite sayısına bölmek lazımdır.

SUNI DEPREM KAYDI

Şekil 7'de verilen ve Katayama metodu ile bulunan spektruma tekabül eden ve maksimum ivmesi $0.17g$ olan bir depremin suni ivme kaydı, ters Fourier transform metodu⁽¹⁴⁾ ile bulunmuş ve ivme değerleri Tablo 8'de özetlenmiştir. Tablo'daki ivme değerleri $\Delta t = 0.02$ zaman aralığı içindir. Bu ivme değerleri için hesaplanan davranış spektrum ivmesi karşılaştırma amacıyla ile, noktalı çizgilerle Şekil 7'de gösterilmiştir.

SEKTİ 7- İSTANBUL'DA NORMAL BİNAALAR İÇİN DAVRANIŞ SPEKTRUMU

TABLE 8- İSTANBUL'DA BEKLЕНEN BİR DEPREMİN SUNU İYME KAYDI

(At = 0.02 sn)	-1.063	-0.512	1.819	2.106	2.162	2.079	2.450	6.469	1.507
-5.753	-7.032	-4.516	-1.786	-1.786	16.910	-12.371	-9.802	-9.931	-0.986
-10.269	-12.942	-3.79	18.510	27.916	16.138	-18.436	8.246	-29.261	-41.188
-3.758	-17.790	-1.59	-17.940	-1.70	29.350	-8.316	27.161	-21.832	-16.390
-26.503	-38.276	37.839	-1.59	-28.467	16.579	-29.005	-11.0	5.253	5.253
64.309	44.117	42.429	73.917	22.958	-17.650	-46.816	-67.213	-67.874	-83.740
-21.886	41.158	66.899	79.920	59.252	89.268	31.070	3.599	-29.791	-124.896
-2.250	-84.600	-88.408	44.380	11.024	125.20	47.912	105.510	105.510	5.259
-8.303	-27.524	-98.010	-52.007	-19.769	21.712	-74.718	-70.290	-1.345	-35.860
-10.659	120.158	37.631	1.078	24.160	-25.980	-80.082	-54.235	-54.235	-54.235
16.109	-44.272	16.2.660	87.074	5.185	-21.307	37.318	77.880	43.088	43.088
-12.481	-22.460	-32.736	-111.912	27.523	25.008	125.132	20.964	-48.390	-48.390
16.822	45.645	10.199	-5.588	-8.328	-28.977	820	-10.95	-90.823	-90.823
-70.014	-23.429	50.063	-13.434	-19.866	38.390	25.553	-34.550	-51.818	-51.818
-78.317	-50.943	51.401	-14.830	-24.731	-29.158	-110.534	-4.418	13.838	10.902
77.207	86.410	58.848	16.693	-43.061	-10.061	-30.369	-78.997	-10.670	-10.670
-68.743	-58.166	12.326	30.121	40.490	32.674	67.019	-63.910	-86.559	-108.924
-77.893	-42.231	10.9.901	15.964	146.992	45.920	104.958	115.510	-42.457	-104.921
-91.184	-64.812	38.115	18.360	-65.325	-50.067	-75.817	-52.079	-95.409	57.311
21.750	162.120	88.586	-23.850	-87.031	18.726	-57.571	30.916	9.252	-35.922
35.827	89.861	19.46	52.673	11.005	-36.743	-11.900	39.554	50.846	50.846
76.166	-3.327	8.436	82.570	-20.015	-116.250	-126.620	-107.321	-130.883	1.754
-3.299	-63.708	-22.265	82.160	-32.518	26.250	54.826	80.247	18.234	49.032
-8.757	23.690	40.91	42.603	-85.709	55.039	69.176	1.259	-43.134	-56.630
-97.488	-36.401	-19.820	35.689	77.982	63.478	2.076	69.560	16.037	17.265
-134.904	-77.162	32.614	11.900	100.900	34.103	64.908	16.874	-92.382	-92.382
22.766	92.025	35.714	-16.120	12.468	-94.988	-59.723	-80.466	-65.041	-63.026
-49.062	43.500	79.781	88.465	-27.818	83.489	73.686	74.587	20.656	26.620
6.502	60.278	-20.384	-17.946	-62.968	2.562	-1.510	-66.661	-20.177	-20.177
-30.276	-14.972	-20.384	-17.946	-62.968	102.410	5.890	1.422	9.948	12.637
-79.332	-14.607	-60.625	17.580	102.161	78.682	6.503	66.945	25.362	-78.716
47.762	-68.900	-24.371	-20.358	-25.712	11.069	-72.246	-21.983	16.332	-63.090
-66.989	18.501	-20.008	30.111	75.216	113.009	49.516	7.550	-32.459	20.355
-141.887	50.895	28.192	-22.860	-34.305	-66.060	34.291	-23.957	76.636	27.233
-12.585	-12.101	-3.800	69.430	26.537	46.560	34.291	18.546	10.400	59.842
10.160	-27.79	23.99	-14.126	73.129	-41.859	-25.320	-66.550	19.510	19.510
-45.980	-92.778	-46.730	-54.212	23.943	-6.659	81.737	119.700	79.050	100.523
73.823	75.617	-30.241	-20.567	40.240	6.15	7.594	31.628	28.124	28.124
2.354	-58.287	-16.030	14.916	-60.150	-2.308	-6.789	-89.912	6.695	6.695
-105.984	-63.030	-91.783	-13.640	-46.611	117.161	-86.312	-27.016	-26.081	34.350
105.946	46.890	29.076	-20.228	-11.633	-22.268	23.719	-51.710	25.510	32.708
-26.095	87.482	48.590	-54.787	-6.205	-.590	53.017	65.882	152.739	-36.441
-57.506	-127.707	-19.982	-38.870	-125.504	30.005	-76.423	-27.349	85.948	-24.825
49.780	5.031	-70.088	5.006	4.985	52.074	124.123	-16.971	-74.440	22.616
-15.381	-109.946	8.660	57.023	30.963	-12.565	37.269	-61.530	-53.719	-53.719
2.354	-30.672	-98.043	-17.573	-59.540	40.082	-6.511	34.350	-26.081	-26.081
70.772	-79.351	-69.269	-8.473	-8.055	32.873	27.576	-16.222	-11.610	-11.610
20.071	103.601	34.880	34.484	22.570	6.619	55.405	-47.452	-136.146	-136.146
-15.904	-32.080	-73.536	-17.475	-12.640	6.813	-4.333	-95.459	-67.936	-67.936
29.337	-12.604	-16.812	53.472	-1.157	6.147	-17.197	-25.925	-67.936	-67.936
-14.019	-16.808	-16.812	-16.812	-16.812	-16.812	-16.812	-16.812	-16.812	-16.812

SONUÇLAR VE ÖNERİLER

1. **İstanbul ilinde inşa edilecek, normal önemdeki yapılar ile, önemli yapılar ve eğer inşa edilirse bir nükleer santral için kabul edilmesi uygun olacak maksimum deprem manyitüdleri ile, kaya zeminler için maksimum yer ivmelerinin ne olacağı tayin edilmiştir.**

Maksimum zemin ivmesi normal yapılarda $a = 0.17g$, önemli yapılarda $a = 0.26g$ ve bir nükleer santral için $a = 0.45g$ olarak tahmin edilmiştir.
2. Son 99 yıllık sismik tarihçe esas alınarak ve yıllık ekstrem değerler kullanılarak Gumbel metoduna göre yapılan ihtimaller hesabı, muhtemel şiddetli bir depremin maksimum manyitüdünü $M = 7.79$ olarak vermiştir. Son 99 yıl içinde gerçekten meydana gelen en büyük depremin manyitüdü ise $M = 7.75$ dir.
Böylece, gerçek olay ile ihtimaller hesabının büyük bir uyuşum içinde olduğu anlaşılmıştır.
3. Normal yapılar için yıllık risk değeri her ne kadar Amerika Birleşik Devletlerinde %10 kabul ediliyorsa da, deprem yönetmelikleri ile aynı paralelde kalabilmek amacıyla, yıllık risk normal yapılar için %15 kabul edilmiştir. Yıllık risk seçildikten sonra, maksimum deprem manyitüdünün ne olacağı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Ancak, yapının ekonomik ömrünün süresine göre, bu maksimum depremin tekrarlama peryodu değişmektedir.
4. Önerilen maksimum yer ivmeleri kaya cinsi zeminler içindir. Kayma dalgası hızı 700m/saniyeden daha az olan yumuşak ve tabakalı zeminlerin yüzündeki ivmelerin tayini için usulüne göre, zemin büyültme analizleri yapılmalıdır.

5. İstanbul ili için sismotektonik yöre olarak sadece Marmara denizi ortalarında batıdan doğuya uzanan ve kuzey Anadolu fay hattını içeren dar bir şerit gözönüne alınmıştır. Romanya'nın Karpatlar yöresindeki orta sığlıktaki bir depremden veya Ege bölgesinden gelebilecek uzak orjinli bir depremin küçük ivmeli fakat yüksek peryotlu dalgaları için İstanbul'da yapılar ayrıca tahkik edilmelidir.
6. Dinamik analiz yolu ile bir yapının depreme karşı davranışını incelerken, şüphesiz en büyük yer ivmesinin yanısıra, deprem hareketinin frekans muhtevası ve depremin süresini de gözönünde bulundurmalmalıdır.
7. Normal yapılarda %15 yıllık deprem riski için bulunan 0.17 g maksimum yer ivmesine tekabül eden elastik ivme davranış spektrumu tayin edilmiştir. Ayrıca, bu sepktruma uyacak suni bir deprem kaydının ivme ordinatları hesaplanmış ve tablo halinde verilmiştir. Böylece, dinamik analiz yolu ile yapıların davranışlarını hesaplayacak olanlara İstanbul bölgesi için gerekli deprem doneleri verilmiş olmaktadır.

REFERANSLAR

1. "Reactor Site Criteria" Federal Register, Vol. 38, No. 218, Part 100, United States Nuclear Regulatory Commission, Washington, D.C., U.S.A., November, 1973.
2. Ergin, K., Güçlü, U., and Uz, Z., "A Catalogue of Earthquakes for Turkey and Surrounding Area (11 AD-1964 AD)", Technical University of Istanbul, Faculty of Mining Engineering, Pub. No. 24, 1967.
3. Ergin, K., Güçlü, U., and Aksay, G., "A Catalogue of Earthquakes for Turkey and Surrounding Area (1965-70)", Technical University of Istanbul, Faculty of Mining Engineering, Pub. No. 28, 1971.
4. UNDP/UNESCO Survey of the Seismicity of the Balkan Region, Catalogue of Earthquakes, Part I and II, UNESCO, Skopje, 1974
5. Gumbel, E.J., "Statistics of Extremes", Columbia University Press, N.Y., U.S.A.
6. Gutenberg, B., and Richter, C.F., "Earthquake Magnitude, Intensity, Energy and Acceleration", Bull. Seism. Soc. of America, Vol. 32, No.3, July.
7. Schnabel, P., and Seed, H.B., "Acceleration in Rock for Earthquake in the Western United States", Bull. Seism. Soc. Amer., 63, pp. 501-516.
8. Kreyszig, E. "Advanced Engineering Mathematics", John Wiley and Sons Inc., 1967.
9. Tezcan, S.S., "Estimation of Design Earthquake Ground Motion", Proceedings of the VIth Unesco Regional Seminar on Earthquake Engineering Primorsko, Bulgaria, Sept. 2-15, 1978. Boğaziçi Üniversitesi, DMAE Dahili Rapor No.78-20E.
10. Algermissen, S.T., and Perkins, D.M., "A Probabilistic Estimate of Maximum Acceleration in Rock in the Contiguous United States", U.S. Geological Survey, Open File Report 76-416, 1976.
11. Schnabel, P.B., Lysmer, J., and Seed, H.B., "SHAKE, A Computer Program for Earthquake Response Analysis of Horizontally Layered Sites", Earthquake Engineering Research Center, Report EERC 72-12, Univ. of Calif., Berkeley, U.S.A.
12. Tezcan, S.S., and İpek, M., "Shear Wave Propagation in Layered Soils", Internal Report, Department of Civil Engineering, Boğaziçi University, Istanbul.
13. Katayama, T., Iwasaki, T., and Saeki, M., "Prediction of Acceleration Response Spectra for Given Earthquake Magnitude, Epicentral Distance and Site Conditions," Bulletin of Earthquake Resistance Structure Research Center, No.11, Dec. 1977, The Institute of Industrial Science, University of Tokyo.
14. Gasparini, D.A., and Vanmercke, E.H., "Simulated Earthquake Motions Compatible with Prescribed Response Spectra," Department of Civil Engineering, M.I.T., Publication No. R76-4, January, 1976

ÇERÇEVE SİSTEMLERİNİ YATAY YÜKLER ALTINDA İNCELENMESİ

Doç. Ruhi Aydin (*)

ZUSAMMENFASSUNG

Statistische Berechnungen der Rahmensysteme unter der Wirkung waagerechter Lasten

Die exakten Lösungen der unter Wirkung der waagerechten Lasten liegenden Bausysteme sind in vielen Fällen sehr anstrengend. Sie brauchen auch grossen Zeitaufwand.

In folgenden wurde ein Näherungsverfahren der mehrstöckigen Rahmen, die unter der Wirkung der waagerechten Lasten liegen, erläutert. Es wird verschiedene Rahmentypen, dass die wirkenden waagerechten Kräfte entsprechend den Erdbeben- und Windkräften gewählt sind, als Beispiele gelöst und die Ergebnisse der Lösungen sind sowohl mit den Exakten als auch mit den bekannten Näherungsverfahren verglichen.

(*) D.M.M.A. Öğretim Üyesi Eskigehir

1. ÇERÇEVELERİN YATAY YÜKLERE GÖRE İNCELENMESİ

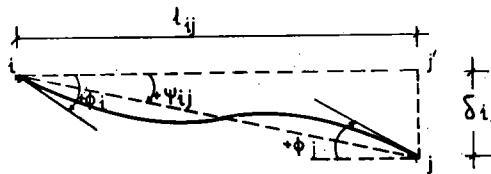
1.1. GİRİŞ:

Genellikle deprem, rüzgar ve patlama yüklerinden oluşan yatay yüklerde göre yapı sistemlerinin tam çözümleri çok güç ve zaman alıcı olmaktadır. Bu nedenlerle sistemlerin yaklaşık hesabı için çeşitli metodlar geliştirilmiştir.

Çalışmanın bu bölümünde çok katlı çerçevelerin yatay yüklerde göre statik hesabı için yaklaşık bir metod ortaya konmaktadır.

1.2. KABULLER:

1.2.1. İşaret Kabulleri

Şekil:1

Bir ij çubukunda ; çubugum uçlarının dönerken ve bir birine göre δ deplasmanı yaparak (şekil:1)'deki durumuna ulaşması halinde:

ϕ_i ve ϕ_j : i ve j uçlarındaki dönmelerdir. Saat dönüş yönünde pozitif kabul edilmektedir.

ψ_{ij} : Çubuk ekseninin çubugun ilk doğrultusu ile yaptığı kayma açısıdır. Saat dönüş yönünde pozitif kabul edilmektedir.

$\delta_{ij} = \psi_{ij} \cdot \ell$: Bir ucun diğerine göre yer değiştirmesinin ij 'ye dik doğrultudaki izdüşümüdür. İşareti ψ_{ij} 'nin işaretinin aynısıdır.(i ve j indislerinin yer değişirmesi halinde sonuç değişmez)

M_{ij} , M_{ji} : Sıra ile i ve j uçlarında dönme ve kaymadan meydana gelen momentlerdir. Saat dönüş yönünde pozitif kabul edilmektedir.

Q_{ij} , Q_{ji} : Sıra ile i ve j uçlarında dönme ve kaymadan meydana gelen kesici kuvvetlerdir. Çubuğu saat dönüş yönünde döndüren kuvvetler pozitif kabul edilmektedir.

Bu kabullere göre sabit atalet momentli bir ij çubuguunda dönme

ve kaymadan meydana gelen moment ve kasıcı kuvvetler

$$M_{ij} = \frac{4EJ}{\ell} \phi_i + \frac{2EJ}{\ell} \phi_j - \frac{6EJ}{\ell} \psi_{ij} \quad \dots \dots \dots \quad (1)$$

$$Q_{ij} = \frac{12EJ}{\ell^2} \psi_{ij} - \frac{6EJ}{\ell^2} (\phi_i + \phi_j) \quad \dots \dots \dots \quad (2)' \text{dir.}$$

1.2.2. Malzeme ve Sistem Kabulleri

1.2.2.1.: Yatay kuvvetler çerçevelerin kat seviyelerinde etki etmekte-
dir ve burulma tesiri yoktur.

2 : Kat dösemeleri kendi düzlemleri içinde sonsuz rijittirler, do-
layısıyla elemanların döseme seviyelerindeki yatay deplasman-
ları birbirlerine eşittir.

3 : Malzeme lineer elastiktir.

4 : Ara katlarda (Şekil: 2a)'da gösterilen yükleme durumu için.
(Yani yukarıdan itibaren $i-1$ katına kadar olan kuvvetlerin et-
kidiği düşünüldüğünde) (i)inci kat kolonunun üst ucundaki mo-
ment ($i-1$)inci katın kolonunun alt ucundaki momente, alt ucun-
daki moment ise ($i+1$)inci katın kolonunun üst ucundaki momente
eşittir. Yapılan kabulün formülle ifadesi:

$$M_{iü} = M_{(i-1),a}$$

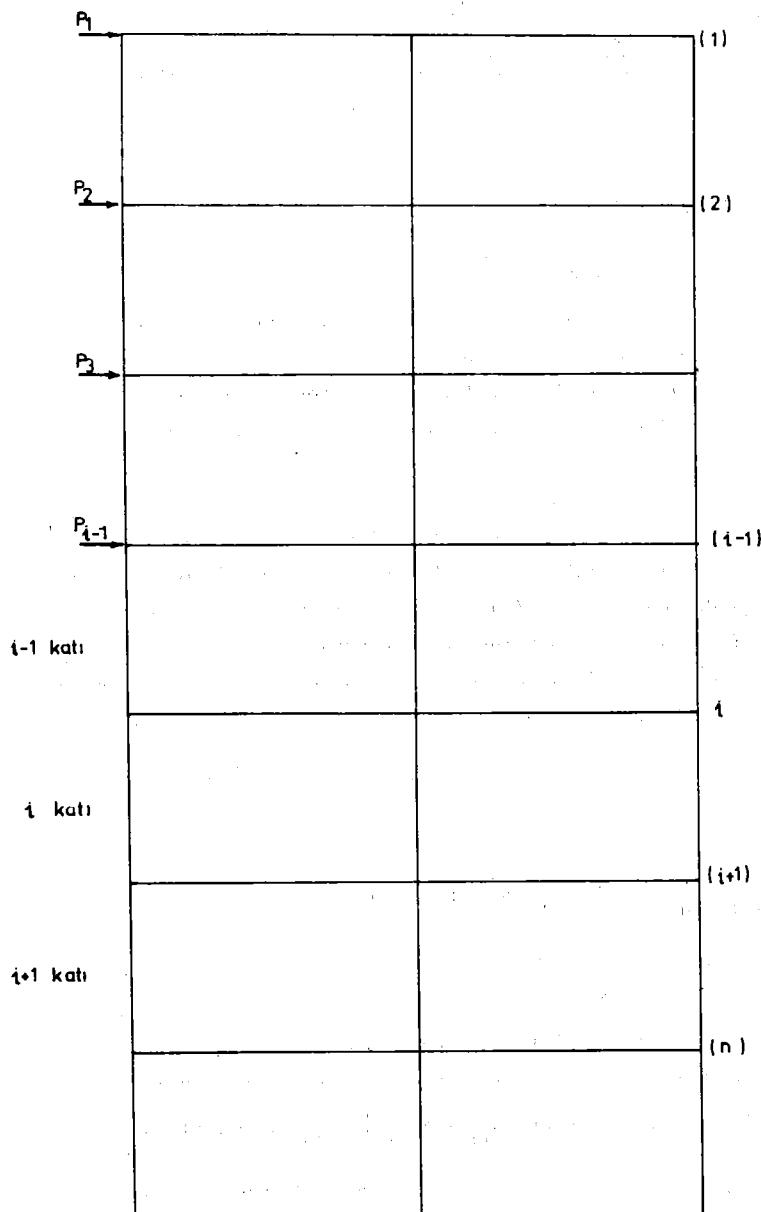
$$M_{ia} = M_{(i+1),ü} \quad (\text{Şekil: } 2b) \text{'dir.}$$

Bu kabulün elde edilişi aşağıdaki gibidir:

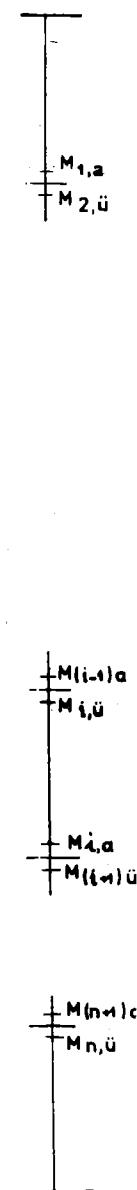
(1) no'lu formülden bir ij çubukundaki üç momentinin ifadesi

$$k = \frac{EJ}{\ell} \text{ koymak suretiyle } M_{ij} = 4k\phi_i + 2k\phi_j - 6k\psi_{ij} \text{ olacaktır.}$$

Şayet $\phi_{i-1}, \phi_i, \phi_{i+1}$: Sıra ile çerçevenin herhangi bir kolonu-
num ($i-1$),(i) ve ($i+1$) katlarındaki çubuk üç dönmeleri (Şekil:3)

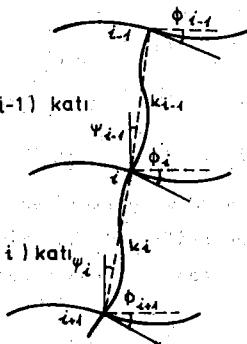
ŞEKLİ: 2a

ŞEKLİ: 2b

ψ_i, ψ_{i-1} : Dikkate alınan kolondaki (i) ve (i-1) katına ait kolu-
ma açıları

k_i, k_{i-1} : Kolonun (i) ve (i-1) katlarındaki $\frac{EJ}{\ell}$ değerleri ise

Sekil: 3

$$M_{i,i} = 4 k_i \phi_i + 2 k_i \phi_{i+1} - 6 k_i \psi_i \quad \dots \dots \dots (3)$$

$$M_{(i-1),a} = 4 k_{i-1} \phi_i + 2 k_{i-1} \phi_{i-1} - 6 k_{i-1} \psi_{i-1} \quad \dots \dots \dots (4)$$

olacaktır.

Şayet $k_i = k_{i-1}$ ise $M_{i,i} \approx M_{(i-1),a}$ olacağı Takabeya (1)'nın çöz-
düğü çok sayıda eşit k'ları olan sistemlerin incelenmesinden hemen söyle-
nebilir.

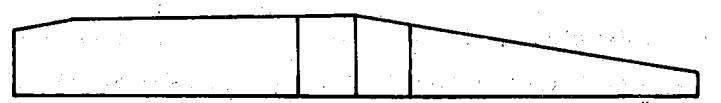
Fakat uygulamada katlar arasında kolon atalet momentleri farklı ol-
makta ve bu durum genellikle $k_i > k_{i-1}$ olarak karşımıza çıkmaktadır.

$k_i > k_{i-1}$ durumunu incelemek üzere Guldan (2)'in çalışmalarından
faydalanailecektir. Bu çalışmaya göre (Şekil: 2'deki yükleme durumu için)
çok katlı bir çerçevede ϕ ve ψ açılarının katlara göre değişimi (Şekil: 4)
de gösterildiği gibi olmaktadır. Yani yukarıdan (i) katına kadar her iki
 ϕ ve ψ açısının değeri artmakta daha sonra sabit olarak devam etmektedir.

ϕ açılarının değişimi

ψ açılarının değişimi

Sekil: 4

Bu durumda $\phi_{i+1} \approx \phi_i > \phi_{i-1}$

$\psi_{i+1} \approx \psi_i > \psi_{i-1}$ olmaktadır.

Şimdi (3) ve (4) denklemlerinin her terimini teker, teker karşılaştıralım:

$$4 k_i \phi_i > 4 k_{i-1} \phi_i \quad (k_i > k_{i-1})$$

$$2 k_i \phi_{i+1} > 2 k_{i-1} \phi_{i-1} \quad (k_i > k_{i-1}, \phi_{i+1} > \phi_{i-1})$$

$$6 k_i \psi_i > 6 k_{i-1} \psi_{i-1} \quad (k_i > k_{i-1}, \psi_i > \psi_{i-1}) \text{ (mutlak değerce)}$$

Görülüyorki (3) denklemindeki pozitif ve negatif terimler mutlak değerce daha büyütür. Büyük negatifle büyük pozitifin cebirsel toplamı, küçük negatifle küçük pozitifin cebirsel toplamına yaklaşık olarak eşit alınabilir.

Yani $M_{iü} \approx M_{(i-1),a}$ ve aynı düşüncelerle

$M_{i,a} \approx M_{(i+1),ü}$ olduğu söylenebilir.

5 : Üst katta kolonun alt ucundaki moment bir alt katın üst ucundaki momentin yarısına eşittir. Yapılan kabulün formülle ifadesi

$$M_{1,a} = \frac{1}{2} M_{2,ü} \quad (\text{Şekil: } 2b)'dir.$$

Bu kabulün elde edilişi şöyle açıklanabilir: (1) düğüm noktasına teşir eden P_1 kuvvetinden dolayı (4) kabulüne göre

$$M_{1,a} \approx (M_{2,ü})_{P_1} \text{ olacaktır.}$$

(2) düğüm noktasına P_2 kuvvetinin tesir etmesi halinde ise kolonun üst ucunda bir $(M_{2,ü})_{P_2}$ momenti meydana gelecektir. Dış kuvvetlerin nisbeten birbirine eşit ve kolon moment sıfır noktalarının kolon ortalarına çok yakın olduğu göz önüne alınmak ve çözülmüş problemlerin istatistiksel sonuçlarından (1) faydalananmak suretiyle

$$M_{1,a} \approx (M_{2,a})_{P_2} \approx (M_{2,ü})_{P_2} \text{ yazılabilir.}$$

(2.) kat kolonunun üst ucunda P_1 ve P_2 'den dolayı meydana gelen moment:

$$M_{2,ü} = (M_{2,ü})_{P_1} + (M_{2,ü})_{P_2} \text{ olduğuna göre,}$$

Yukarıdaki denklemlerin birleştirilmesiyle

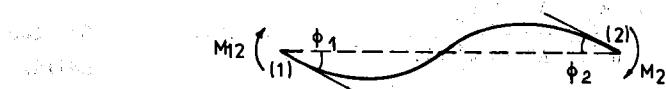
$$M_{1,a} = \frac{1}{2} M_{2,ü} \text{ elde edilir.}$$

6 : Kirişlerdeki moment sıfır noktaları açıklıkların ortasında bulunmaktadır. Kirişlerde ψ açısı sıfır olduğuna göre (Şekil: 5)'deki 1,2 kirişinin uç momentleri

$$M_{12} = \frac{4 EJ}{\ell} \phi_1 + \frac{2 EJ}{\ell} \phi_2$$

$$M_{21} = \frac{4 EJ}{\ell} \phi_2 + \frac{2 EJ}{\ell} \phi_1 \quad \text{dir. Kabule göre } M_{12} = M_{21}$$

yazılırsa $\phi_1 = \phi_2$ elde edilir.

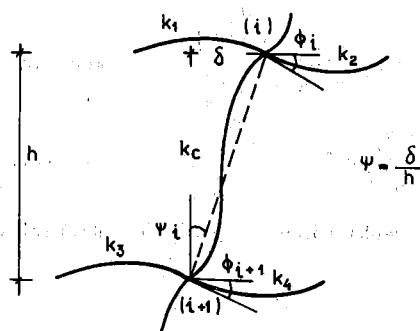

Şekil: 5

1.3. Problemin Çözümü:

1.3.1. Ara Katlıarda Kesici Kuvvetin Bulunması

(Şekil:2)'deki (i) katının herhangi bir kolonunu 1.2.1 ve 1.2.2'de yapılan kabullerle inceleyelim. (Şekil: 2a, Şekil: 6)

Şekil: 6

(i) Düğüm noktasında $\sum M_i = 0$ yazılırsa

$$4 k_1 \phi_i + 2 k_1 \phi_i + 4 k_2 \phi_i + 2 k_2 \phi_i + 2(4 k_c \phi_i + 2 k_c \phi_{i+1} - \frac{6 k_c}{h} \delta) = 0$$

$$(6 k_1 + 6 k_2 + 8 k_c) \phi_i + 4 k_c \phi_{i+1} - \frac{12 k_c}{h} \delta = 0 \quad \dots \dots (5)$$

(i+1) Düğüm noktasında $\sum M_{i+1} = 0$ yazılırsa

$$4 k_3 \phi_{i+1} + 2 k_3 \phi_{i+1} + 4 k_4 \phi_{i+1} + 2 k_4 \phi_{i+1} + 2(4 k_c \phi_{i+1} + 2 k_c \phi_i - \frac{6 k_c}{h} \delta) = 0$$

$$(6 k_3 + 6 k_4 + 8 k_c) \phi_{i+1} + 4 k_c \phi_i - \frac{12 k_c}{h} \delta = 0 \quad \dots \dots (6)$$

(5) ve (6) denklemlerinde ϕ_i ve ϕ_{i+1} çözülürse

$$A = 6 k_1 + 6 k_2 + 8 k_c \quad \text{ve}$$

$$B = 6 k_3 + 6 k_4 + 8 k_c \quad \text{koymak suretiyle}$$

$$\phi_i = \frac{12 k_c}{h} \cdot \frac{B - 4 k_c}{AB - 16 k_c^2} \cdot \delta \quad \dots \dots \dots \quad (7)$$

$$\phi_{i+1} = \frac{12 k_c}{h} \cdot \frac{A - 4 k_c}{AB - 16 k_c^2} \cdot \delta \quad \dots \dots \dots \quad (8)' \text{elde edilir.}$$

Dönüş açıları belli olduğuna göre (2) denkleminden kolondaki kesici kuvvetin ifadesi yazılabilir.

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} \delta - \frac{6 k_c}{h} (\phi_i + \phi_{i+1}) \quad (k_c = \frac{EJ}{h}, \psi = \frac{\delta}{h})$$

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} \delta - \frac{6 k_c}{h} \left(\frac{12 k_c}{h} \delta \frac{B - 4 k_c + A - 4 k_c}{AB - 16 k_c^2} \right)$$

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} (1 - 6 k_c \frac{A + B - 8 k_c}{AB - 16 k_c^2}) \delta$$

$$c = 1 - 6 k_c \frac{A + B - 8 k_c}{AB - 16 k_c^2} \quad \text{konursa}$$

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} c \delta \quad \dots \dots \dots \quad (9)' \text{elde edilir.}$$

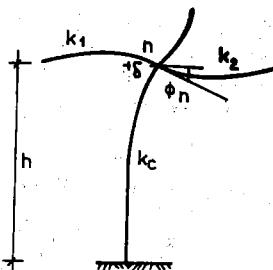
Yukarıdaki (c) denkleminde A ve B'nin değerleri yerine konur ve sadeleştirilirse

$$c = 1 - \frac{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + \frac{k_3 + k_4}{k_c} + 1,33}{\left(\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 1,33\right)\left(\frac{k_3 + k_4}{k_c} + 1,33\right) - 0,44} \quad \dots \dots \dots \quad (10)' \text{elde edilir.}$$

1.3.2. Alt Katta Kesici Kuvvetin Bulunması

(şekil:7)' deki alt kat kolonunu 1.2.1 ve 1.2.2' de yapılan kriterlerle inceleyelim:

n Düğüm noktasında $\sum M_n = 0$ yazılırsa:

Şekil: 7

$$4k_1\phi_n + 2k_1\phi_n + 4k_2\phi_n + 2k_2\phi_n + 2(4k_c\phi_n - \frac{6k_c}{h}\delta) = 0$$

$$(6k_1 + 6k_2 + 8k_c)\phi_n - \frac{12k_c}{h}\delta = 0$$

$$\phi_n = \frac{12k_c}{h} \cdot \frac{1}{(6k_1 + 6k_2 + 8k_c)}\delta \quad \dots\dots\dots (11)$$

Dönüş açısı bilişigine göre (2) denklemindeki kesici kuvvetin ifadesi yazılabilir.

$$Q = \frac{12k_c}{h^2}\delta - \frac{6k_c}{h}\phi_n = \frac{12k_c}{h^2}\delta - \frac{6k_c}{h} \cdot \frac{12k_c}{h} \cdot \frac{1}{(6k_1 + 6k_2 + 8k_c)}\delta$$

$$Q = \frac{12k_c}{h^2}\delta \left(1 - \frac{6k_c}{6k_1 + 6k_2 + 8k_c}\right)$$

$$c = 1 - \frac{6k_c}{6k_1 + 6k_2 + 8k_c} \quad \text{konursa}$$

$$Q = \frac{12k_c}{h^2}c\delta \quad \dots\dots\dots \text{(12) elde edilir.}$$

Yukarıdaki (c) denklemi düzenlenirse

$$c = \frac{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 0,33}{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 1,33} \quad \text{bulunur.}$$

(10) denkleminde $k_3 + k_4 = \infty$ için limit almak suretiyle (12) denklemi elde edilebilirdi. Şöyledi:

$$\lim_{(k_3+k_4) \rightarrow \infty} c = 1 - \frac{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + \frac{k_3 + k_4}{k_c} + 1,33}{(\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 1,33)(\frac{k_3 + k_4}{k_c} + 1,33) - 0,44}$$

pay ve payda $\frac{k_3 + k_4}{k_c}$ ifadesi ile bölünürse

$$\begin{aligned} & \frac{k_1 + k_2}{k_c} \\ & \frac{k_3 + k_4}{k_c} + 1 + \frac{1,33}{\frac{k_3 + k_4}{k_c}} \\ \text{Lim } c = 1 - \frac{\frac{k_1 + k_2}{k_c}}{(\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 1,33)(1 + \frac{1,33}{\frac{k_3 + k_4}{k_c}}) - \frac{0,44}{\frac{k_3 + k_4}{k_c}}} \\ & \frac{k_1 + k_2}{k_c} + 0,33 \\ \text{Lim } c = 1 - \frac{1}{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 1,33} = \frac{k_1 + k_2}{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 1,33} \end{aligned}$$

elde edilir.

Alt kata döşeme seviyesinde bir kuvvet etki etmesi hali için çözüm aranırsa

n düğüm noktası için $\sum M_n = 0$ şartından

$$4 k_1 \phi_n + 2 k_1 \phi_n + 4 k_2 \phi_n + 2 k_2 \phi_n + 4 k_c \phi_n - \frac{6 k_c}{h} \delta = 0$$

$$(6 k_1 + 6 k_2 + 4 k_c) \phi_n - \frac{6 k_c}{h} \delta = 0$$

$$\phi_n = \frac{6 k_c}{h} \cdot \frac{1}{6 k_1 + 6 k_2 + 4 k_c} \delta$$

Dönüş açısı belli olduğuna göre (2) denklemindeki kesici kuvvetin ifadesi yazılabilir.

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} \delta - \frac{6 k_c}{h} \phi_n = \frac{12 k_c}{h^2} \delta - \frac{6 k_c}{h} \cdot \frac{6 k_c}{h} \cdot \frac{1}{6 k_1 + 6 k_2 + 4 k_c} \delta$$

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} \delta \left(1 - \frac{3 k_c}{6 k_1 + 6 k_2 + 4 k_c}\right)$$

$$c = 1 - \frac{3 k_c}{6 k_1 + 6 k_2 + 4 k_c}$$

konursa

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} \cdot c \delta$$

elde edilir.

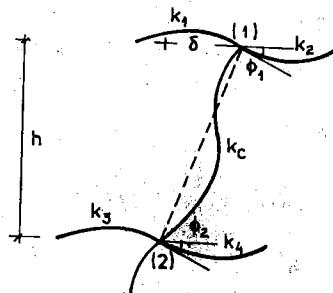
Yukarıdaki (c) denklemi düzenlenirse

$$c = \frac{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 0,17}{\frac{k_1 + k_2}{k_c} + 0,67}$$

.....(13) bulunur.

1.3.3. Üst Katta Kesici Kuvvetin Bulunması

(Şekil: 8)'deki üst kat kolonunu 1.2.2'de yapılan kabullerle inceleyelim.

Sekil: 8

(1) Düğüm noktasında $\Sigma M_1 = 0$ yazılırsa

$$4k_1\phi_1 + 2k_1\phi_1 + 4k_2\phi_1 + 2k_2\phi_1 + 4k_c\phi_1 + 2k_c\phi_2 - \frac{6k_c}{h}\delta = 0 \\ (6k_1 + 6k_2 + 4k_c)\phi_1 + 2k_c\phi_2 - \frac{6k_c}{h}\delta = 0 \dots \dots \dots (14)$$

(2) Düğüm noktasında $\Sigma M_2 = 0$ yazılırsa

$$4k_3\phi_2 + 2k_3\phi_2 + 4k_4\phi_2 + 2k_4\phi_2 + 3(4k_c\phi_2 + 2k_c\phi_1) - \frac{6k_c}{h}\delta = 0 \\ (6k_3 + 6k_4 + 12k_c)\phi_2 + 6k_c\phi_1 - \frac{18k_c}{h}\delta = 0 \dots \dots \dots (15)$$

(14) ve (15) denklemlerinden ϕ_1 ve ϕ_2 çözülsürse

$$C = 6k_1 + 6k_2 + 4k_c \quad \text{ve}$$

$$D = 6k_3 + 6k_4 + 12k_c \quad \text{koymak suretiyle}$$

$$\phi_1 = \frac{6k_c}{h} \cdot \frac{D - 6k_c}{CD - 12k_c^2}\delta \dots \dots \dots \dots \dots \dots (16)$$

$$\phi_2 = \frac{18k_c}{h} \cdot \frac{C - 2k_c}{CD - 12k_c^2}\delta \dots \dots \dots \dots \dots \dots (17) \text{ elde edilir.}$$

Dönüş açıları belli olduğuna göre (2) denkleminden kesici kuvvetin ifadesi yazılabilir.

$$Q = \frac{12k_c}{h^2}\delta - \frac{6k_c}{h}(\phi_1 + \phi_2)$$

Herhangi bir kolondaki Q_n kesici kuvvetinin değeri ise

$$Q_n = \frac{\sum Q}{\sum S} \cdot S_n \quad \dots \dots \dots \quad (23) \text{ ola-}$$

rak elde edilir.

Burada : $\sum Q$ = Dış kesici kuvvet

$\sum S$ = Kattaki kolonların S rijitlikleri toplamı

S_n = (n) kolonunun rijitliği

Q_n = (n) kolonundaki kesici kuvvet' dir.

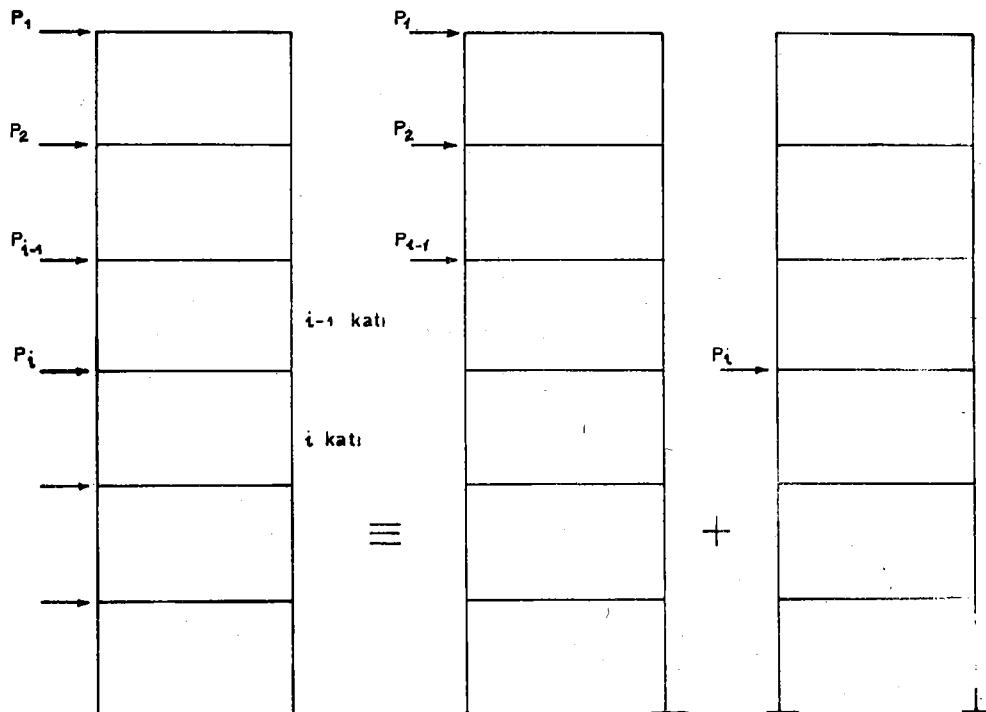
Alt kat ve ara katlarda (Şekil: 2)' ye göre (i-1) katına kadar olan dış kesmeler dağıtıldıktan sonra (i) katına etkiyen dış kuvvet için (i) katının bir üst kat olarak kabul edilip dağıtımının yapılması gerekmektedir. (Bak. i katına ait hesap krokisi)

(c) katsayılarının kolay hesaplanabilmesi için şekil:(9,10,11,15)' de üst kat, ara kat ve alt kat için abaklar verilmiştir.

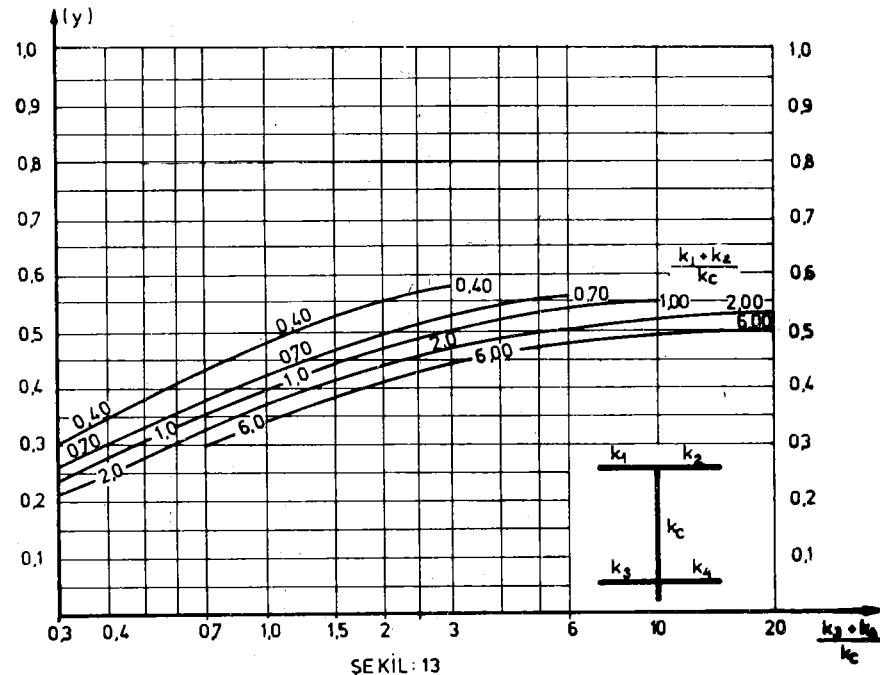
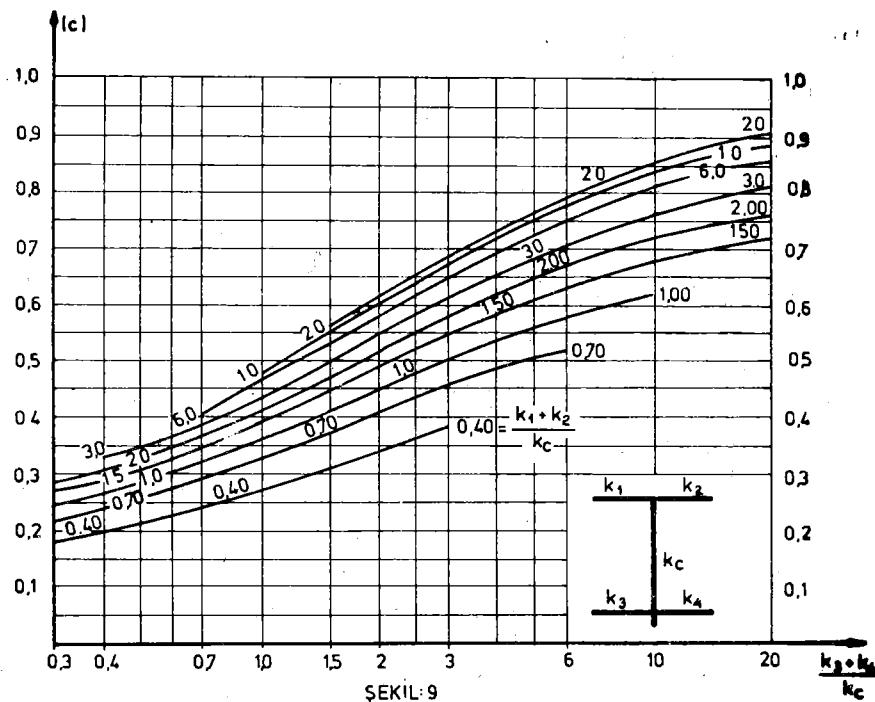
Kattaki kolon boyları birbirine eşit alındıgından S rijitliği yerine

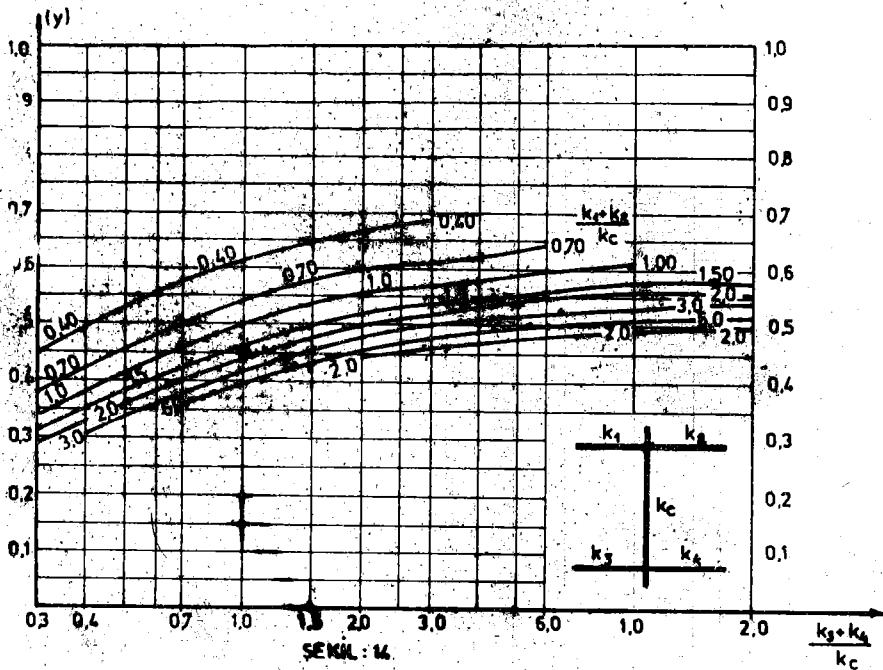
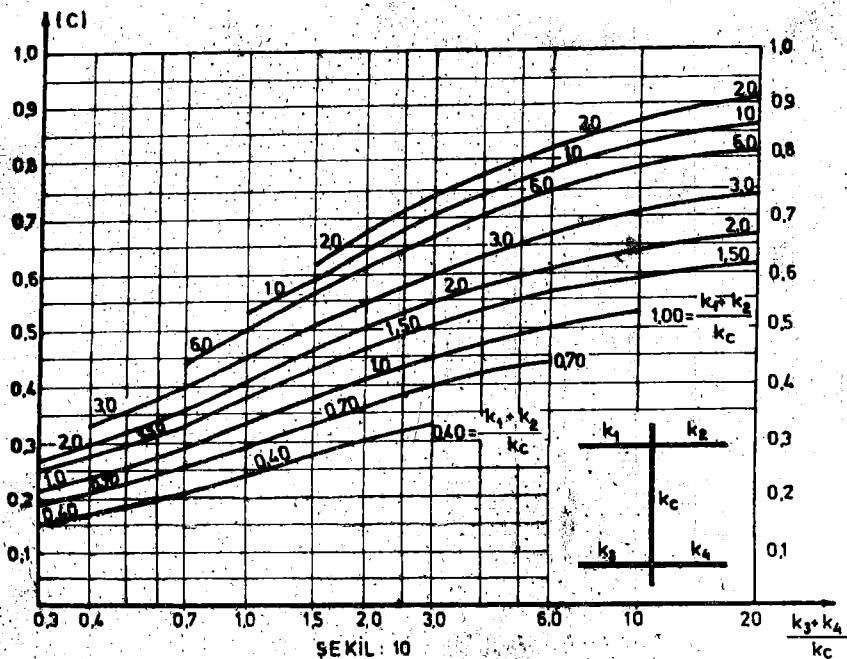
$$\bar{S} = k_c \cdot c \quad \dots \dots \dots \quad (24)$$

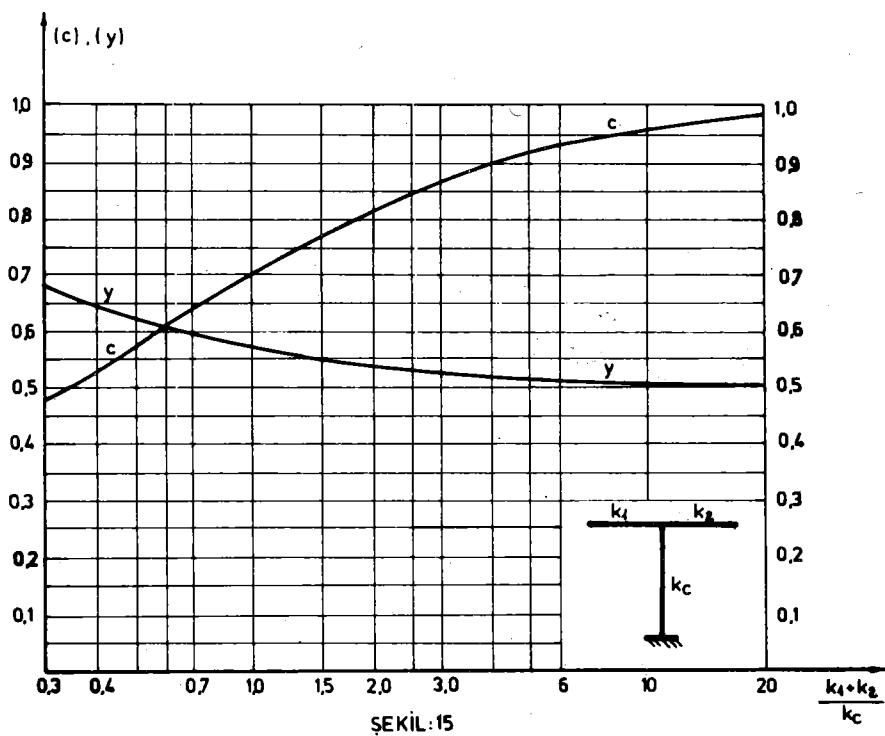
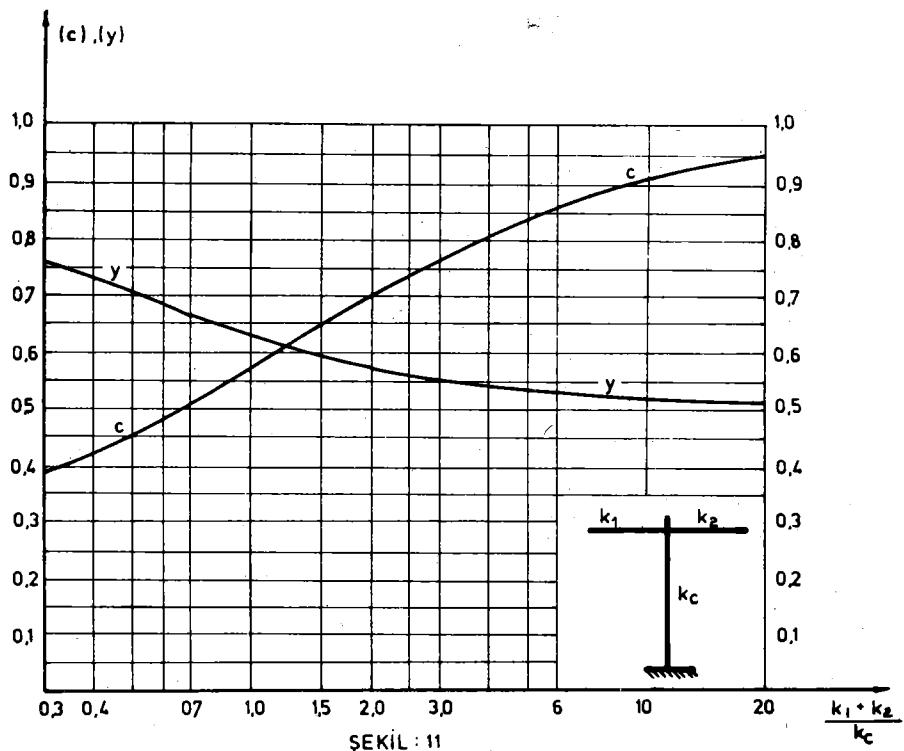
değeri de kullanılabilir.

i KATINA AIT HESAP KROKISI

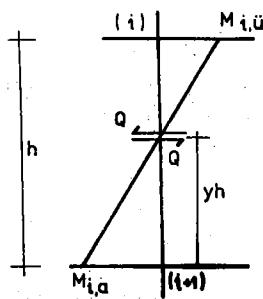

1.3.5. Kolon Moment Sıfır Noktaların Elde Edilmesi

Çok dereceden hiperstatik olan bir çerçevede kolon kesici kuvvetlerinin bulunmasının yanı sıra kolonlardaki moment sıfır noktalarının da bulunması gereklidir. Bu işlem ara katlar, üst kat ve alt kat için ayrı, ayrı yapılacaktır.

1.3.5.1. Ara Katlarda Moment Sıfır Noktalarının Elde Edilmesi

Şekil: 12

Kolon kesici kuvveti Q olduğuna göre (şekil:12)

Kolonun alt ucundaki moment $M_{i,a} = y.Q.h$ .....(25) ve

Kolonun üst ucundaki moment $M_{i,ü} = (1-y).Q.h$ .....(26)

olarak tarif edilir.

$$y = \frac{M_{i,a}}{Q.h} = \frac{\frac{4}{12} k_c \phi_{i+1} + 2 k_c \phi_i - \frac{6 k_c}{h} \delta}{c \cdot \delta} = \frac{(\phi_{i+1} + \phi_i) + \phi_{i+1} - \frac{3}{h} \delta}{\frac{6}{h} c \cdot \delta} \quad \dots(27)$$

Bölüm 1.3.1'deki kesici kuvvetin ifadesi olan (9) denklemi ve (2) denklemi birleştirilirse

$$Q = \frac{12 k_c}{h^2} \cdot c \cdot \delta = \frac{12 k_c}{h^2} \delta - \frac{6 k_c}{h} (\phi_i + \phi_{i+1}) \quad \text{ifadesinden}$$

$$\phi_i + \phi_{i+1} = \frac{2}{h} \delta (1 - c) \text{ elde edilir.}$$

$$(8) \text{ denkleminden } \phi_{i+1} = \frac{12 k_c}{h} \cdot \frac{A - 4 k_c^2 \delta}{AB - 16 k_c^2} \text{ ve}$$

$$A = 6 k_1 + 6 k_2 + 8 k_c$$

$B = 6 k_3 + 6 k_4 + 8 k_c$ değerleri (27) denkleminde yerine konursa

$$y = -\frac{\frac{1+2c}{6c} + \frac{1}{6c}}{\left(\frac{k_1+k_2}{k_c} + 1,33\right)\left(\frac{k_3+k_4}{k_c} + 1,33\right) - 0,44} \text{ bulunur.}$$

$$r = \frac{2 \frac{k_1+k_2}{k_c} + 1,33}{\left(\frac{k_1+k_2}{k_c} + 1,33\right)\left(\frac{k_3+k_4}{k_c} + 1,33\right) - 0,44} \text{ yazılırsa}$$

$$y = -\frac{1}{6c} (1 + 2c - r) \quad \dots \dots \dots (28) \text{ olur.}$$

1.3.5.2: Alt Katta Moment Sıfır Noktalarının Elde Edilmesi:

$$y = \frac{\frac{M_{n,a}}{Q.h} - \frac{6 k_c \phi_n}{h} \delta}{\frac{12 k_c}{h^2} \cdot c \cdot \delta} = \frac{h \cdot \phi_n}{6 c \delta} - \frac{1}{2c} = \frac{1}{6c} \left(\frac{\phi_n \cdot h}{\delta} - 3 \right)$$

(11) no'lu denklemden:

$$\phi_n = \frac{12 k_c}{h} \cdot \frac{1}{(6 k_1 + 6 k_2 + 8 k_c)} \cdot \delta \quad \text{ifadesi yerine konursa}$$

$$y = \frac{1}{6c} \left(\frac{12 k_c}{6 k_1 + 6 k_2 + 8 k_c} - 2 - 1 \right) \quad \text{olur.}$$

$$\frac{12 k_c}{6 k_1 + 6 k_2 + 8 k_c} - 2 = -2c \quad \text{olduğu göz önüne alınırsa}$$

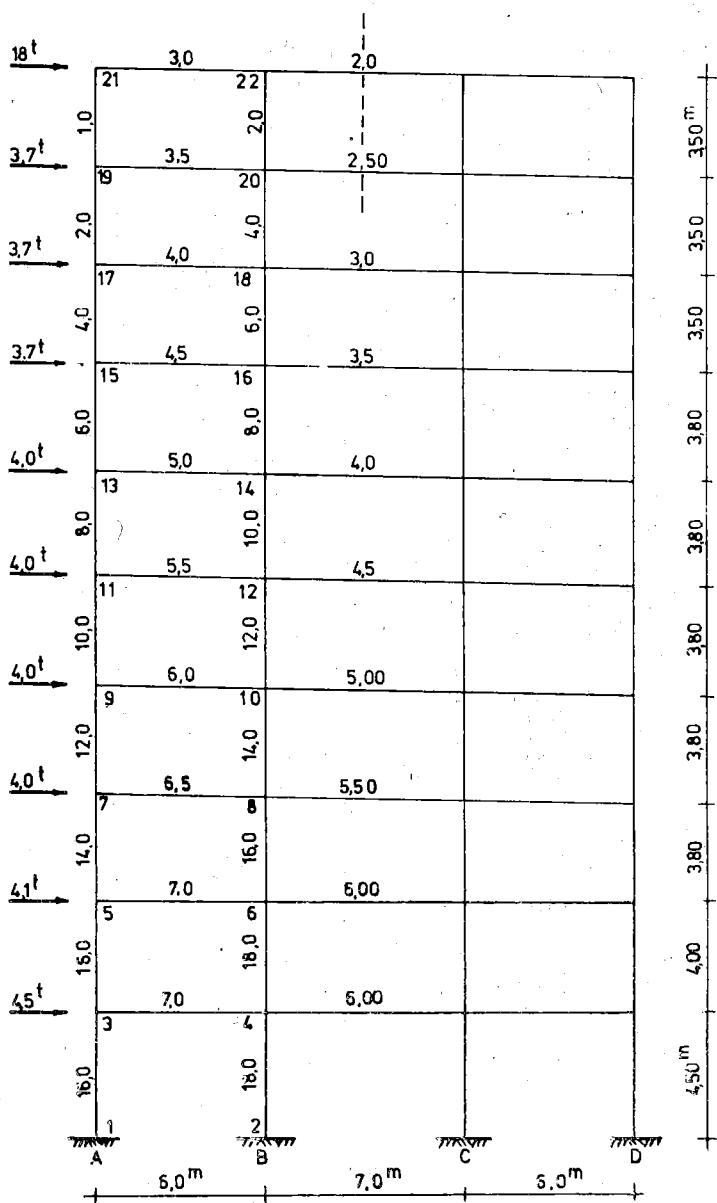
$$y = -\frac{1}{6c} (1 + 2c) \quad \dots \dots \dots \quad (29.a) \\ \text{olur.}$$

Aynı sonuca (28) denkleminden $k_3 + k_4 = \infty$ koymak suretiylede varmak mümkündür.

Alt katta kat seviyesinde bir kuvvet etki etmesi hali için çözüm aranırsa.

ŞEKİL:16

KATLAR	NOTASYON	A,D KOLONU (2 ADET)	B,C KOLONU (2 ADET)	
1.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{c}$ $\bar{S}$ Q y M_a M_{ii}	3,0 3,5 - 0,63 - 0,63 - 0,31 - 0,47 - 0,51=0,51 - 0,58=0,58	2,5 3,0 - 0,60 - 1,20 - 0,59 - 0,46 - 0,95=0,95 - 1,12=1,12	$\Sigma Q = 1,8^t$ $\Sigma \bar{S} = 3,66$
2.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{c}$ $\bar{S}$ Q y M_a M_{ii}	1,75 2,00 0,48 0,50 0,96 1,00 0,31 0,64 0,51 0,45 0,55 + 1,01=1,56 0,53 + 1,23=1,76	1,5 1,75 0,45 0,47 1,80 1,88 0,59 1,21 0,51 0,44 1,05 + 1,86=2,91 1,01 + 2,37=3,38	$\Sigma Q = 1,8+3,7$ $\Sigma \bar{S} = 5,52, 5,7$
3.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{c}$ $\bar{S}$ Q y M_a M_{ii}	1,00 1,13 0,34 0,37 1,36 1,48 1,00 0,71 0,51 0,40 1,79 + 0,99=2,78 1,72 + 1,49=3,21	1,17 1,33 0,39 0,40 2,39 2,40 1,75 1,14 0,51 0,42 3,12 + 1,68=4,80 3,00 + 2,31=5,31	$\Sigma Q = 5,5+3,7$ $\Sigma \bar{S} = 7,5, 7,76$
4.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{c}$ $\bar{S}$ Q y M_a M_{ii}	0,75 0,83 0,28 0,32 1,68 2,56 1,76 0,86 0,51 0,40 3,41 + 1,31=4,72 3,28 + 1,96=5,24	1,00 1,13 0,34 0,37 2,72 2,96 2,84 0,99 0,51 0,40 5,50 + 1,50=7,00 5,29 + 2,26=7,55	$\Sigma Q = 9,2+3,7$ $\Sigma \bar{S} = 8,80, 11,0$
5.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{c}$ $\bar{S}$ Q y M_a M_{ii}	0,63 0,69 0,25 0,28 2,00 2,24 2,43 0,74 0,51 0,38 4,71 + 1,07=5,78 4,52 + 1,74=6,26	0,90 1,00 0,33 0,38 3,30 3,80 4,02 1,26 0,51 0,40 7,79 + 1,92=9,71 7,49 + 2,87=10,36	$\Sigma Q = 12,9+4,0$ $\Sigma \bar{S} = 10,60, 12,1$

KATLAR	NOTASYON	A,D KOLONU (2 ADET)	B,C KOLONU (2 ADET)
6.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{S}$ Q y M_a M_{il}	0,55 0,60 0,23 0,25 2,30 2,50 3,23 0,77 0,52 0,33 6,38 + 0,97=7,35 5,89 + 1,96=7,85	0,83 0,92 0,31 0,33 3,72 3,96 5,22 1,23 0,51 0,38 10,12 + 1,78=11,90 9,72 + 2,90=12,62
7.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{S}$ Q y M_a M_{il}	0,50 0,54 0,20 0,24 2,40 2,88 3,88 0,77 0,50 0,38 7,37 + 1,11=8,48 7,37 + 1,81=9,18	0,79 0,86 0,29 0,33 4,06 4,62 6,57 1,23 0,51 0,39 12,73 + 1,82=14,55 12,23 + 2,85=15,08
8.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{S}$ Q y M_a M_{il}	0,46 0,50 0,19 0,22 2,66 3,08 4,74 0,77 0,51 0,37 9,19 + 1,08=10,27 8,83 + 1,84=10,67	0,75 0,81 0,27 0,31 4,32 4,96 7,71 1,23 0,50 0,38 14,65 + 1,78=16,43 14,65 + 2,90=17,55
9.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{S}$ Q y M_a M_{il}	0,44 0,44 0,18 0,22 2,88 3,52 5,50 0,81 0,50 0,36 11,00 + 1,17=12,17 11,00 + 2,07=13,07	0,72 0,72 0,26 0,30 4,68 5,40 8,95 1,24 0,50 0,37 17,90 + 1,84=19,74 17,90 + 3,12=21,02
10.KAT	k_1+k_2/k_c k_3+k_4/k_c $\bar{S}$ Q y M_a M_{il}	0,44 0,44 0,55 7,04 8,80 7,16 0,97 0,71 0,64 22,88 + 2,79=25,67 9,34 + 1,57=10,91	0,72 0,51 0,64 9,18 11,52 9,34 1,28 0,66 0,59 27,74 + 3,40=31,14 14,29 + 2,36=16,65

$$\Sigma Q = 16,9+4,0$$

$$\Sigma \bar{S} = 12,04, 12,5$$

$$\Sigma Q = 20,9+4,0$$

$$\Sigma \bar{S} = 12,92, 15,0$$

$$\Sigma Q = 24,9+4,0$$

$$\Sigma \bar{S} = 13,96, 16,$$

$$\Sigma Q = 28,9+4,1$$

$$\Sigma \bar{S} = 15,12, 17,$$

$$\Sigma Q = 33,0+4,5$$

$$\Sigma \bar{S} = 32,44 40,6$$

Katlardaki δ relatif deplasmanı ve ψ kayma açılarının hesabı

$$1.\text{Katta} \quad \delta = \frac{\sum Q}{\sum S} = \frac{\sum Q}{\frac{6}{h^2} \sum \bar{S}} = \frac{1,8}{\frac{6}{3,5^2} 3,66} = 1,004 \quad \psi = \frac{\delta}{h} = 0,287(0,329)$$

Problemden $k = \frac{2EJ}{l}$ olarak verildiğinden S değerlerini hesaplayabilmek için (21) denklemine göre $\bar{S}$ değerleri $\frac{6}{h^2}$ ile çarpılmıştır.

Parantez içindeki değerler, kesin sonuçlardır.

$$2.\text{Katta} \quad \delta = \frac{\sum Q}{\sum S} = \frac{1,8}{\frac{6}{3,5^2} 5,52} + \frac{3,7}{\frac{6}{3,5^2} 5,76} = 0,666 + 1,311 = 1,977$$

$$\psi = \frac{1,977}{3,5} = 0,565 (0,581)$$

$$3.\text{Katta} \quad \delta = \frac{\sum Q}{\sum S} = \frac{5,5}{\frac{6}{3,5^2} 7,5} + \frac{3,7}{\frac{6}{3,5^2} 7,76} = 1,497 + 0,973 = 2,470$$

$$\psi = \frac{2,470}{3,5} = 0,706 (0,737)$$

Benzer şekilde

$$4.\text{Katta} \quad \delta = 3,321 \quad \psi = 0,874 (0,911)$$

$$5.\text{Katta} \quad \delta = 3,726 \quad \psi = 0,981 (1,038)$$

$$6.\text{Katta} \quad \delta = 4,120 \quad \psi = 1,084 (1,126)$$

$$7.\text{Katta} \quad \delta = 4,531 \quad \psi = 1,192 (1,204)$$

$$8.\text{Katta} \quad \delta = 4,887 \quad \psi = 1,286 (1,271)$$

$$9.\text{Katta} \quad \delta = 5,709 \quad \psi = 1,427 (1,315)$$

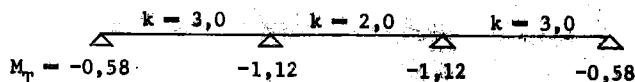
$$10.\text{Katta} \quad \delta = 3,811 \quad \psi = 0,847 (0,909)$$

Problemden (k) değerlerinin gerçek değerleri yerine birbirlerine oranları kullanılmıştır. (δ) ve (ψ)' lerin gerçek değerlerini bulabilmek için $J_o = (k - 1)$ olan elemana ait atalet momenti (m^4) ve $E = t/m^2$ boyutunda elastisite modülü olduğuna göre, bulunan (δ) ve (ψ) değerlerini $\frac{1}{2 E J_o} h(m)$ değeri ile çarpmak gerekmektedir.

Bu durumda $\delta(m)$ ψ (radyan) boyutlarında elde edilecektir.

Kiriş uç momentlerinin hesabı: Kolon uç momentlerinin elde edilmesinden sonra kiriş uç momentleri bölüm (1.3.6)' da açıkladığı gibi Cross metodu ile hesaplanacaktır.

Örnek olarak 1.kattaki kiriş uç momentlerini hesaplayalım. Kolon uçlarından katın kesilmesi halinde meydana gelen mütemadi kiriş

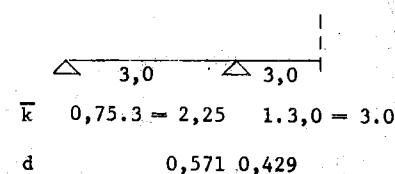

şeklinde olacaktır.

Simetrik sistem ve antimetrik deformasyon durumu dikkate alınırsa simetri ekseni üzerindeki çubukun (k)' si

$$k'' = 1,5 \cdot k = 1,5 \cdot 2 = 3,0 \quad \text{olacaktır.}$$

Bu duruma göre dağıtma sayıları

Çözüm:

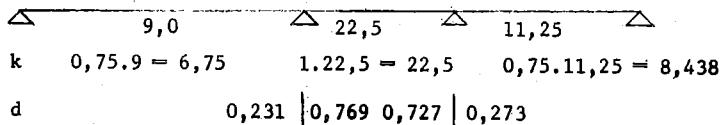
		$-1,12$	
		$0,429$	$0,571$
$-0,580$	$+0,580$	$+0,290$	
		$+0,356$	$+0,474$
		$+0,646$	$+0,474$

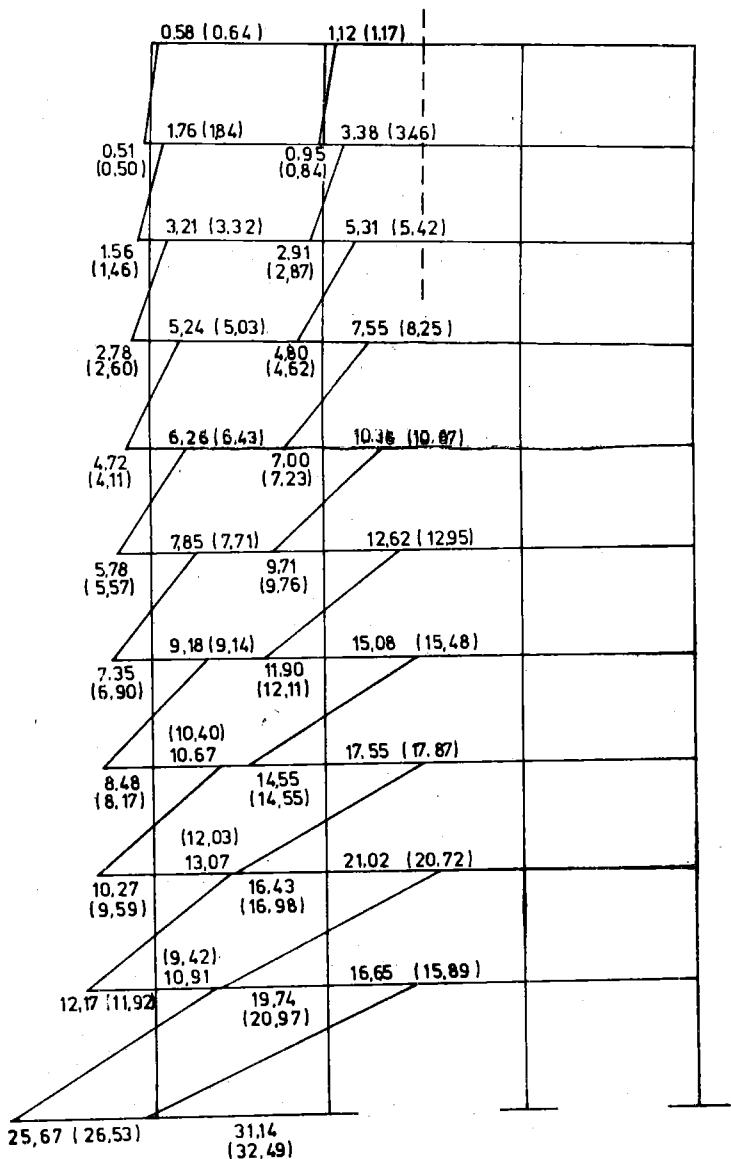
Çerçevenin kolonlarına ait moment, alanı (şekil:17)' de, kırıslarıne ait moment alanı ise (şekil: 18)' de gösterilmiştir.

Parantez içindeki değerler, kesin sonuçlardır.

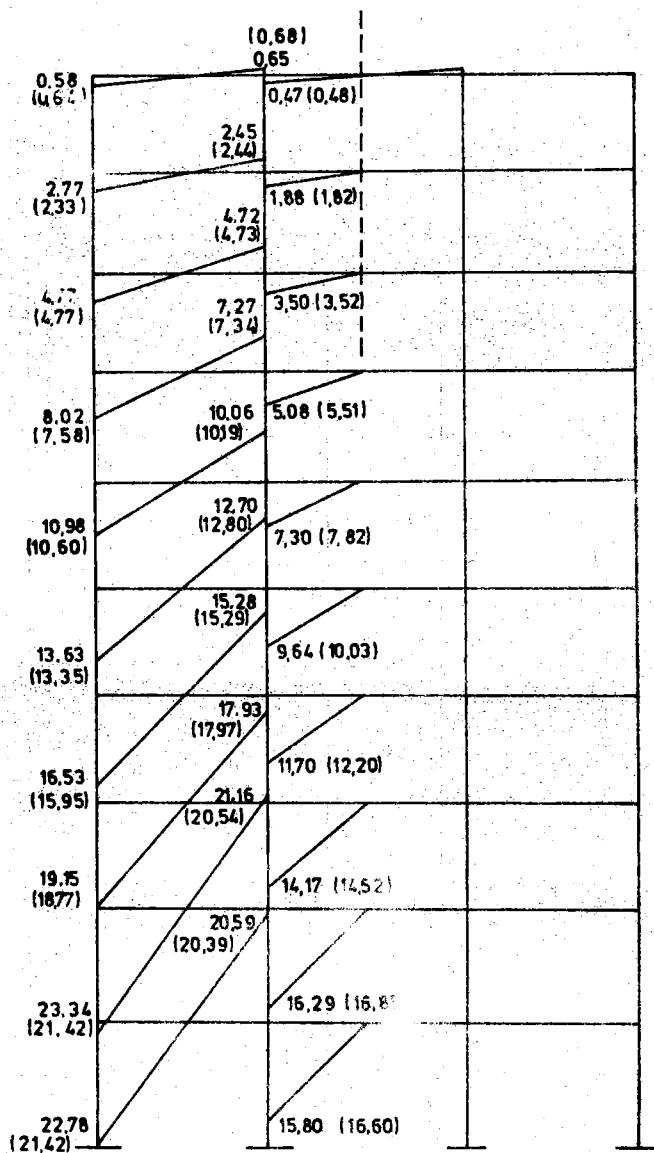
Kiriş uç momentlerinin hesabı: Örnek (1)' de olduğu gibi kiriş uç momentlerinin hesabında kolon uçlarından katın kesilmesi halinde meyda-na gelecek mütemadi kirişe kolon uç momentlerinin ankastre momentler olarak etki ettirilmesi suretiyle hesaplanacaktır.

Örnek olarak ikinci kata ait kiriş uç momentlerinin hesabı, Mütemadi kiriş ve dağıtma sayıları

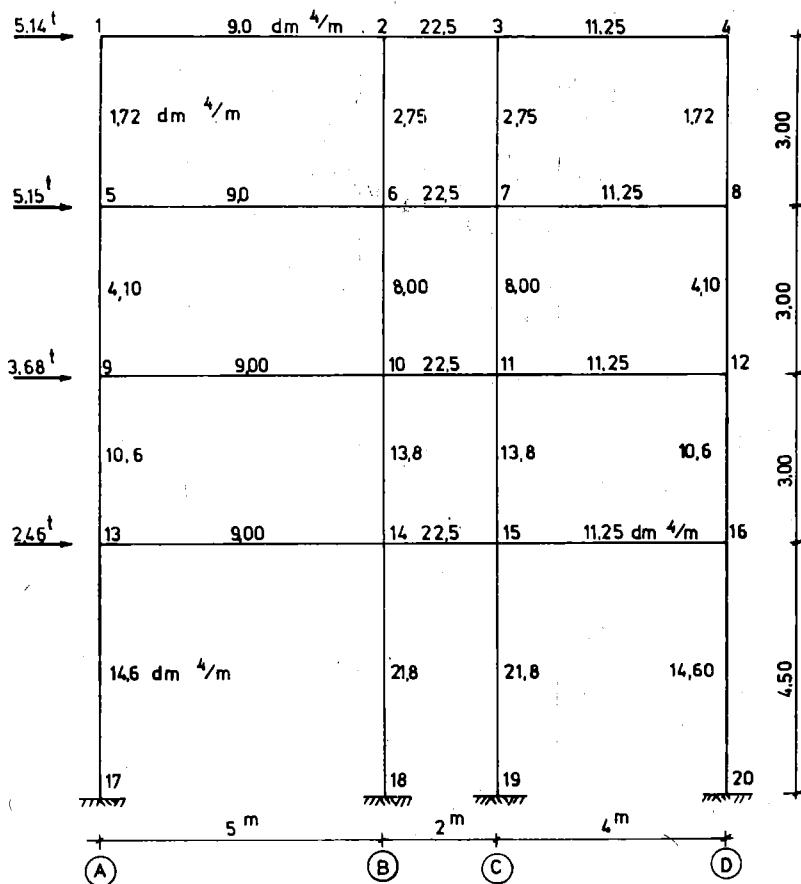
ŞEKİL : 17

ŞEKİL : 18

1.4.2. Örnek:2

(şekil:19)' daki 4 katlı çerçevelenin çözümü.

Şekil:19

$k = \frac{EI}{L}$ olmak üzere çubuk (k)' ları ve kat seviyelerindeki yatay yükler şekilde belirtilmiştir.

KATLAR	NOTASYON	A KOLONU	B KOLONU	C KOLONU	D KOLONU
$\Sigma Q = 5,14$	k_1+k_2/k_c	5,23	11,45	12,27	6,54
$\Sigma S = 7,26$	k_3+k_4/k_c	5,23	11,45	12,27	6,54
	S	-	0,72	-	0,76
	Q	-	1,24	-	1,31
	y	-	0,88	-	0,93
	Ma	-	0,47	-	0,48
	Mi	-	1,24	-	1,34
		-	1,40	-	1,45
$\Sigma Q = 5,14+5,15$	k_1+k_2/k_c	2,20	3,94	4,22	2,74
$\Sigma S = 15,27+15,48$	k_3+k_4/k_c	2,20	3,94	4,22	2,74
	S	0,53	0,55	0,68	0,58
	Q	2,17	2,26	0,67	0,59
	y	0,73	0,75	5,28	2,38
	Ma	0,50	0,45	5,36	2,42
	Mi	1,09 + 1,01=2,10	0,50 + 0,47	1,78	1,81
		1,09 + 1,24=2,33	2,67 + 2,51=5,18	0,50	0,80
			2,67 + 2,83=5,50	0,48	0,81
				2,75 + 2,61=5,36	0,50
				2,75 + 2,82=5,57	1,20 + 1,09=2,29
					1,20 + 1,34=2,54
$\Sigma Q = 10,29+3,68$	k_1+k_2/k_c	0,85	2,28	2,45	1,06
$\Sigma S = 21,68+22,99$	k_3+k_4/k_c	0,85	2,28	2,45	1,06
	S	0,30	0,33	0,55	0,57
	Q	3,18	3,50	7,31	7,87
	y	1,51	0,56	3,77	3,60
	Ma	0,50	0,39	0,50	4,03
	Mi	2,27 + 0,66=2,93	5,21 + 1,63=6,84	0,50	1,71
		2,27 + 1,02=3,29	5,21 + 2,00=7,21	0,45	0,45
				5,40 + 1,70=7,10	0,50
				5,40 + 2,08=7,48	0,59
					0,57 + 0,76=3,33
					2,57 + 1,19=3,76
$\Sigma Q = 13,97+2,46$	k_1+k_2/k_c	0,62	1,44	1,55	0,77
$\Sigma S = 42,86+51,76$	k_3+k_4/k_c	∞	∞	∞	∞
	S	0,49	0,61	0,64	0,52
	Q	7,15	8,91	13,95	0,65
	y	2,33	0,42	16,57	0,77
	Ma	0,67	0,61	4,55	14,17
	Mi	7,02 + 1,15=8,17	0,59	0,79	16,79
		3,46 + 0,74=4,20	0,55	0,59	4,62
			1,96=14,04	0,55	0,80
			12,08 + 1,98=14,25	0,55	2,47
			8,39 + 1,60=9,99	12,27 + 1,98=14,25	0,65
				8,52 + 1,62=10,14	0,59
					7,22 + 1,19=8,41
					3,89 + 0,83=4,72

M_T	-1,24	-2,39	-2,24	-1,34
	<u>-2,33</u>	<u>-5,50</u>	<u>-5,57</u>	<u>-2,54</u>
	-3,57	-7,89	-7,99	-3,88

Gözüm:

	-7.89		-7.99		
-3.57	0.231	0.769	0.727	0.273	-3.88
+3.57	+1.785		+1.940		+3.88
	+1.410	+4.695	+2.347		
		+1.346	+2.692	+1.011	
	-0.311	-1.035	-0.518		
		+0.189	+0.377	+0.141	
	-0.044	-0.145	-0.073		
		+0.027	+0.053	+0.020	
	-0.006	-0.021	+4.878	+3.112	
	+2.834	+5.056			

Gerçeveye ait moment alanı (Şekil:20)'de gösterilmiştir. Parantez içindeki değerler kesin sonuçlardır.

Katlardaki δ relativ deplasmanlarının hesabı:

$$1.\text{Katta} \quad \delta = \frac{\sum Q}{\sum S} = \frac{5,14}{\frac{12}{3^2} 7,26} = 0,532 \quad (0,532)$$

$$2.\text{Katta} \quad \delta = \frac{5,14}{\frac{12}{3^2} \cdot 15,27} + \frac{5,15}{\frac{12}{3^2} \cdot 15,48} = 0,253 + 0,250 = 0,503 \quad (0,504)$$

$$3.\text{Katta} \quad \delta = \frac{10,29}{\frac{12}{3^2} \cdot 21,68} + \frac{3,68}{\frac{12}{3^2} \cdot 22,99} = 0,357 + 0,120 = 0,477 \quad (0,491)$$

$$4.\text{Katta} \quad \delta = \frac{13,97}{\frac{12}{4.5^2} \cdot 42,86} + \frac{2,46}{\frac{12}{4.5^2} \cdot 51,76} = 0,550 + 0,080 = 0,630 \quad (0,614)$$

Parantez içindeki değerler kesin sonuçlardır.

Bu problemin kesin çözümü (3) ve diğer yaklaşık metodlarla (4,5,6) çözümünden elde edilen sonuçların bir karşılaştırılması (Şekil:21)'de verilmiştir.

Yukarıda bulunan δ değerleri $Q = (t)$ $h = (m)$ $k = dm^4/m$ boyutunda olduğundan $\frac{tm^3}{dm^4}$ boyutundadır.

(6)'ların gerçek boyutları istenirse bu değerleri $\frac{1}{10^{-4} \cdot E(t/m^2)}$

ile çarpmak gerekmektedir.

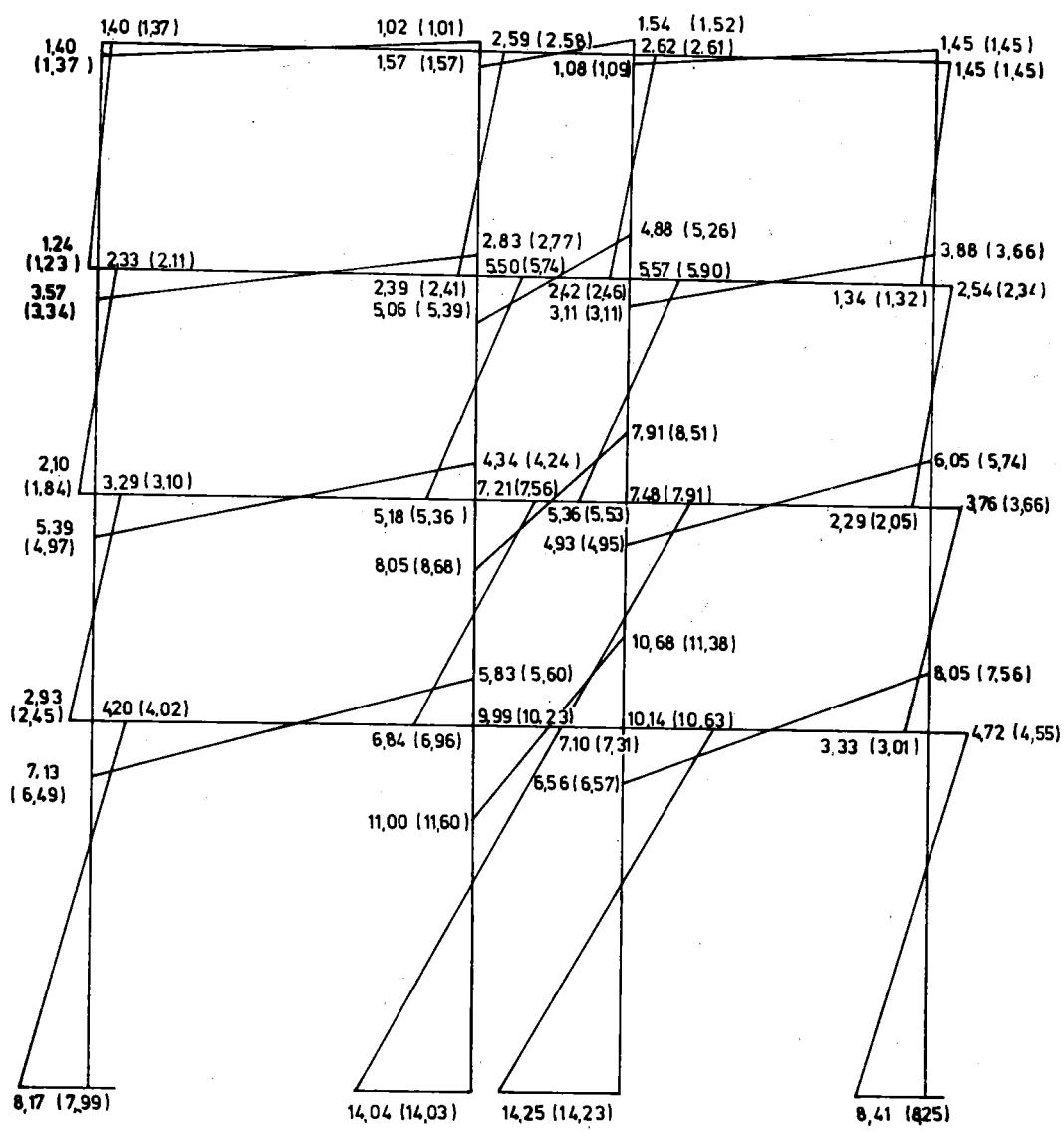
$g = 2,1 \cdot 10^6 \text{ t/m}^2$ olduğuna göre (m) boyutunda olmak üzere (δ) ve Δ değerleri

$$1.\text{Katta } \delta = \frac{0,532}{10^{-4} \cdot 2,1 \cdot 10^6} = 0,253 \cdot 10^{-2} \text{ m} \quad \Delta_1 = 1,020 \cdot 10^{-2} \text{ m}$$

$$2.\text{Katta } \delta = \frac{0,503}{10^{-4} \cdot 2,1 \cdot 10^6} = 0,240 \cdot 10^{-2} \text{ m} \quad \Delta_2 = 0,767 \cdot 10^{-2} \text{ m}$$

$$3.\text{Katta } \delta = 0,227 \cdot 10^{-2} \text{ m} \quad \Delta_3 = 0,527 \cdot 10^{-2} \text{ m}$$

$$4.\text{Katta } \delta = 0,300 \cdot 10^{-2} \text{ m} \quad \Delta_4 = 0,300 \cdot 10^{-2} \text{ m}$$

ŞEKİL : 20

Çubuk No	KANİ	FAKTÖR	MUTO	ÇAKIROĞLU	AYDIN
1-2	1,37	1,41	1,49	1,43	1,40
2-1	1,01	0,90	0,79	1,04	1,02
2-3	1,57	1,66	1,98	1,54	1,57
3-2	1,52	1,59	1,76	1,47	1,54
3-4	1,09	0,98	0,88	1,11	1,08
4-3	1,45	1,48	1,57	1,52	1,45
5-6	3,34	3,50	3,57	3,50	3,57
6-5	2,77	2,62	2,18	2,77	2,83
6-7	5,39	5,45	5,44	5,00	5,06
7-6	5,26	5,26	5,08	4,88	4,88
7-8	3,11	2,95	2,54	3,07	3,11
8-7	3,66	3,80	3,67	3,82	3,88
9-10	4,97	5,32	5,05	5,11	5,39
10-9	4,24	4,01	3,55	4,24	4,34
10-11	8,68	8,42	8,88	8,40	8,05
11-10	6,51	8,17	8,52	8,26	7,91
11-12	4,95	4,62	4,26	4,98	4,93
12-11	5,74	6,06	6,06	5,90	6,05
13-14	6,49	8,40	6,92	7,09	7,13
14-13	5,60	5,28	4,91	5,81	5,83
14-15	11,60	11,56	12,28	11,24	11,00
15-14	11,38	11,13	11,95	11,25	10,68
15-16	6,57	6,13	5,97	6,83	6,56
16-15	7,56	9,21	7,96	8,15	8,05

Şekil: 21

Çubuk No	KANI	FAKTÖR	MUTO	ÇAKIROĞLU	AYDIN
1-5	1,37	1,41	1,49	1,43	1,40
5-1	1,23	1,27	1,22	1,22	1,24
5-9	2,10	2,23	2,35	2,28	2,33
9-5	1,84	1,91	2,00	2,19	2,10
9-13	3,10	3,41	3,05	2,92	3,29
13-9	2,45	3,02	3,05	2,29	2,93
13-17	4,02	5,38	3,77	4,80	4,20
17-13	7,99	7,99	8,38	8,18	8,17
2-6	2,58	2,55	2,77	2,58	2,59
6-2	2,41	2,38	2,27	2,39	2,39
6-10	5,74	5,69	5,35	5,38	5,50
10-6	5,36	5,26	5,35	5,18	5,18
10-14	7,56	7,17	7,08	7,46	7,21
14-10	6,96	6,64	7,08	7,19	6,84
14-18	10,23	10,21	10,11	9,86	9,99
18-14	14,03	13,01	13,96	13,62	14,04
3-7	2,61	2,57	2,64	2,58	2,62
7-3	2,46	2,41	2,16	2,39	2,42
7-11	5,90	5,80	5,46	5,56	5,57
11-7	5,53	5,39	5,46	5,34	5,36
11-15	7,91	7,39	7,32	7,90	7,48
15-11	7,31	6,86	7,32	7,58	7,10
15-19	10,63	10,40	10,60	10,50	10,14
19-15	14,23	13,10	14,05	13,60	14,25
4-8	1,45	1,48	1,57	1,52	1,45
8-4	1,33	1,35	1,28	1,30	1,34
8-12	2,34	2,45	2,49	2,52	2,54
12-8	2,05	2,14	2,39	2,42	2,29
12-16	3,66	3,92	3,67	3,48	3,76
16-12	3,01	3,51	3,38	2,97	3,33
16-20	4,55	5,71	4,58	5,18	4,72
20-16	8,25	8,15	8,51	8,45	8,41

Şekil:21 (devamı)

1.5. SONUC

Deprem kuşakları üzerinde bulunan ülkemizde yapıların yatay yükler tesiri altındaki davranışlarının bilinmesi yapı mühendisleri için son derece önemlidir.

Çalışmanın bu bölümünde dösemeleri sonsuz rijit, lineer elâstik mazemeden yapılmış gerçekeli sistemlerin kat seviyelerinde tesir eden ve burulma meydana getirmeyen yatay yüklerde göre hesabı için bazı kabuller altında yaklaşık bir metod geliştirilmiştir.

Yapılan kabullerin uygulamada karşılaşılan durumlara uygun olması nedeniyle sonuçda elde edilen değerlerin kabul edilebilir hata sınırları içinde kaldığı görülmektedir. Bölüm 1.4' de çözümü verilen sayısal örnekler ve ayrıca çözülen çok sayıda ki sayısal çözümler bu yargıyı doğrulamaktadır.

Ayrıca yatay yüklerin kabullerindeki yaklaşıklık miktarı metodun yaklaşıklığının çok üstündedir. Bu nedenlerle kesin çözümlere gidilmesinin mühendisin başına zaman harçamasına neden olacağı açıklıdır.

(Şekil:21)' de sayısal örnek 1.4.2' de çözülen çergevenin dünya çapında tanınmış ve halen uygulanmakta olan bazı metodlarla (4),(5),(6) çözümü ile bir karşılaştırma verilmiştir. Tablonun incelenmesinden ortaya konan metodun diğer metodlar kadar kullanışlı olduğu söylenebilir.

Metodun uygulanmasında her katın bağımsız olarak çözülmesi nedeniyle yapılan maddi bir hatanın diğer katlara geçmesi önlenmektedir. Ayrıca tablo halinde çözüm imkanlarının bulunması çözümü fazla düşünürmeden ve hata yapma durumlarını ortadan kaldırarak sonuca götürür.

Cok katlı çergevelerde kolon rijitliklerinin kırış rijitliklerine oranı zorunlu olarak büyütür. Bunun sonucu olarak kolonlardaki ψ kayma açılarının tesiride büyük olmaktadır. Böyle bir çergevenin kesin metodlarla çözümü ise son derece güç ve zaman alıcıdır. Örneğin klasik ardışık yaklaşım metodlarında istenen hassasiyetteki yaklaşımı uzun iterasyon adımları sonucunda varılabilir.

Buna mukabil yaklaşım metodta her katın diğerinden bağımsız çözümü nedeniyle sonuca kısa ve kolay yoldan varılabilmektedir. Dolayısıyla çözüm kesin metodlara göre çok daha kısa zamanda elde edilebilmekte ve daha az sayıda rakamlarla işlem yapılması nedeniyle maddi hata ihtimalleri ortadan kaldırılmaktadır.

YARARLANILAN ESERLER

- (1) Takabeya, F. : Mehrstöckige Rahmen, Verlag von Wilhelm Ernst u. Sohn, 1967.
- (2) Guldan, R. : Rahmentragwerke und Durchlaufträger, Springer-Verlag, 1959.
- (3) Kani, G. : Die Berechnung mehrstöckiger Rahmen, Verlag Konrad Wittwer in Stuttgart, 1968.
- (4) Wilbur and Norris : Elementary Structural Design, 1948.
- (5) Muto, K. : Seismic Analysis of Reinforced Concrete Buildings, Proceedings of World Conference on Earthquake Engineering, 1956.
- (6) Çakiroğlu, A., Özmen G. : Çergeveler ve Bosluklu Perdelelerden Oluşan Yapıların Yatay Yük'lere Göre Hesabı, İ.T.Ü. İnşaat Fakültesi, Teknik Rapor 16, 1973.
- (7) Çakiroğlu, A., Özmen G. : Répartition des charges horizontales entre les portiques et les murs en bétonarmé, La Technique des Travaux, Juillet-Aout, 1962.

BATI ANADOLU'DA BAZI YERLEŞİM ALANLARINDA BEKLENEN DEPREM SİDDETLERİNİN SAPTANMASI

Dr. D. Kolçak — Y. Karayel (*)

ABSTRACT

The earthquake risk values have been calculated for some urban areas in the west part of Anatolia.

The intensity values were determined for every point from the magnitude of earthquakes which occurred within the area of 150 km radius around the each settlements by using following equation.

$$I_R = 0.1506 + 1.2372M - 0.0332R + 0.00198MR$$

Then, the expected intensity values were calculated according to the probability theory for some certain time intervals.

ÖZET

Bu çalışmaya, Batı Anadolu'daki bazı yerleşim merkezleri için deprem riskleri saptanmıştır. İlk aşamada, her yerleşim merkezinin çevresinde, 150 km'lik bir alan içerisinde olusmuş depremlerin

$$I_R = 0.1506 + 1.2372M - 0.0332R + 0.00198MR$$

bağıntısı yardımıyla, şiddetleri bulunmuştur.

İkinci aşamada ise, olasılık kuramından yararlanarak, belirli zaman süreçleri için beklenen şiddet değerleri saptanmıştır.

GİRİŞ

Günümüzde, depreme dayanıklı bina yapımının ülke ekonomileri için ne kadar önemli olduğu çok iyi bilinmektedir. Bu bilinçle, ilgili araştırmacılar, tüm olağanlarıyla, yapı tasarımcılarına gerekli verileri sağlamak istedir. Bu tür verilerin elde edilmesinde kullanılan yöntemler, kişilere göre değişik olabileceği gibi ülkenin ekonomik koşullarına bağlı olarak da zorunlu değişiklikler göstermektedir.

(*) İstanbul Üniversitesi Yerbilimleri Fakültesi Jeofizik Bölümü

Ülkemizde de yapılan çalışmalar incledığımızda, bu kuralın işlerliğini açıkça göremekteyiz. Özellikle, gerekli verileri sağlamada kullanılan çeşitli ölçü düzeneklerinin bu teknolojiye sahip ülkelerden satın alınması, bu konuda araştırma yapmakta olan kurumları, araştırcı eleman potansiyelleri yeterli bile olسا, parasal nedenlerden dolayı güç durumda bırakmakta ve yapılan araştırmaların istenen düzeye çıkmasını engellemektedir. Yapı tasarımcıları için, bugün, en gerekli verilerden biri olan ivme değerlerinin, ülkemizde, henüz yeterli bir ivme-ölçer ağı kurulmadığından saptanamaması, buna en iyi bir örnektir. Bu koşullar altında yapılabilecek tek sey, sağlanabilen tüm verilerden yararlanarak bazı empirik bağıntılar geliştirmek ve böylece, daha az niceliksel olsa bile, risk saptamaları yapmaktadır.

UYGULAMA

Daha önce de belirtildiği gibi, henüz elimizde ülkemiz için yeterli derecede ivme verileri bulunmadığından, ivme yerine deprem büyüklüğünden (M) yararlanarak bazı yerleşme merkezlerinde, beklenen şiddet değerlerini ($I_{Expected}$) saptamayı amaçladık. Şekil 1, bu çalışma için seçilen yerleşim yerlerini göstermektedir. Daha önce yapılan bir çalışmada (KOLÇAK, SİPAHİOĞLU-1979), bu bölge için, uzaklığa bağlı olarak şiddet ve büyülüklük arasında bir ilişkinin saptanmış olması, bu bölgenin seçim ölçülerinden birini oluşturmuştur.

Bölgelerde oluşmuş depremlere ait veriler; 1913 - 1970 dönemi için, "An Earthquake Catalogue for Turkey" den, 1970 - 1977 dönemi içinse U.S.G.S.'in "Preliminary Determinations of Epicenters" den alınmıştır. Deprem büyülüklükleri arasındaki farklılıklar;

$$M = 1.47 \text{ m (US)} — 2.16 \quad (1)$$

bağıntısı yardımıyla giderilmiştir.

İlk aşamada, belirli zaman süreçleri için, beklenen şiddet değerleri saptanacak yerleşim merkezlerinin koordinatlarına (Çizelge 1) $\pm 1.5^\circ$ eklenderek, belirlenen alanın dugundaki depremler elenmiştir. Bu alan içerisinde oluşan depremlerin koordinatlarından yararlanarak, yerleşim merkezi ile dağ merkez (episantr) arasındaki (L) uzaklıkları, küresel trigonometrideki Cosinus teoreminden yararlanılarak bulunmuş, bunlardan, uzaklığı 150 km'ye eşit veya küçük olanlar gözönüne alınmıştır.

Bu aşamadan sonra içmerkez derinlikleri (h) yardımıyla

$$R = (L^2 + h^2)^{1/2} \quad (2)$$

bağıntısından R değeri saptanmıştır. R ve M değerleri, bu bölge için, daha önce saptanan;

$$I_R = 0.1506 + 1.2372 M - 0.0332 R + 0.00198 MR \quad (3)$$

bağıntısında (KOLÇAK, SİPAHİOĞLU, 1979) yerlerine konularak, $T = 65$ yıllık bir gözlem süresi boyunca, ele alınan noktada oluşan şiddet değerleri bulunmuştur. Bu değerleri, histogram durumuna getirebilmek için, aralık ± 0.5 olarak 1 birim seçilmiş ve her aralıktaki (F_i) çok sayısı belirlenmiştir. Bütün noktalarda, bu işlemlerin yinelenmesi sonucu çizilen histogramlar, Şekil 2 (1-29) da görülmektedir.

Eğer her aralıktaki (F_i) çok sayısını, gözlem süresine bölecek olursak;

$$P_i = F_i/T \quad (4)$$

olasılık değerlerini elde ederiz ki bu; genellikle, eksponansiyel bir eğridir. Bu olasılık dağılım eğrisinden, I'ya göre integre edilmiş veya birikimli olasılık dağılımını

$$P = \int p dI \quad (5)$$

yardımıyla buluruz (Şekil 3.1-29). Görüldüğü gibi her nokta için çizilen birikimli olasılık eğrileri de, biçim olarak eksponansiyeldir.

Bu eğrilerin denklemi genel olarak,

$$P = ae^{-bI} \quad (6)$$

geklinde varsayılabılır. (a) ve (b) katsayılarını bulmak için, e tabanına göre logaritma alınarak (5) denklemi, lineer duruma getirilmiş ve en küçük kareler yöntemi uygulanmıştır. Her nokta için saptanan (a) ve (b) katsayıları ile bağımlılık değerleri (correlation) Çizeğe 2'de verilmektedir.

(a) ve (b) katsayıları belirlendikten sonra, istenen zaman süreci için, beklenen I_g şiddet değerleri kolayca saptanabilir. Çizelge 3 de her yerleşim merkezinde, 20, 40, 60, 80 ve 100 yıllık süreler için saptanmış, beklenen şiddet değerleri verilmektedir.

SONUÇ

Yerleşim merkezlerinde bulunan yapıların, farklı kullanınlık ömrüleri olduğundan, değişik zaman süreleri için beklenen şiddet değerleri saptanmıştır.

Saptanan bağımlılık katsayılarının 0.97 den büyük olması, olasılık eğriliği için varsayılan (5) nolu eksponansiyel denklemin gözlem değerlerine çok iyi uygunluk sağladığını göstermektedir.

Bu çalışmada yerel jeolojik ve tektonik özellikler gözönüne alınmadığından Çizelge 3. te verilen şiddet değerleri kullanılırken gerekli düzeltme yapılmalıdır.

Daha önce belirtildiği üzere, yeterli ivme ölçer kayıtlarının bulunmadığı bölgelerde, bu tür çalışmaların yararlı olacağı inancındayız.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

Alsan E., Tezuçan L., ve Bath M. (1975)

An Earthquake Catalogue for Turkey for the Interval 1913-1970.

Kolçak D., Sipahioglu S., (1979)

Batı Anadolu İçin Geliştirilmiş Deprem Büyüklüğü-Siddet-Uzaklık İlişkisi, (yayında).

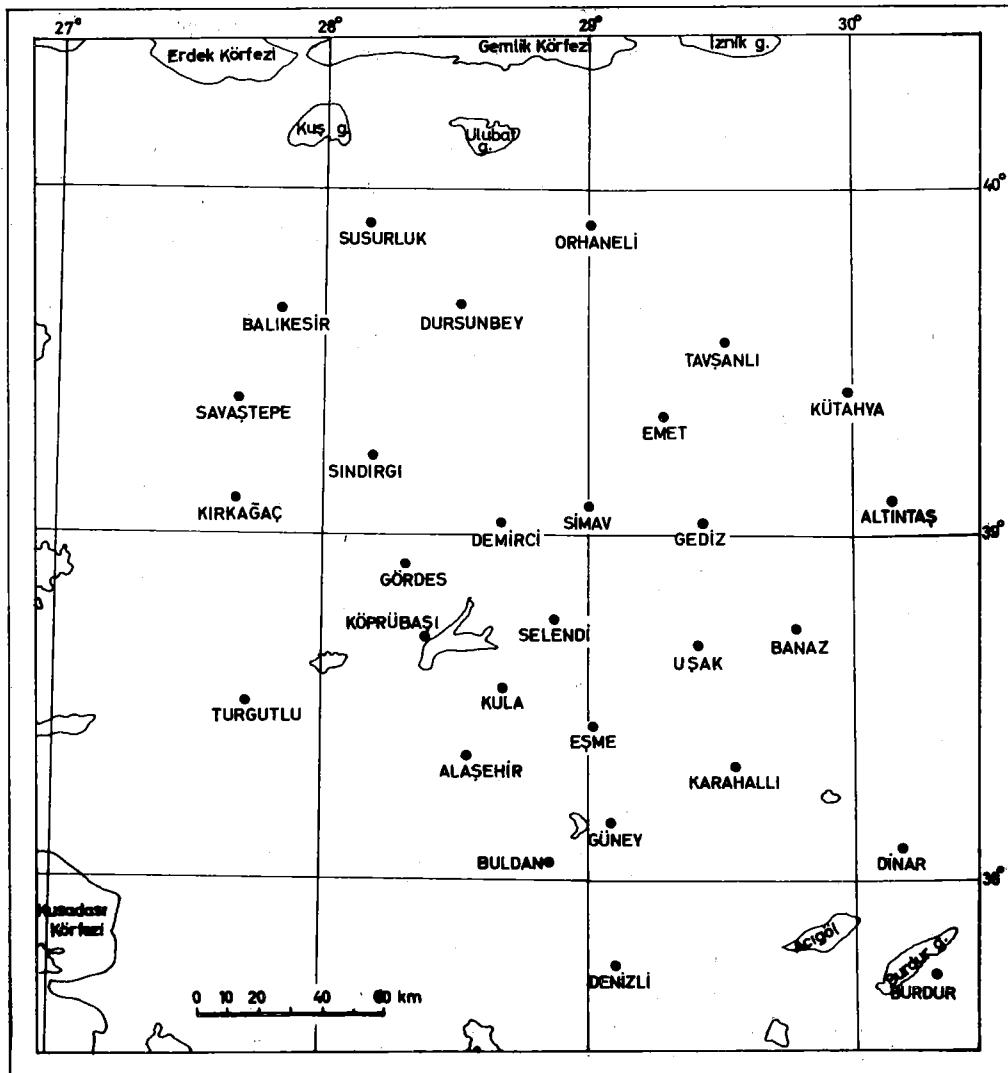
Preliminary Determination of Epicenters.

U.S. Department of Interior/Geological Survey (1970-1977).

National Earthquake Information Center.

Watabe, M. (1971).

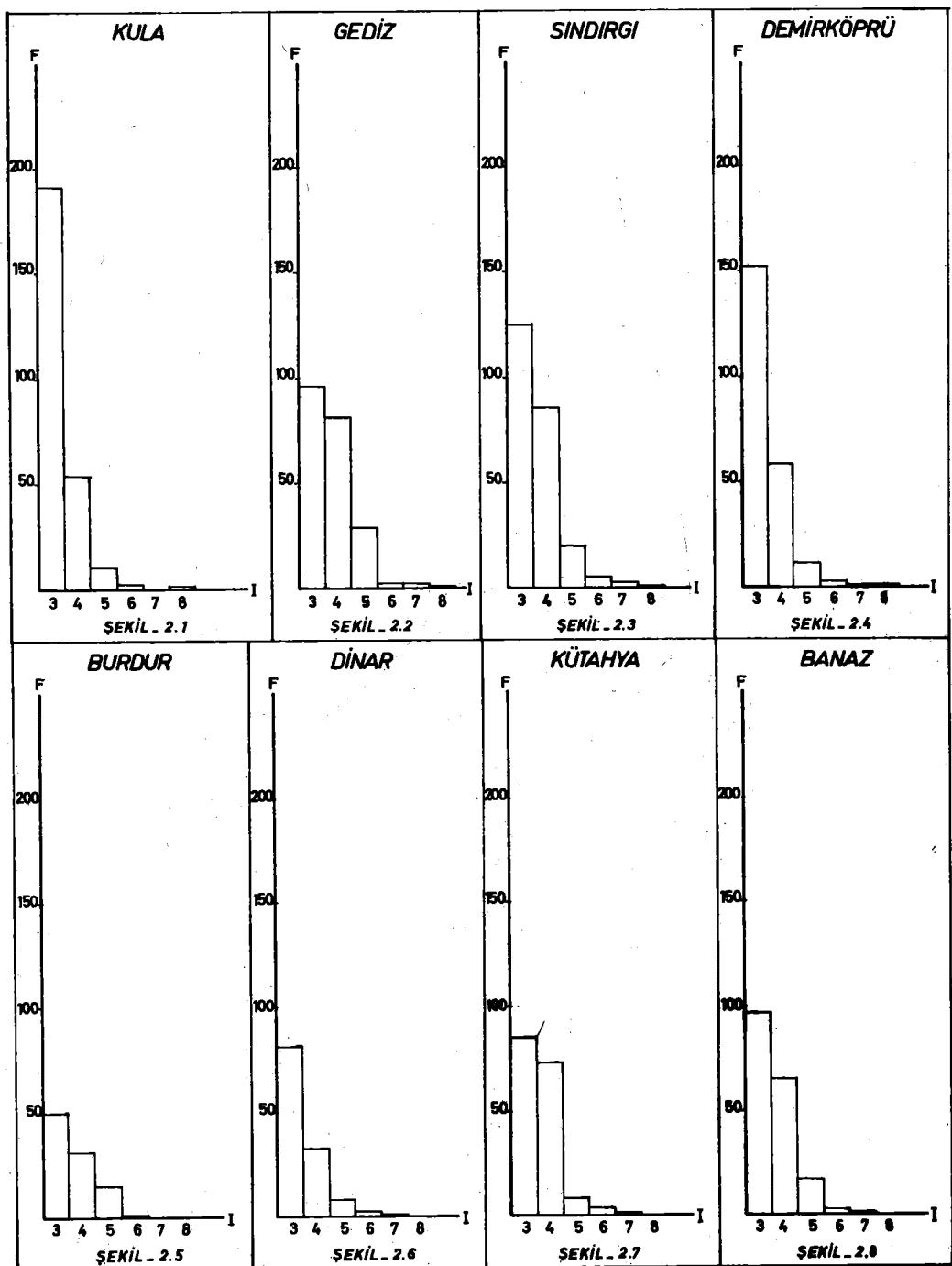
Evaluation of Seismic input forces in Japan, Lecture Notes.
IISEE, Tokyo, Japonya.

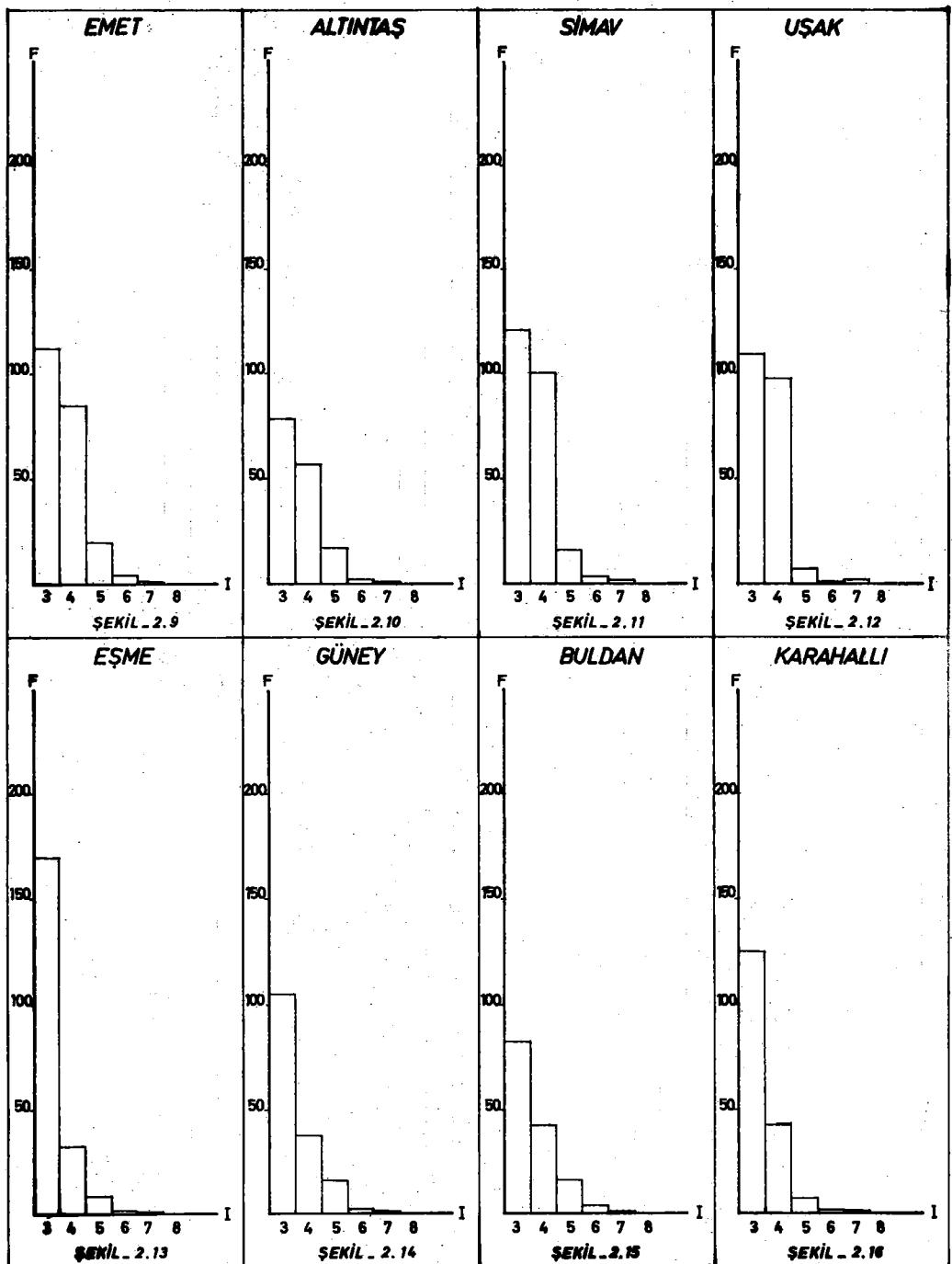

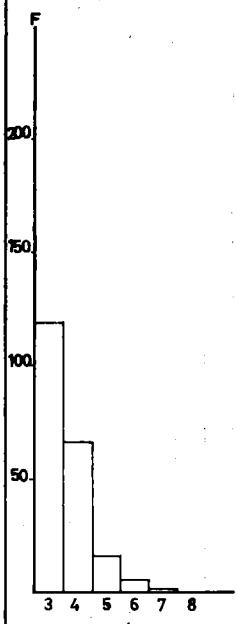
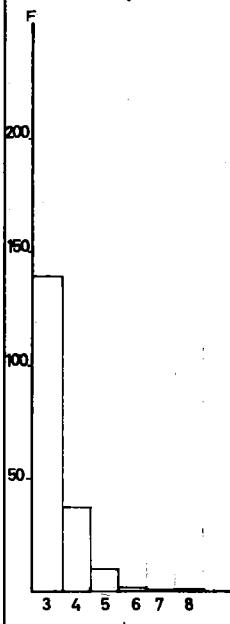
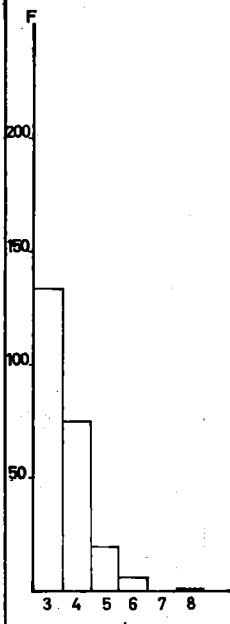
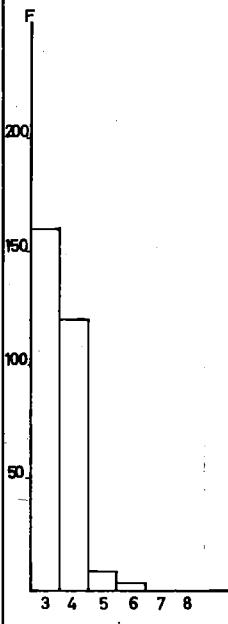
Şekil - 1

<i>Yer</i>	<i>Enlem</i>	<i>Boylam</i>
ALASEHIR	38.36	28.55
ALTINTAS	39.10	30.17
BALIKESIR	39.66	27.83
BANAZ	38.73	29.78
BULDAN	38.05	28.87
BURDUR	37.75	30.32
ÇARDAK	37.84	29.72
DEMIRCI	39.03	28.63
DEMİRKÖPRÜ	38.60	28.40
DENIZLI	37.75	29.10
DINAR	38.10	30.17
DURSUNBEY	39.57	28.65
EMET	39.34	29.29
EŞME	38.46	29.03
GEDİZ	39.03	29.45
GÖRDESİ	38.90	28.32
GÜNEY	38.15	29.10
KARAHALLI	38.33	28.55
KIRKAGAC	39.10	27.62
KÜLA	38.65	28.68
KÜTAHYA	39.35	30.00
ORHANELİ	39.99	29.02
SAVASTEPE	39.39	27.68
SELENDİ	38.75	28.87
SINDIRGI	39.33	28.22
SIMAV	39.08	29.01
SUSURLUK	39.90	28.17
TAVSANLI	39.56	29.52
TURGUTLU	38.51	27.72
UŞAK	38.67	29.41

Çizelge -1

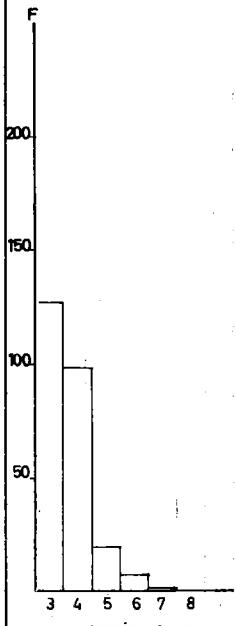
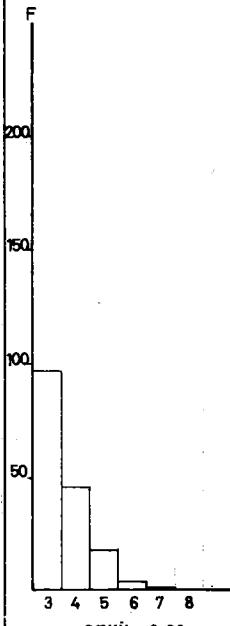
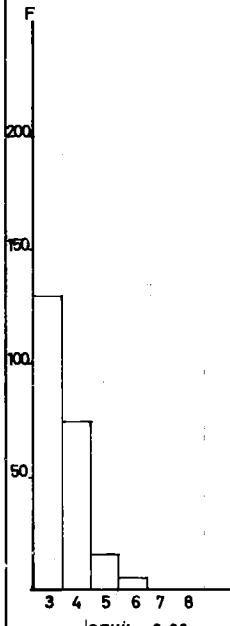
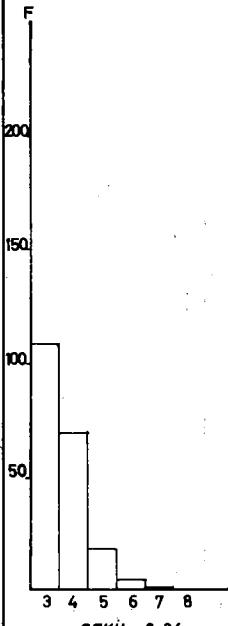
BALIKESİR**ALAŞEHİR****GÖRDESİ****SELENDİ**

SEKİL - 2.17

SEKİL - 2.18

SEKİL - 2.19

SEKİL - 2.20

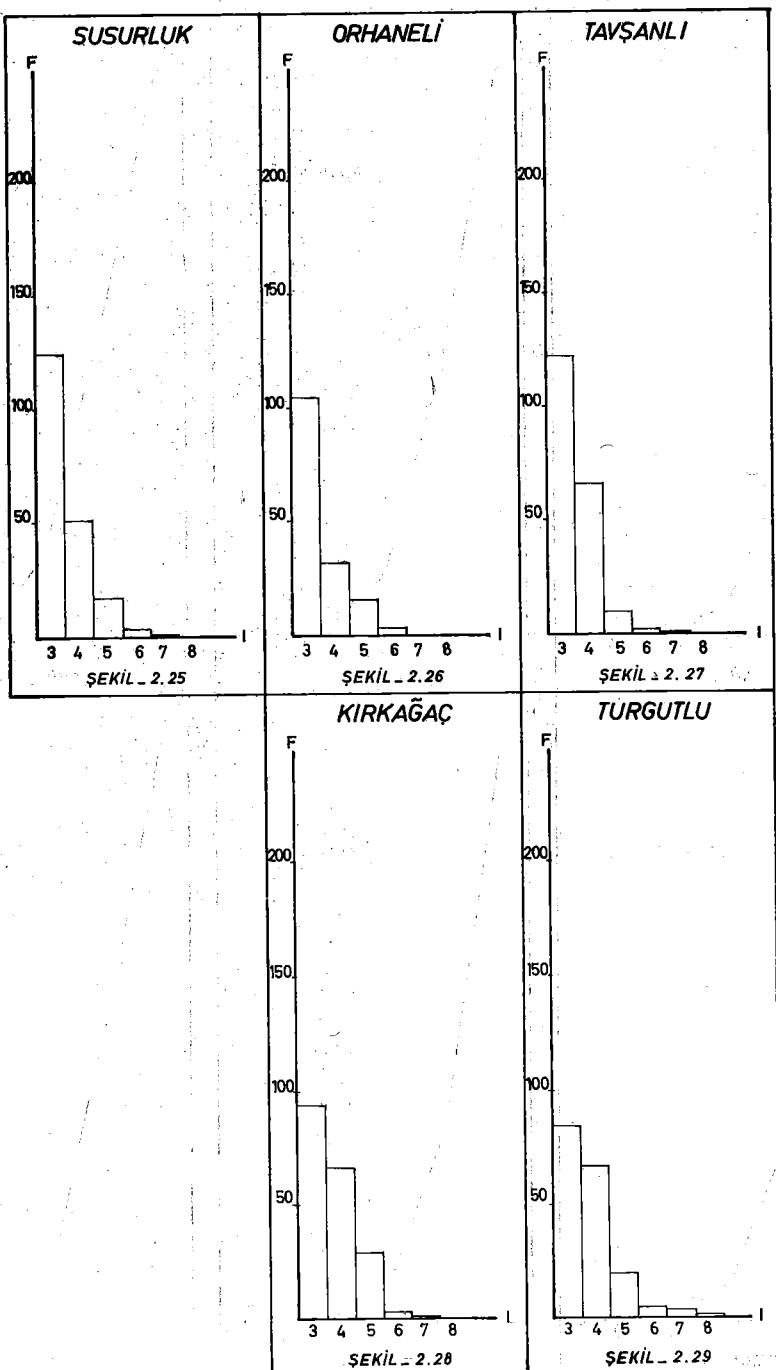
DEMİRCİ**DENİZLİ****DURSUNBEY****SAVAŞTEPE**

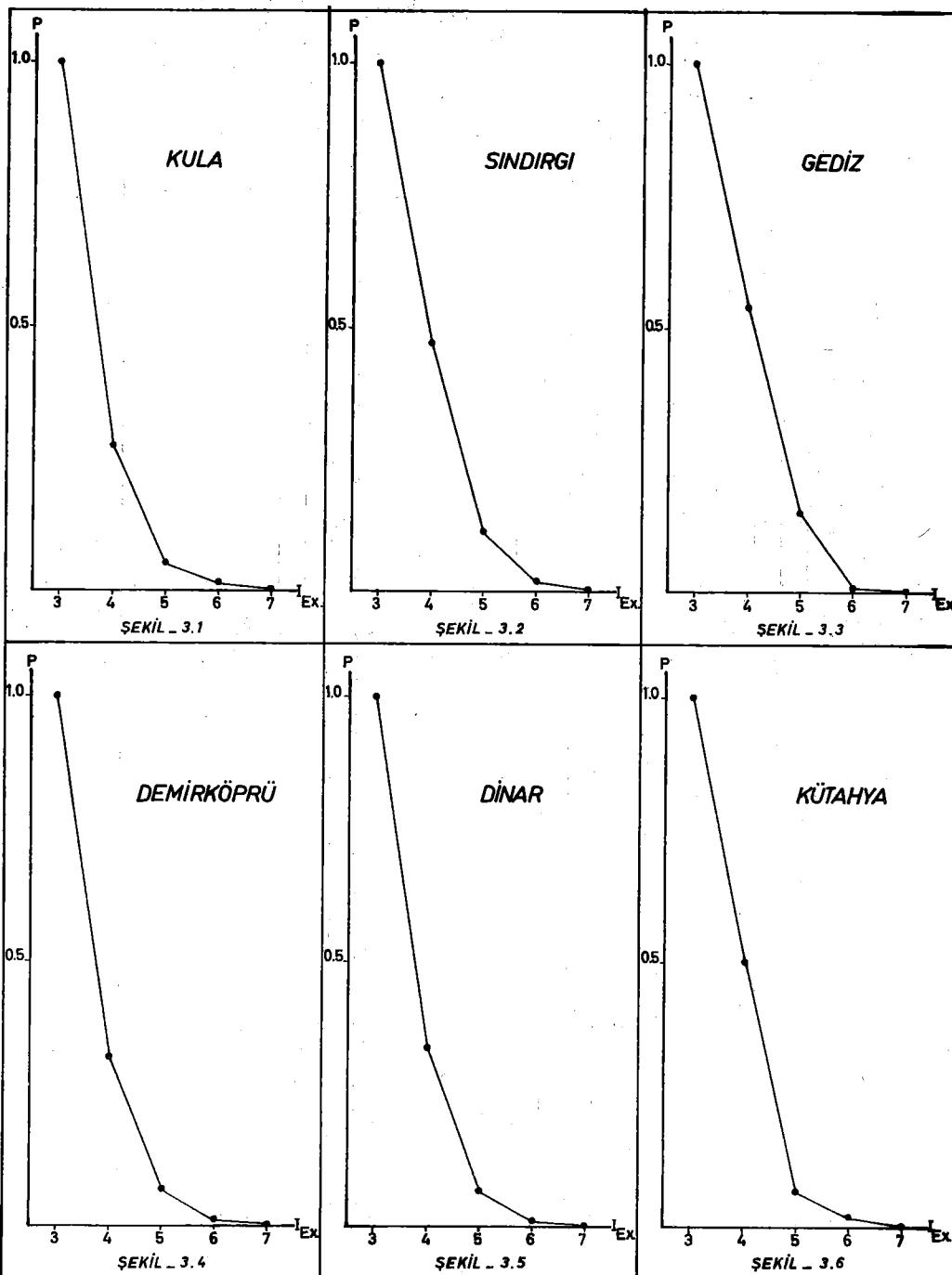
SEKİL - 2.21

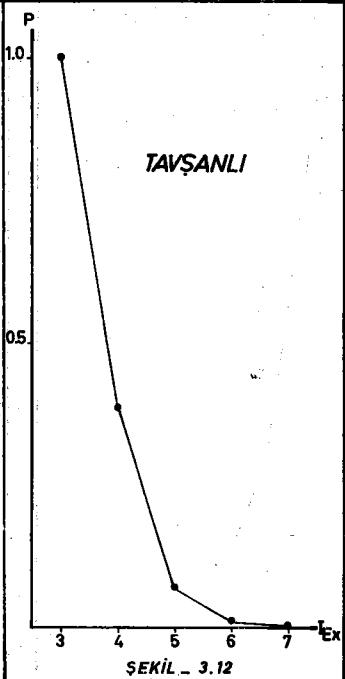
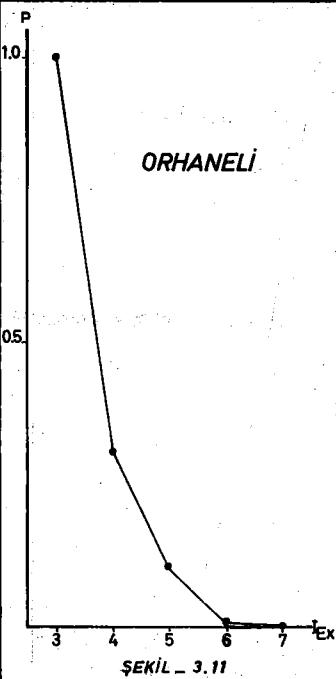
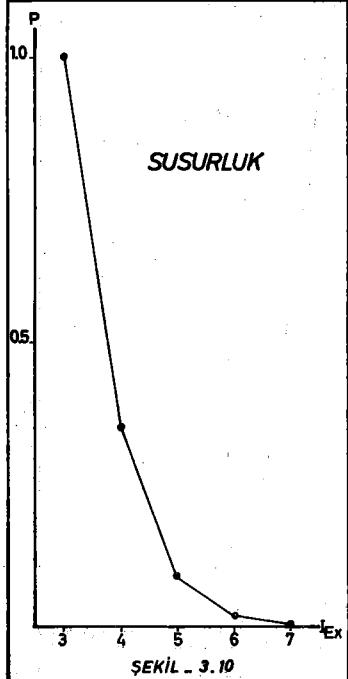
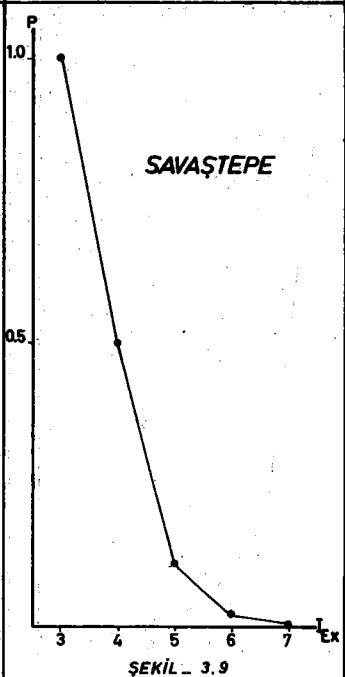
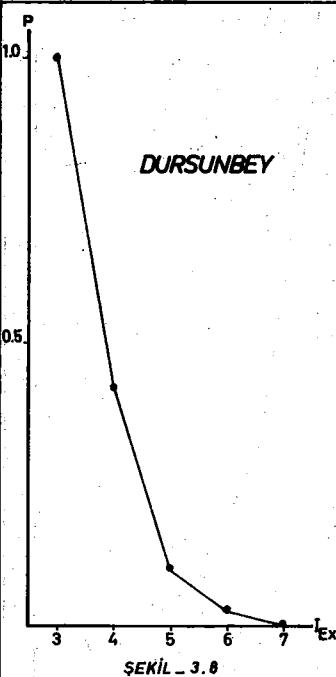
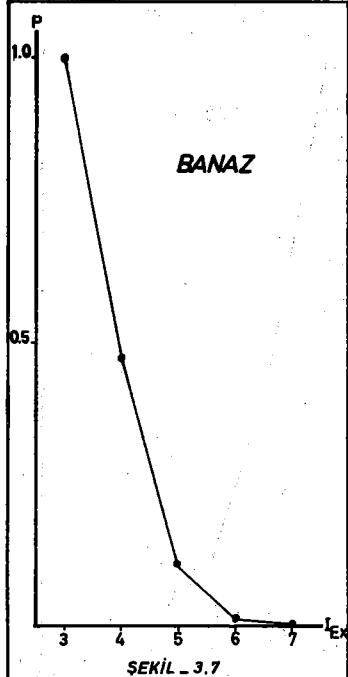
SEKİL - 2.22

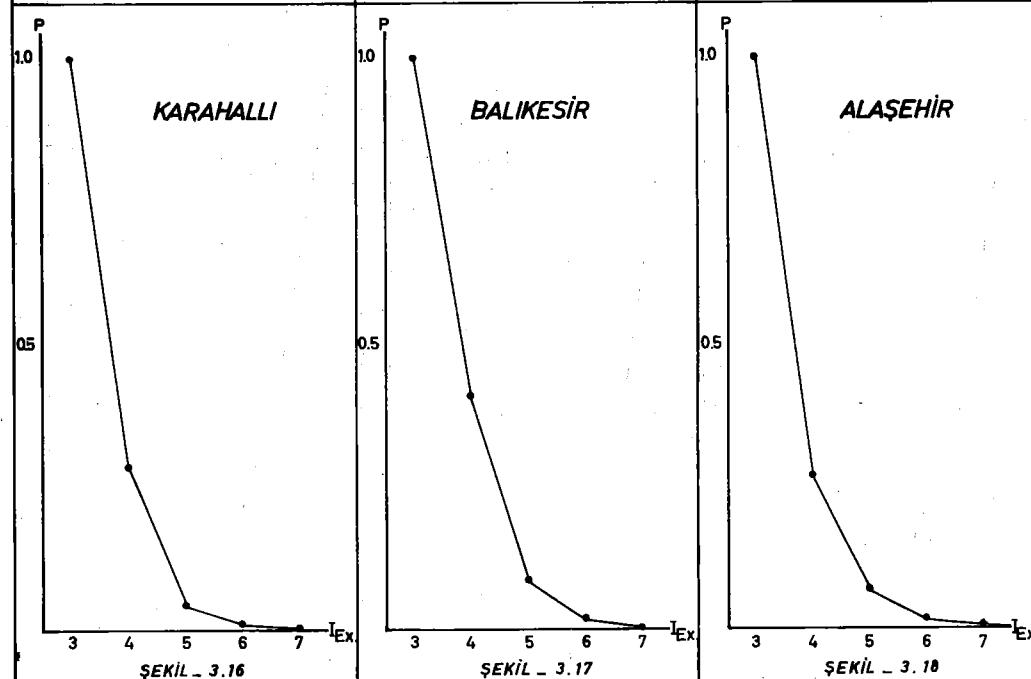
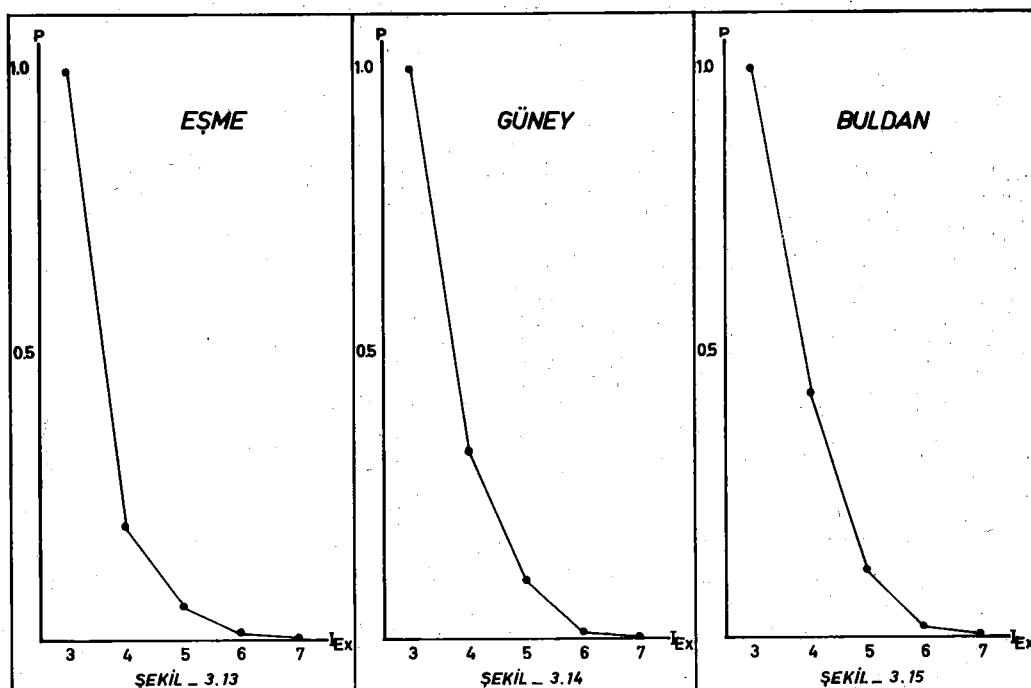
SEKİL - 2.23

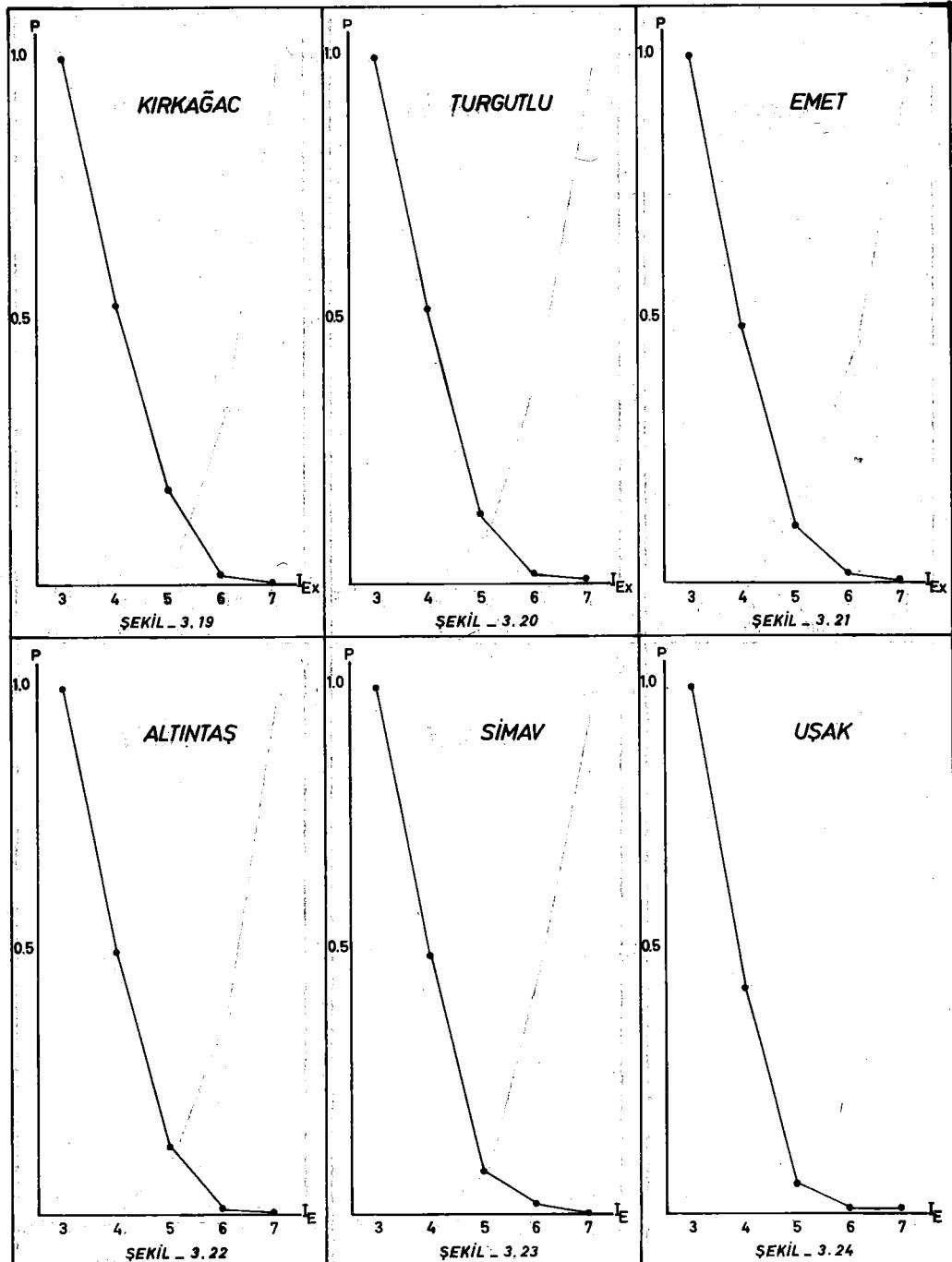
SEKİL - 2.24

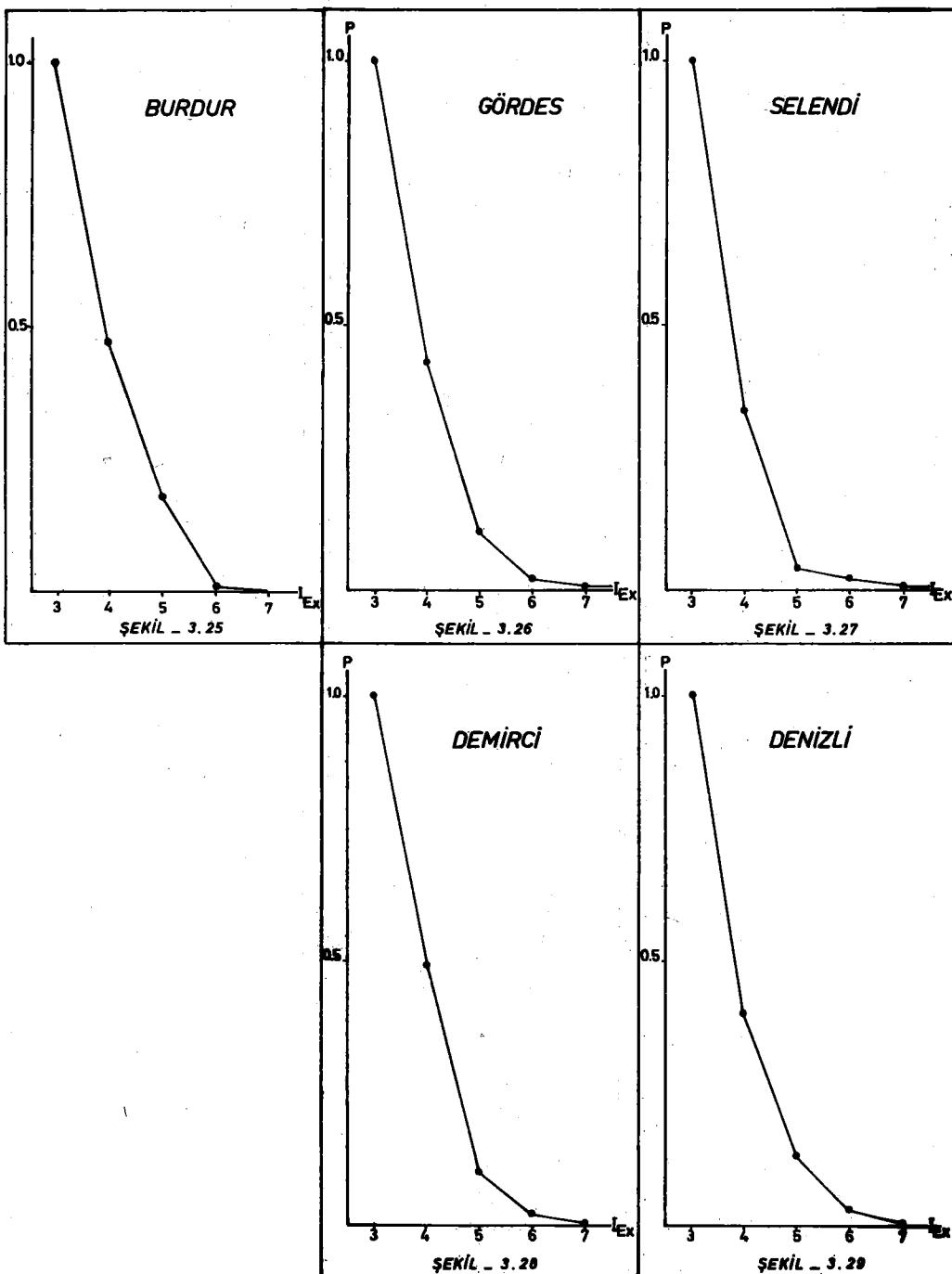

YER	a	b	corr.
KULA	27.5046	- 1.189	- 0.981
GEDİZ	60.4104	- 1.2635	- 0.983
SİNDİRGI	50.65	- 1.234	- 0.9957
DEMİRKÖPRÜ	24.26	- 1.124	- 0.989
BURDUR	130.117	- 1.4716	- 0.945
DİNAR	73.8399	- 1.3898	- 0.997
KÜTAHYA	69.76	- 1.3364	- 0.993
DÜRSUNBEY	39.929	- 1.1863	- 0.995
SAVAŞTEPE	79.9206	- 1.3560	- 0.993
SUSURLUK	66.0552	- 1.3408	- 0.998
ALTINTAŞ	77.5003	- 1.3396	- 0.989
SİMAV	53.3467	- 1.2621	- 0.994
UŞAK	43.75398	- 1.2515	- 0.981
ESME	50.55	- 1.3458	- 0.9985
GÜNEY	56.673	- 1.3022	- 0.997
ORHANELİ	53.059	- 1.2874	- 0.993
TAVŞANLI	71.0867	- 1.3633	- 0.997
KIRKAĞAÇ	53.024	- 1.2165	- 0.985
TURGUTLU	44.4693	- 1.1843	- 0.992
EMET	93.3717	- 1.3908	- 0.991
BULDAN	56.0958	- 1.2594	- 0.994
KARAHALLI	57.6466	- 1.362	- 0.993
BALIKESİR	72.2307	- 1.3470	- 0.996
ALASEHIR	19.1078	- 1.0674	- 0.9908
GÖRDESİ	42.8535	- 1.2163	- 0.984
SELENDİ	29.3093	- 1.1891	- 0.979
DEMİRCİ	94.9323	- 1.3940	- 0.989
DENİZLİ	61.0676	- 1.2835	- 0.993
BANAZ	85.46	- 1.3788	- 0.99

Çizelge - 2

YER ADI	R.P.	I_E				
		20 YIL	40 YIL	60 YIL	80 YIL	100 YIL
KULA		5.31	5.89	6.23	6.47	6.66
GEDİZ		5.62	6.17	6.49	6.71	6.89
SINDIRGI		5.61	6.17	6.50	6.73	6.91
DEMİRKÖPRÜ		5.50	6.12	6.48	6.74	6.93
BURDUR		5.34	5.81	6.09	6.29	6.44
DİNAR		5.25	5.75	6.04	6.25	6.41
KÜTAHYA		5.42	5.94	6.24	6.46	6.62
BANAZ		5.40	5.90	6.20	6.40	6.57
DURSUNBEY		5.63	6.22	6.56	6.80	6.99
SAVAŞTEPE		5.44	5.95	6.25	6.46	6.63
SUSURLUK		5.36	5.89	6.18	6.39	6.56
ORHANELİ		5.41	5.95	6.27	6.49	6.66
TAVŞANLI		5.33	5.83	6.13	6.34	6.51
KIRKAĞAÇ		5.73	6.30	6.63	6.87	7.05
TURGUTLU		5.73	6.32	6.66	6.90	7.09
EMET		5.42	5.91	6.21	6.41	6.57
ALTINTAŞ		5.48	6.00	6.30	6.52	6.69
SİMAV		5.52	6.07	6.40	6.62	6.80
UŞAK		5.41	5.97	6.29	6.52	6.70
ESME		5.14	5.66	5.96	6.17	6.34
GÜNEY		5.40	5.93	6.24	6.47	6.64
BULDAN		5.58	6.13	6.45	6.68	6.85
KARAHALLİ		5.18	5.69	5.98	6.19	6.36
BALIKESİR		5.40	5.92	6.22	6.43	6.60
ALAŞEHİR		5.57	6.22	6.60	6.87	7.08
GÖRDESİ		5.55	6.12	6.46	6.69	6.88
SELENDİ		5.36	5.94	6.28	6.53	6.71
DEMİRCİ		5.42	5.91	6.20	6.41	6.57
DENİZLİ		5.54	6.03	6.39	6.62	6.79

Çizelge - 3

**DEPREM DALGASININ FAZ KARAKTERistikLERi
VE UYGULAMASINA İLİŞKİN İNCELEME¹⁾**

Yorihiko Ohsaki²⁾, Ryoji Iwaki³⁾, Izuru Ohkawa³⁾, Tohru Masao⁴⁾

Türkçeye çeviren : Muzaffer İpek⁵⁾

ABSTRACT

In this paper, a number of problems on characteristics of modal phases contained in earthquake ground motions are discussed, which have rather been overlooked in the past in contrast with the importance laid on characteristics of modal amplitudes. Particularly, the significance of the concept of phase differences in certain properties of earthquake ground motions is emphasized.

A few applications of this new concept to earthquake engineering problems are proposed as well.

Primary findings presented in this paper are:

- (1) Probability distributions of phase angles contained in most accelerograms of actual earthquake motions are uniform.
- (2) However, the probability distributions of their phase differences are normal or normal-like in shape.
- (3) A certain correlation seems to be present between the shape of probability distribution of phase differences for an earthquake motion and the general shape of the same motion in time-domain.
- (4) The depiction of the phase wave or the distribution of the phase in the record of earthquake motion.
- (5) The use of the concept of phase differences, instead of multiplication by a conventional, envelope function, results in the improvement of convergence and stability in iterative computation process for producing a spectrum-consistent, simulated earthquake motion.
- (6) Theoretical proof of the above matters seems to be within the bounds of possibilities, while the analysis presented in this paper is no more than preliminary.

- 1) Professor of University of Tokyo
- 2) Research Assistant of University of Tokyo
- 3) Graduate Student of University of Tokyo
- 4) Research Associate of Head-Office, Fujita Corporation

1. GİRİŞ

Deprem dalgasına Fourier Dönüşümü uygulandığı zaman her frekans için hem genlik, hem de faz büyüklükleri elde edilir. Şimdiye kadar genliğin esas alınarak, mühendislik bakımdan incelendiği pek çok araştırma yapılmışsa da, fazın ele alındığı çalışma çok azdır. Bu incelemede deprem dalgasının faz karakteristikleri üzerinde durulmakta, bununla zarf fonksiyonu arasındaki bağıntıyı açıklamak amacıyla bulgular kayıtların düzeltilmesi ve yapay deprem hareketi tıretilmesine uygulanmaktadır. Özellikle yapay deprem hareketi halinde, verilen mukabale (response) spektrumuna uygunluğun derecesi ve yakınsama konusu, alışılagelmiş (conventional) yöntem sonuçları ile karşılaştırılmaktadır.

2. Fazın dalga formu üzerine etkisi

2.1. Dalga formu ve faz dalgası

Deprem dalgası Fourier katsayıları ile sonlu seride açıldığı takdirde sonuc aşağıdaki gibi ifade edilebilir:

$$y(t) = \sum_{k=0}^{n-1} a_k \cos(\omega_k t + \Phi_k) \quad (1)$$

Burada a_k k-ci Fourier genliği, Φ_k k-ci Fourier faz açısı, ω_k k-ci dairesel frekansı göstermektedir. Bu (1) denkleminde, bütün dalga bileşenlerine ait genlikler 1.0 yapılarak elde edilen zaman geçmişin (time history) faz dalgası adı verilir. Faz dalgası, faz karakteristiklerinin zaman bölgesinde (domain) ifadesi olarak düşünülebilir. Şekil 1 ve 2 de, çok iyi tanınan bir deprem dalgasının orijinal kaydı ve faz dalgası görülmektedir. Bu şekillerdeki faz dalgası ve orijinal dalga karşılaştırıldığı zaman, yüksek frekanslı dalga bileşenlerinin faz dalgasında daha belirli hale geldiğini, ancak zaman eksene göre genlik zarf şekillerinin benzer oldukları anlaşılmaktadır.

2.2. Faz farkı ve zarf fonksiyonu

Şimdi aşağıdaki gibi $\Delta\phi_k$ faz farkını düşünelim. $\Delta\phi_k$ saat akrebi yönünde ölçülmekte ve $0 \sim -2\pi$ arasında değişmektedir.

$$\Delta\phi_k = \phi_{k+1} - \phi_k \quad k = 0, 1, 2, \dots, n-1 \quad (2)$$

Faz açılarının Şekil 3(b) de görülen şekilde üniform gelişigüzel (random) olduğu duruma təkrül eden faz dalgası Şekil 3(a) da, buna ait faz farkı dağılışı (distribution) ise Şekil 3(c) de görülmektedir. Şekil 3(a) daki dalga formunun bir zarf fonksiyonu ile çarpılması sureti ile elde edilen dalga formu ve onun faz açısı ve faz farkı dağılışı Şekil 4 te sunulmuştur. Kullanılan zarf fonksiyonu aynı şekilde kesik çizgi ile gösterilmiştir. Şekil 3 ve Şekil 4'ü kar-

- 1) 5. Japonya Deprem Mühendisliği Sempozyumu'na sunulan bildiri, Kasım 1976, Tokyo.
- 2) Prof. Dr., Tokyo Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi
- 3) Ohsaki Kürsüsü elemanları
- 4) Fujita Kuruluşu
- 5) Prof. Dr., İstanbul Teknik Üniversitesi, Mühendislik Hesap Bilimleri Enstitüsü

silagıtırırsak, faz açısı dağılığının zarf fonksiyonu ile çarptıktan sonra da hemen hemen üniform dağılışını koruduğu halde, faz farkı dağılığının büyük değişiklige uğrayarak, tepe noktasını haiz bir dağılışa dönüştüğünü görürüz. Bu dağılış normal dağılışa benzemektedir. Şimdi Şekil 4(a) ve Şekil 4(c) nin yaytay boyalarının birbirine eşitlendiği durum olan Şekil (5) e bakalım. Bu sekilden genlik zarf fonksiyonu ile faz farkı dağılış formunun birbirine çok benzediğini anlarız.

Bundan sonra, faz farkı dağılışını verip, buna göre üretilen faz dalgasının genlik zarf fonksiyonu ile faz farkı dağılışının birbirine tekabülündü düşünelim. Verilen faz farkı dağılışı normal dağılış olsun. Bu dağılışa uygun $\Delta\phi$ leri üretelim. Faz açısının başlangıç değerini $\phi_0 = 0$ seçip, faz farklarını bu değere birbiri arkasına ekleyerek faz açılarını elde edelim.

Bu sekilde tayin edilen faz açılarını kullanarak üretilen faz dalgaları ve üretimde yararlanılan faz farkı dağılışı Şekil 6 da görülmektedir. Bu Şekilden de seçilen faz farkı dağılışı ile elde edilen dalga formunun genlik zarf fonksiyonunun birbirine çok benzemekte olduğu anlaşılmaktadır. Yani faz farkı dağılışını normal dağılış aldığımız zaman ortalama değer, dalga formunun kuvvetli titresim kısmının zaman ekseni üzerindeki yerine, varyansın değeri ise, kuvvetli titresim kısmının zaman ekseni üzerindeki genişliğine tekabül etmektedir.

3. Gerçek deprem dalgasının faz açısı dağılışı ve faz farkı dağılışı

Gerçek deprem kaydının faz açısı dağılışı ile faz farkı dağılışını analiz edip incelersek, sırası ile üniform dağılış ve normali andiran, ancak bir adet sıvri tepesi bulunan dağılış elde ederiz. Bunun bir örneği Şekil 7'de görülmektedir. Eğer deprem dalgalarının güç spektrumlarını (Power Spectra) hesaplarsak bir çok halde Şekil 8 de görüldüğü gibi yüksek frekans bölgelerindeki değerlerin son derece küçük olduğunu görüyoruz. Bu nedenle, faz açısı ve faz farkı dağılışını elde ederken Şekil 9'daki gibi toplam gücün % 99'una tekabül eden frekansa kadar olan dalga bileşenlerini kullanmak yeterli olmaktadır. Bundan sonra faz açısı dağılışının üniformdan, faz farkı dağılışının normalden uzaklaşmasının etkisini nicel olarak araştırmak amacıyla sıvri tepeleri ve bu dağılışlara ait kurtosis indeksini inceledik. Üniform dağılış halinde 1.8 olan bu indeksin, normal dağılış halinde 3.0 olduğu bilinmektedir. 49 deprem dalgası ile yapılan analizin sonuçları Şekil 10 da verilmiştir. Bu sekile göre faz açısı dağılışının kesin olarak üniform dağılış, faz farkı dağılışının ise normal dağılış veya tek sıvri tepeli dağılış olduğu söyleyebilmektedir.

- 1) Çevirenin notu : Kurtosis, tek tepeli bir dağılısta sıvriliği ifade eden istatistik bir indeks olup β_2 ile gösterilir ve aşağıdaki şekilde tanımlanır.

$$\beta_2 = \frac{\mu_4}{\mu^2}$$

$$\mu^2$$

Burada μ_k , dağılığın ortalama değere göre k-ci momentidir. Yani

$$\mu_k = E[(x - \bar{x})^k]$$

dir.

4. Uygulama örneği

Yukarıda belirtildiği gibi, gerçek depremin faz açısı farkı dağılışı ile dalga formunun zarf fonksiyonu arasında yakın ilişki bulunmaktadır. Burada bu özellik gözönünde bulundurularak çözülen iki uygulama örneği sunulmaktadır.

4.1. Dalga formunun düzeltmesi

Şekil 11, dijital hale getirilme sırasında yapılan bir yanlışlık nedeni ile 2.55 sn de veri değerinde işaret hatası bulunan bir kayıt ile, onun faz dağılışını ve bütün frekanslar alınarak hesaplanmış faz farkı dağılışını göstermektedir. Bu şekilde bakınca faz dalgasının yara bulunan kısımda büyük genlikli bir sıçrama yaptığı, faz farkı dağılışının buna tekabül eden yerinde de yüksek bir tepe bulunduğu ve şekil olarak orijinal kayıt zarf fonksiyonundan büyük ölçüde farkettiğini görürüz. Bundan sonra, % 99 kesme frekansının (truncation frequency) üzerindeki frekanslar atılarak (yani Fourier genlikleri sıfır yapılarak) elde edilen çözüm Şekil 12 de verilmiştir. Bu şekilde hareket edince kayittaki yara kaybolmuş, aynı zamanda faz dalgası ve kayıt dalgası zarf fonksiyonları benzer duruma gelmiştir. Faz farkı dağılışı da normal dağılışa yakın bir şekil almıştır.

4.2. Verilen mukabele spektrumunun karakteristiklerini haiz dalga formunun oluşturulması

Genellikle en çok kullanılan yöntem, her bilesene ait genlikleri adım adım düzeltip, bilesenlerin süperpozisyonu sureti ile dalga formunu oluşturmak, sonra zarf fonksiyonu ile çarpmaktır. Ancak bu son işlem genliklerin düzeltilmesi üzerine kötü etki yapar. Bu yüzden iterasyon sayısı artırılsa bile hedef değerlere iyi bir yaklaşım temin edilemez. Yukarıda sunulan faz farkı dağılışının bu teknigue uygulanması halinde yakınsamanın iyileştiği görülmüştür. Bu halde faz farkı dağılışının verilmesi, dalga formunun zaman bölgesinde zarf fonksiyonu ile çarpılmasına tekabül ettiginden, her adımda (cycle) yalnız genliklerin düzeltilmesi yeterli olmaktadır.

Faz açısını $[0, 2\pi]$ arasında üniform dağılılı rasgele sayı olarak verip, zarf fonksiyonu (Jennings tipi) kullanma yöntemi ile, onun yerine faz farkı dağılışını kullanan bu yöntemi karşılaştırdık. Şekil 13(a), (b) de kritik sönümlü yüzdesi 0 %, Şekil 14(a), (b) de 5 % olmak üzere 20 iterasyon sonundaki hesap sonuçları görülmektedir. Sunulan yöntemin yakınlamasının ne kadar iyi olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Ayrıca kritik sönümlü yüzdesi küçük olduğu takdirde yakınsama daha iyi olmaktadır. Alışlagelmiş yöntemde spektrumun ani değişiklik yaptığı kısımda yakınsama kötü olduğu halde, bu yöntemde bu noktada da iyileşme görülmektedir. Yakınsama hızının iterasyon sayısına göre değişimi Şekil 15 de gösterilmiştir. Burada yakınsama aşağıdaki göre tayin edilmektedir :

$$I(n) = \sqrt{\frac{1}{N} \left[\sum_i (S_{vi}/S_{vo_i})^2 - \left[\sum_i (S_{vi}/S_{vo_i}) \right]^2 \right]} \cdot 100 \quad (3)$$

S_{vi} : i ci adımda hesaplanan mukabele değeri

S_{vo} : Hedef mukabele değeri, N : Frekans sayısı

5. Olasılık hesabı yönünden inceleme

5.1. Faz farkı olasılık yoğunluk (probability density) fonksiyonu

Faz farkı dağılışını Şekil 16 da normal dağılıg kabul edelim.

$$p(\Delta\phi) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} \exp\left[-\frac{(\Delta\phi-\mu)^2}{2\sigma^2}\right] \quad (4)$$

Burada μ ortalama değer, σ^2 varyanstır. Faz farkı aralığı $[-2\pi, 0]$ olduğu halde, yukarıdaki $p(\Delta\phi)$ bu aralığın dışında da değerler alır. Ancak bu değerler çok küçük olduğu için ihmal edilebilir.

$(k+1)$ ci dalga bileşenine ait faz açısının olasılık yoğunluğunun $p_{k+1}(\phi_{k+1})$, k ci bileşene ait fonksiyondan aşağıdaki ifade ile hesaplanır :

$$P_{k+1}(\phi_{k+1}) = \int_{-\infty}^{\infty} p(\Delta\phi) P_k(\phi_{k+1} - \Delta\phi) d\Delta\phi \quad (5)$$

Nihayet k ci bileşene ait faz açısı ϕ nin olasılık yoğunluk fonksiyonu $p_k(\phi)$

$$p_k(\phi) = \int_{-\infty}^{\infty} p(\Delta\phi_1) \cdots \int_{-\infty}^{\infty} p(\Delta\phi_k) \delta(\phi - \sum_{j=1}^{k-1} \Delta\phi_j) d\Delta\phi_1 \cdots d\Delta\phi_k \quad (6)$$

5.2. Beklenen değer (expected value) dalgası ve standart sapma dalgası

Burada hesaplanan beklenen değer, dalga formunun ortalama değerine, standart sapma ise dalga formunun zarf fonksiyonuna tekabül etmektedir. Şekil 14 de görülen normal dağılıg ve varyans aşağıdaki ifadelere göre hesaplanmıştır. Dalga formu, faz dalgasında bulunan N_f adet kosinüs dalgasının superpozisyonundan olmaktadır.

$$E[y(t)] = \int_{-\infty}^{\infty} \cdots \int_{-\infty}^{\infty} \sum_{k=1}^{N_f} \cos(\omega_k t + \sum_{j=1}^k \Delta\phi_j) \prod_{s=1}^{N_f} p(\Delta\phi_s) d\Delta\phi_1 \cdots d\Delta\phi_{N_f} \quad (7)$$

$$\text{Var}[y(t)] = \int_{-\infty}^{\infty} \cdots \int_{-\infty}^{\infty} \left\{ \sum_{k=1}^{N_f} \cos(\omega_k t + \sum_{j=1}^k \Delta\phi_j) \right\}^2 \prod_{s=1}^{N_f} p(\Delta\phi_s) d\Delta\phi_1 \cdots d\Delta\phi_{N_f} - E[y(t)]^2 \quad (8)$$

$p(\Delta\phi)$ olarak (4) ifadesi kullanılır ve sonuç basitleştirilirse aşağıdaki ifade elde edilir:

$$E[y(t)] = \text{Re} \left[\sum_{k=1}^{N_f} \exp\left[-\frac{\sigma^2}{2} k\right] \cdot \exp[i\Delta\omega t k + i\mu k] \right] \quad (9)$$

$$\text{Var}[y(t)] = \text{Re} \left[\frac{A^{N_f-1}}{2(A-1)} A + \frac{B^{N_f}}{B-1} \frac{(A/B)^{N_f-1}-1}{(A/B)-1} (A/B) - \frac{B}{B-1} \frac{A^{N_f-1}-1}{A-1} A \right]$$

$$+ \frac{B^{N_f-1}-1}{(B-1)^2} B^2 - \frac{B}{B-1} (N_f - 1) \right] + \frac{1}{2} N_f - E[y(t)]^2 \quad (10)$$

Burada

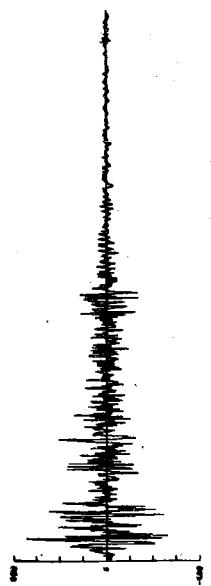
$$\begin{cases} A = \exp[-2\sigma^2] \cdot \exp[2\mu i] \cdot \exp[2\Delta\omega t i] \\ B = \exp[-\frac{1}{2}\sigma^2] \cdot \exp[\mu i] \cdot \exp[\Delta\omega t i] \\ \Delta\omega = \frac{2\pi}{T_d} = \frac{2\pi}{n\Delta t}, \quad i = \sqrt{-1} \end{cases}$$

Data sayısı $N = 512$ ($= 2^9$), data aralığı $t = 0.02$ sn alınarak iki çeyit $p(\Delta\phi)$ için $E[y(t)]$ ve $\text{Var}[y(t)]$ hesaplanmıştır. $\mu = -\pi/2$, $\sigma = 0.4$ için, Şekil 17(a), (b), (c) de; $\mu = -\pi/2$, $\sigma = 0.8$ için Şekil 18(a), (b), (c) de faz farkı dağılış formu, beklenen değer dalgası, standart sapma dalgası formu görülmektedir. Her Şekildeki düzgün eğri kuramsal hesaba göre elde edilmiş olup, (a) Şekillerindeki histogram, bir örnek dalga formu oluştururken kullanılan değerlerdir. (b), (c) Şekillerinde düzgün eğriye superpoze edilmiş, büyük sığramalar gösteren dalgalar ise, 100 dalgaya ait örnek dalga formunun aynı zamanda tekabül eden ortalama değer dalga formunda büyük sığramalar görülmekteyse de, standart sapma dalga formu kuramsal eğri ile hemen hemen üstüste döşmektedir.

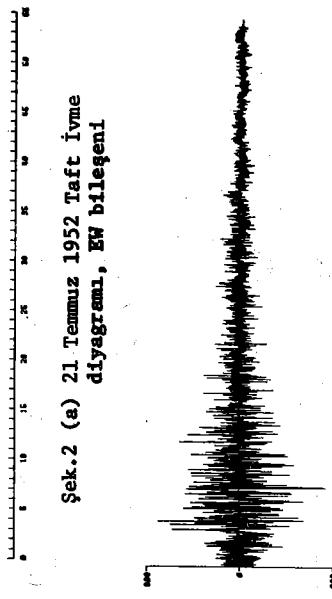
6. Sonuç

Yukarıdaki incelemede aşağıdaki hususlar açılığa kavuşmuştur :

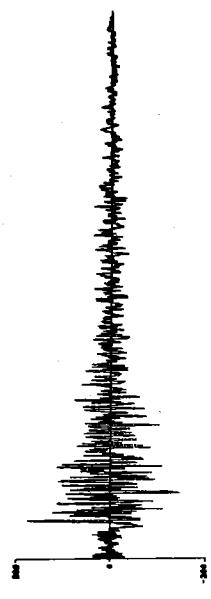
- 1) Deprem dalgasının faz farkı ile dalganın zarf formu arasında bağıntı vardır.
- 2) Deprem dalgasının faz açıları uniform dağılış göstermektedir.
- 3) Deprem dalgasının faz farkları normal dağılışa yakın dağılış göstermektedir.
- 4) Yapay deprem dalgası üretirken zarf fonksiyonu yerine, faz farkı dağılışı kullanıldığı takdirde alışılagelmiş yönteme göre daha iyi yakınsama ve stabilite temin edilmektedir.
- 5) Olasılık kuramına göre faz farkı dağılığı ile yapay deprem dalgasının zarf fonksiyonu arasında ilişki bulunduğu kanıtlanmıştır.

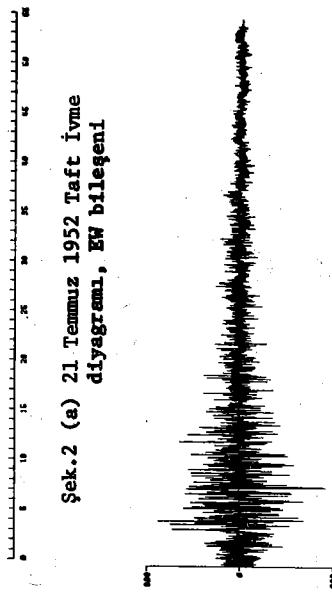
Şek.1 (a) 18 Mayıs 1940 El Centro
İmme diyagramı, NS bileşeni

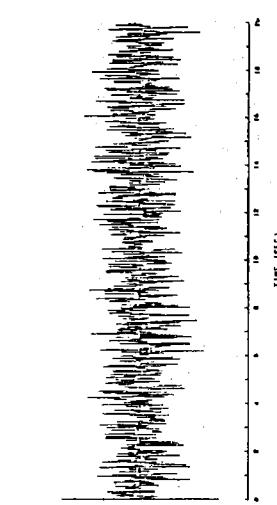
Şek.1 (b) 18 Mayıs 1940 El Centro
Faz Dalgası, NS bileşeni

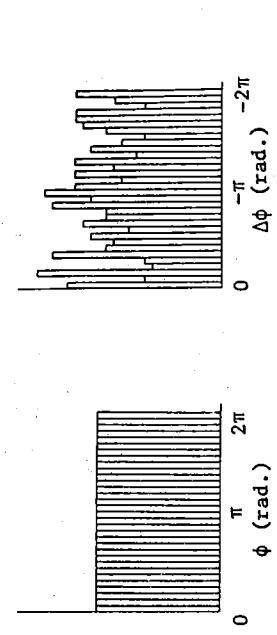
Şek.2 (a) 21 Temmuz 1952 Taft İmme
diyagramı, EW bileşeni

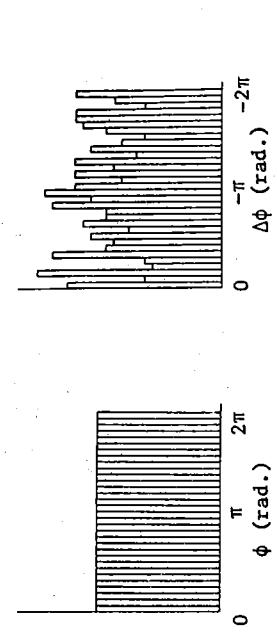
Şek.2 (b) 21 Temmuz 1952 Taft Faz
Dalgası, EW bileşeni

Şek.3 (a) Stasyoner Faz Dalgası

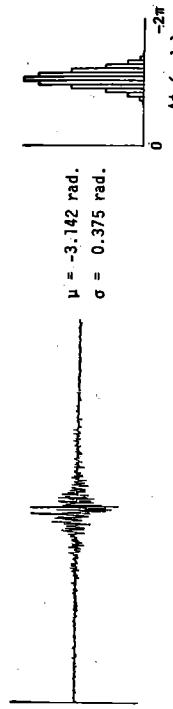
Şek.3 (b) Faz açılarının
dağılışı

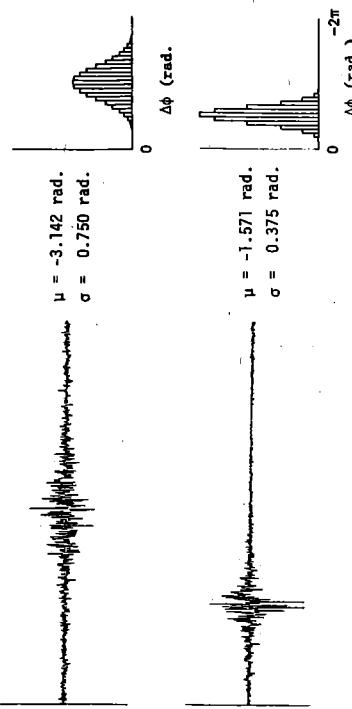
Şek.3 (c) Faz farklarının
dağılışı

Şek.4 (a) Stasyoner olmayan Faz Dalgası

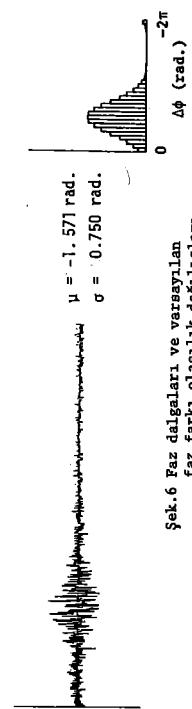
Şek.4 (b) Faz atalarının
değiliği

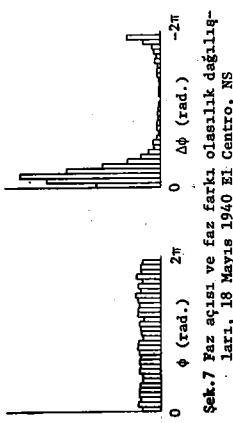
Şek.4 (c) Faz farklarının
değiliği

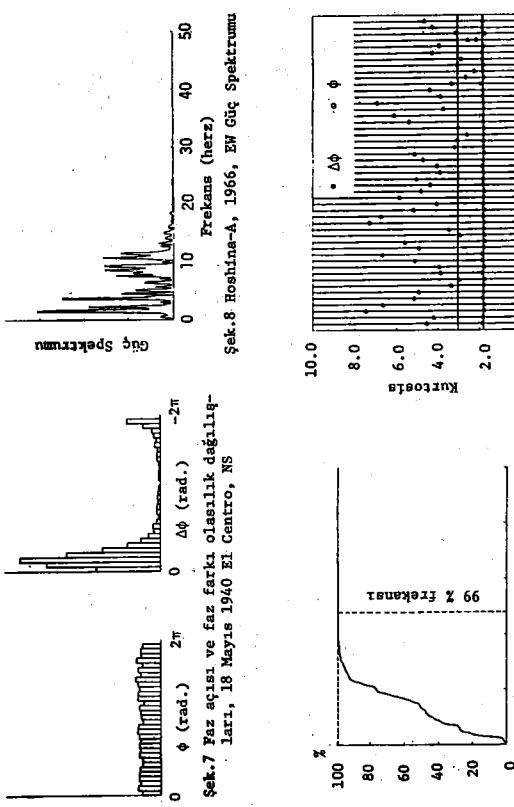
Şek.5 Faz dalgasının şekli ile faz fark-
ları dağılımının karşılaştırılması

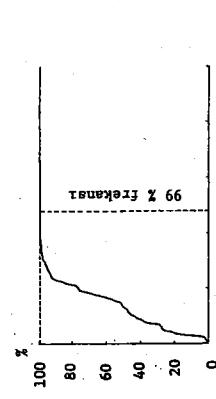
Şek.6 Faz dalgaları ve varsayılan
faz farkı olasılık dağılışları

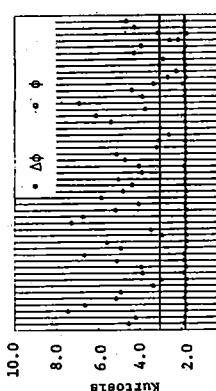
Sek.7 Faz açısı ve faz farkı olasılık dağılımları
Lari, 18 Mayıs 1960 El Centro, NS

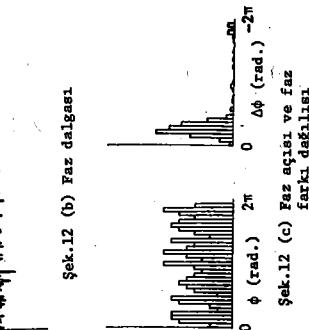
Sek.8 Roshina-A, 1966, EW Gıç Spektrumu

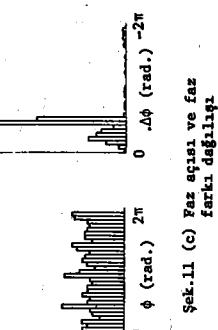
Sek.9 Gıç spektrumunun yığınlı yüzde etrisi: Roshina-A, 1966, EW

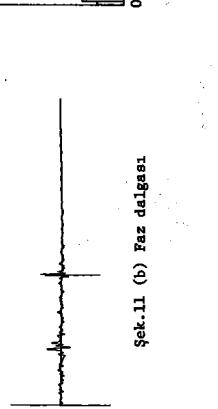
Sek.10 Faz açısı ve faz farkı dağılımları
Roshina-A, 1966, EW

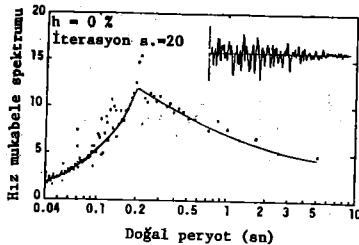
Sek.11 (a) Anormal zaman geçişleri
Roshina-A, 1966, EW

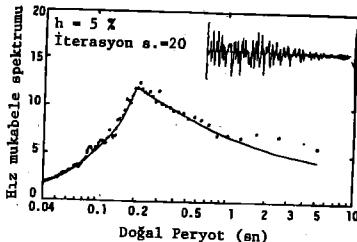
Sek.11 (b) Faz dalgaları
Roshina-A, 1966, EW

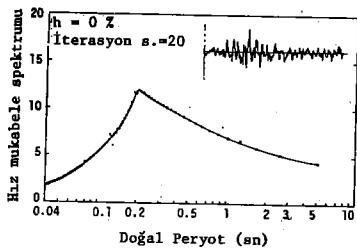
Sek.11 (c) Faz açısı ve faz farkı dağılımları
Roshina-A, 1966, EW

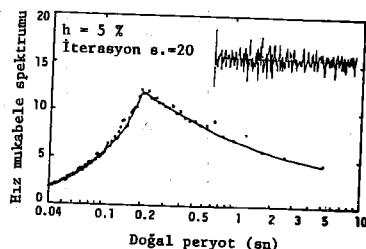
Şek.13 (a) Alıştırlagelmiş yöntemle elde edilen uygunluk, sönüm oranı = 0%

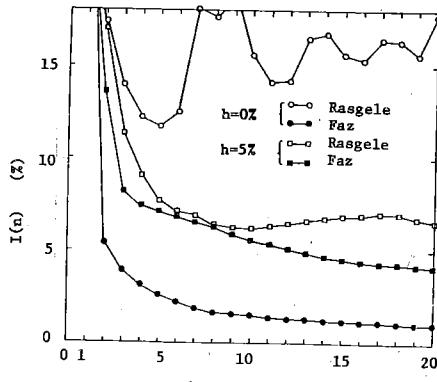
Şek.14 (a) Alıştırlagelmiş yöntemle elde edilen uygunluk, sönüm oranı = 5%

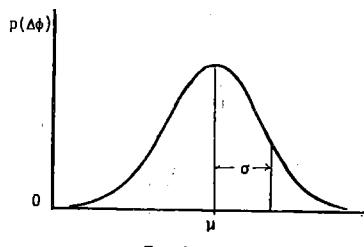
Şek.13 (b) Sunulan yöntemele elde edilen uygunluk, sönüm oranı = 0%

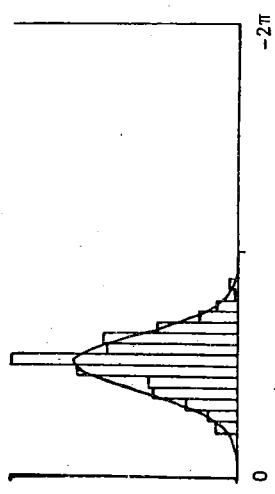
Şek.14 (b) Sunulan yöntemele elde edilen uygunluk, sönüm oranı = 5%

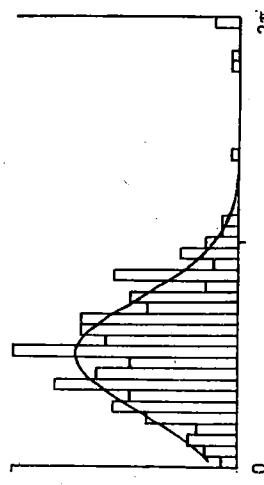
Şek.15 İki yöntemin yakınsama ve stabilitet bakımından karşılaştırılması

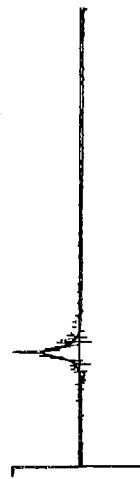
Şek.16 Olasılık yoğunluğu fonksiyonu

Sek.17 (a) Faz farkı dağılışı

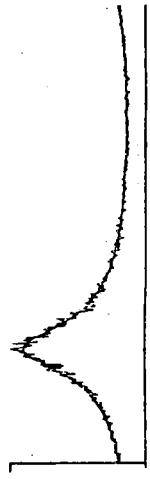
Sek.18 (a) Faz farkı dağılışı

Sek.17 (c) Standart sapma dalgası

Sek.18 (b) Beklenen değer dalgası

Sek.18 (c) Standart sapma dalgası

DEPREM ARAŞTIRMA ENSTITÜSÜ BÜLTENİ
YAYIN KOSULLARI

1. Bütene gönderilecek telif ve tercüme yazılarının :
  - a) Depremle doğrudan doğruya, ya da dolaylı yoldan ilgili olması
  - b) Bilimsel ve teknik bir değer taşımazı
  - c) Yurt içinde daha önce başka bir yerde yayınlanmamış olması
  - d) Daktilo ile ve kağıdın yalnız bir yüzüne en az iki nüsha olarak yazılmış bulunması
  - e) Şekillerin aydinger kağıdına gini mürekkebi ile gizlilik olmasız
  - f) Fotoğrafların net ve klige alınmasına müsait bulunması gerekmektedir.
2. Telif araştırma yazılarının bas tarafına araştırmancın genel çerçevesini belirten en az 200 kelimeli İngilizce, Fransızca ya da Almanca bir özet konulmalıdır.
3. İmar ve İskân Bakanlığı mensubu elemanlar tarafından hazırlanan ve telif ya da tercüme ücreti ödenerek yayınlanacak olan yazıların, mesai saatleri dışında hazırlanmış olduğu yazar, derleyen, ya da çevirenin bağlı bulunduğu birim amiri tarafından (genel müdürlüklerde daire başkanı, müstakil birimlerde birim amiri) verilecek bir belge ile belgelendirilmesi zorunludur. Bu belge ile birlikte verilmeyen yazılar için ücret ödenmez.
4. Telif ve tercüme ücretleri ancak yazı bütende yayınlandıktan sonra tahakkuka bağlanır.
5. Bütende yayınlanacak yazıların 300 kelimeli beher standart sayfası için teliflerde 75, tercümelerde 50 TL. ücret ödenir.
6. Yazılarda bulunan şekiller için, gerekli olan asgari alan içinde bulunabilecek kelime sayısına göre ücret takdir edilir.
7. Telif ve tercüme ücretlerinin gelir vergisi stopaj yoluyla kesilir.
8. Yazılardan bütende yayınlanması Deprem Araştırma Enstitüsü bünyesinde teşekkül eden Uzmanlar Kurulu'nun kararı ile olur.
9. Seçmeyi yapacak Uzmanlar Kurulu 5. maddede sözü edilen asgari alanları hesaplamaya, yazı sahiplerine gereksiz uzatmaların kısıtılmasını teklif etmeye, verilecek ücrette esas teşkil edecek kelime sayısını tesbit etmeye ve yazıların yayın sırasını tayne yetkilidir.
10. Kurulca incelenen yazıların bütende yayınlanıp yayınlanmayıacağı yazı sahiplerine yazı ile duyurulur.
11. Yayınlanmayacak yazılar bu duyurmadan sonra en geç bir ay içinde sahipleri tarafından geri alınabilir. Bu süre içinde alınmayan yazıların korunmasından Enstitü sorumlu değildir.
12. Yayınlanan yazılardaki fikir, görüş ve öneriler yazarlarına ait olup, Deprem Araştırma Enstitüsünü bağlamaz.
13. Diğer kuruluşlar ve Bakanlık mensupları tarafından bilgi, haber tanıtma vb. gibi nedenlerle gönderilecek not ve açıklamalar, ya da bu nitelikteki yazılar için ücret ödenmez.
14. Enstitü mensupları Enstitüce kendilerine verilen görevlere ait çalışmalar dan ötürü herhangi bir telif ya da tercüme ücreti talep edemezler.